

การใช้สารสนเทศของเจ้าพนักงานเวชสถิติในโรงพยาบาล สังกัดสำนักงาน

ปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข

นางวันเพ็ญ เวชกามา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาสารสนเทศศาสตร์ สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2556

**Information Use by Medical Record Personnel in Hospitals Under
the Office of the Permanent Secretary for Public Health at the
Ministry of Public Health**

Mrs. Wanpen Wechkama

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Arts in Information Scienc

School of Liberal Arts

Sukhothai Thammathirat Open University

2013

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การใช้สารสนเทศของเจ้าพนักงานเวชสถิติในโรงพยาบาล สังกัดสำนักงาน
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข
ชื่อและนามสกุล นางวันเพ็ญ เวชกามา
แขนงวิชา สารสนเทศศาสตร์
สาขาวิชา ศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา 1. รองศาสตราจารย์ ดร. น้าทิพย์ วิภาวิน
2. รองศาสตราจารย์ธาดาศักดิ์ วชิรปรีชาพงษ์

วิทยานิพนธ์นี้ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม 2556

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. สุนีย์ กาศจำรูญ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. น้าทิพย์ วิภาวิน)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ธาดาศักดิ์ วชิรปรีชาพงษ์)

..... ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา
(ศาสตราจารย์ ดร. สิริวรรณ ศรีพหล)

ชื่อวิทยานิพนธ์ การใช้สารสนเทศของเจ้าพนักงานเวชสถิติในโรงพยาบาล สังกัดสำนักงาน
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข

ผู้วิจัย นางวันเพ็ญ เวชกามา รหัสนักศึกษา 2521000147 **ปริญญา** ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
(สารสนเทศศาสตร์) **อาจารย์ที่ปรึกษา** (1) รองศาสตราจารย์ ดร. น้ำทิพย์ วิภาวิน
(2) รองศาสตราจารย์ธาดาศักดิ์ วชิรปรัชญาพจน์ **ปีการศึกษา** 2556

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาการใช้สารสนเทศของเจ้าพนักงานเวชสถิติใน
โรงพยาบาลสังกัด สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข (2) เปรียบเทียบการใช้
สารสนเทศของเจ้าพนักงานเวชสถิติในโรงพยาบาลสังกัด สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวง
สาธารณสุข และ (3) ศึกษาปัญหาการใช้สารสนเทศของเจ้าพนักงานเวชสถิติในโรงพยาบาล สังกัด
สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข (4) เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศของ
เจ้าพนักงานเวชสถิติในโรงพยาบาล สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข

วิธีการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือเจ้าพนักงานเวชสถิติใน
โรงพยาบาล สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข จำนวน 817 คน เครื่องมือที่
ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน โดยใช้สถิติการทดสอบค่าทีและการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า เจ้าพนักงานเวชสถิติในโรงพยาบาล สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง
สาธารณสุข (1) มีการใช้สารสนเทศโดยรวมในระดับมาก จำแนกเป็นรายด้าน พบว่ามีการใช้สารสนเทศ
ด้านเวชระเบียนมากที่สุด รองลงมาเป็นการใช้สารสนเทศด้านเวชสถิติและรายงาน และการใช้สารสนเทศ
ที่มีเนื้อหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (2) เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศ จำแนกตามตำแหน่ง
ประสบการณ์ทำงาน ขนาดของโรงพยาบาล และหน่วยงานที่ปฏิบัติงาน พบว่า มีการใช้สารสนเทศ
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (3) ปัญหาการใช้สารสนเทศ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่
ด้านเนื้อหาสารสนเทศสนับสนุนงานเวชระเบียนในเว็บไซต์ และด้านจำนวนสื่อสิ่งพิมพ์ด้านเวชระเบียน
ในห้องสมุด (4) เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศ พบว่า เจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่ปฏิบัติงานใน
หน่วยงานต่างกันมีปัญหาการใช้สารสนเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในด้านเนื้อหา
สารสนเทศและรูปแบบสารสนเทศ ส่วนเจ้าพนักงานเวชสถิติที่มีตำแหน่งต่างกัน ประสบการณ์ทำงาน
ต่างกัน และโรงพยาบาลขนาดต่างกันมีปัญหาการใช้สารสนเทศไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ การใช้สารสนเทศ เจ้าพนักงานเวชสถิติ เวชระเบียน

Thesis title: Information Use by Medical Record Personnel in Hospitals Under the Office of the Permanent Secretary for Public Health at the Ministry of Public Health

Researcher: Mrs.Wanpen Wechkama; **ID:** 2521000147;

Degree: Master of Arts (Information Science);

Thesis advisors: (1) Dr. Namtip Wipawin, Associate Professor; (2) Tadasak Wajiraprechahpong, Associate Professor; **Academic year:** 2013

Abstract

This research aimed (1) to study information use by medical record personnel in hospitals under the Office of the Permanent Secretary for Public Health at the Ministry of Public Health; (2) to compare information use by medical record personnel in hospitals under the Office of the Permanent Secretary for Public Health at the Ministry of Public Health, (3) to study the problems of information use by medical record personnel in hospitals under the Office of the Permanent Secretary for Public Health at the Ministry of Public Health, and (4) to compare the problems of information use by medical record personnel in hospitals under the Office of the Permanent Secretary for Public Health at the Ministry of Public Health.

This research was a survey study and the population consisted of 817 medical record personnel in hospitals under the Office of the Permanent Secretary for Public Health at the Ministry of Public Health. The instruments were questionnaires. The statistics used in this study were percentage, mean, standard deviation, t-test and F-test.

The research findings were summarized as follows: Medical record personnel in hospitals under the Office of the Permanent Secretary for Public Health at the Ministry of Public Health (1) use information at the high level, and when classified by each aspect the mostly used were medical records, medical statistics and reports, and information technology. (2) Comparing information use by position, work experience, size of hospital and department was found the overall significantly different. (3) The problems of information use were at the middle level, and they were the aspects of information content for medical records on websites and the number of medical record printed media in libraries. (4) Comparing the problems of information use by department was found the overall significantly different in information contents and information forms, but by position, work experience, size of hospital there was no statistical significance.

Keywords: Information use, Medical record personnel, Medical record

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.นำทิพย์ วิภาวิน ที่ได้ให้คำแนะนำและติดตามการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ตลอดมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง รวมทั้ง รองศาสตราจารย์ธาดาศักดิ์ วชิรปรัชญาพจน์ ที่ได้ให้ความรู้และคำแนะนำซึ่งทำให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วง

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภนิษฐ์ กาศจำรูญ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่ได้สละเวลา ให้คำแนะนำแก้ไขวิทยานิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขอขอบคุณ อาจารย์ชัยวัฒน์ พันธุ์ศรี รองผู้อำนวยการฝ่ายอำนวยการ อาจารย์นพมาศ เครือสุวรรณ รองผู้อำนวยการฝ่ายบริการวิชาการ วิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก และนางสาวพิมพ์ชนก พุฒขาว หัวหน้างาน งานวิจัย ศูนย์วิจัยสถาบันประสาทวิทยาที่กรุณาให้คำแนะนำแก้ไขแบบสอบถามวิทยานิพนธ์ให้เนื้อหามีความตรง รวมทั้งให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมวิเคราะห์ทางสถิติ

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ที่สนับสนุนทุนวิทยานิพนธ์ คณาจารย์ เพื่อนปริญญาโท แขนงวิชาสารสนเทศศาสตร์ สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่ได้ให้คำแนะนำ พร้อมทั้งกำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์นี้

สุดท้ายนี้ต้องขอขอบคุณ โรงพยาบาลพุทธโสธร โรงพยาบาลสวี ที่ออกเอกสารรับรองโครงการวิจัย และพี่น้องวิชาชีพเวชสถิติทุกท่านที่กรุณาสละเวลาและให้ความร่วมมืออย่างดีตอบแบบสอบถามในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

วันเพ็ญ เวชกามา

กรกฎาคม 2556

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ฐ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	2
กรอบแนวคิดการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	5
สมมติฐานของการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	8
แนวคิดเกี่ยวกับการใช้สารสนเทศ	8
เจ้าพนักงานเวชสถิติกับการใช้สารสนเทศ	15
โรงพยาบาลในสังกัด สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	21
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	24
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	33
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	33
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	33
การเก็บรวบรวมข้อมูล	35
การวิเคราะห์ข้อมูล	36
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	38
ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	39

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ตอนที่ 2 การใช้สารสนเทศของเจ้าพนักงานเวชสถิติ	42
ตอนที่ 3 ปัญหาการใช้สารสนเทศ	51
ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐานทางสถิติ	54
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	91
สรุปการวิจัย	91
อภิปรายผล	98
ข้อเสนอแนะ	104
บรรณานุกรม	107
ภาคผนวก	113
ก ราชานามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย	115
เอกสารรับรองโครงการวิจัย	117
ข แบบสอบถามเพื่อการทำวิจัย	120
หนังสือขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย	131
ประวัติผู้วิจัย	132

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม.....	39
ตารางที่ 4.2 วัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ.....	42
ตารางที่ 4.3 เนื้อหาสารสนเทศ.....	46
ตารางที่ 4.4 รูปแบบสารสนเทศ.....	47
ตารางที่ 4.5 วิธีการเข้าถึงสารสนเทศ	49
ตารางที่ 4.6 แหล่งสารสนเทศ.....	50
ตารางที่ 4.7 ปัญหาการใช้สารสนเทศ.....	51
ตารางที่ 4.8 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศจำแนกตามตำแหน่ง.....	54
ตารางที่ 4.9 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านเนื้อหาสารสนเทศ จำแนกตามตำแหน่ง ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่.....	55
ตารางที่ 4.10 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านรูปแบบสารสนเทศ จำแนกตามตำแหน่ง ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่.....	56
ตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศ จำแนกตาม ตำแหน่งที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่.....	57
ตารางที่ 4.12 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศภาพรวม จำแนกตามตำแหน่งที่พบความแตกต่าง เป็นรายคู่.....	58
ตารางที่ 4.13 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศจำแนกตามประสบการณ์ทำงาน.....	58
ตารางที่ 4.14 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านเนื้อหาสารสนเทศ จำแนกตามประสบ- การณ์ทำงานที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่.....	60
ตารางที่ 4.15 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านรูปแบบสารสนเทศ จำแนกตามประสบ- การณ์ทำงานที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่.....	60
ตารางที่ 4.16 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศ จำแนกตาม ประสบการณ์ทำงานที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่.....	61

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.17 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านแหล่งสารสนเทศ จำแนกตาม ประสบการณ์ทำงานที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่.....	61
ตารางที่ 4.18 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศภาพรวม จำแนกตามประสบการณ์ทำงานที่ พบความแตกต่างเป็นรายคู่.....	62
ตารางที่ 4.19 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาลที่ปฏิบัติงาน	62
ตารางที่ 4.20 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ จำแนก ตามขนาดของโรงพยาบาลที่ปฏิบัติงานที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่.....	64
ตารางที่ 4.21 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านเนื้อหาสารสนเทศ จำแนกตามขนาด ของโรงพยาบาลที่ปฏิบัติงานที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่.....	64
ตารางที่ 4.22 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านรูปแบบการใช้สารสนเทศ จำแนกตาม ขนาดของโรงพยาบาลที่ปฏิบัติงานที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่.....	65
ตารางที่ 4.23 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศ จำแนกตาม ขนาดของโรงพยาบาลที่ปฏิบัติงานที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่.....	65
ตารางที่ 4.24 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านแหล่งการใช้สารสนเทศ จำแนกตาม ขนาดของโรงพยาบาลที่ปฏิบัติงานที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่.....	66
ตารางที่ 4.25 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศภาพรวม จำแนกตามขนาดของโรงพยาบาล ที่ปฏิบัติงานที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่.....	66
ตารางที่ 4.26 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศจำแนกตามหน่วยงานที่ปฏิบัติงาน.....	67
ตารางที่ 4.27 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ จำแนก ตามหน่วยงานที่ปฏิบัติงานที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่.....	68
ตารางที่ 4.28 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านเนื้อหาสารสนเทศ จำแนกตามหน่วยงาน ที่ปฏิบัติงานที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่.....	70
ตารางที่ 4.29 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านรูปแบบสารสนเทศ จำแนกตามหน่วยงาน ที่ปฏิบัติงานที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่.....	72

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.30 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศ จำแนกตาม หน่วยงานที่ปฏิบัติงานที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่.....	74
ตารางที่ 4.31 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านแหล่งสารสนเทศ จำแนกตามหน่วยงาน ที่ปฏิบัติงานที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่.....	75
ตารางที่ 4.32 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศภาพรวม จำแนกตามหน่วยงานที่ปฏิบัติงาน ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่.....	77
ตารางที่ 4.33 เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศจำแนกตามตำแหน่ง.....	79
ตารางที่ 4.34 เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศจำแนกตามประสิทธิภาพการทำงาน.....	80
ตารางที่ 4.35 เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศด้านแหล่งสารสนเทศ จำแนกตาม ประสิทธิภาพการทำงานที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่.....	81
ตารางที่ 4.36 เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาล ที่ปฏิบัติงาน.....	81
ตารางที่ 4.37 เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศด้านเนื้อหาสารสนเทศ จำแนกตาม ขนาดของโรงพยาบาลที่ปฏิบัติงานที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่.....	82
ตารางที่ 4.38 เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศด้านแหล่งสารสนเทศ จำแนกตาม ขนาดของโรงพยาบาลที่ปฏิบัติงานที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่.....	83
ตารางที่ 4.39 เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศจำแนกตามหน่วยงานที่ปฏิบัติงาน.....	84
ตารางที่ 4.40 เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศด้านเนื้อหาสารสนเทศ จำแนกตาม หน่วยงานที่ปฏิบัติงานที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่.....	85
ตารางที่ 4.41 เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศด้านรูปแบบสารสนเทศ จำแนกตาม หน่วยงานที่ปฏิบัติงานที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่.....	86
ตารางที่ 4.42 เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศด้านแหล่งสารสนเทศ จำแนกตาม หน่วยงานที่ปฏิบัติงานที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่.....	88

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.43 เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศภาพรวม จำแนกตามหน่วยงานที่ ปฏิบัติงานที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่.....	89

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	4
ภาพที่ 2.1 แผนภูมิแสดงโครงสร้างสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข.....	22

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สารสนเทศที่สำคัญของโรงพยาบาลคือ ข้อมูลของผู้ที่มารับบริการ ซึ่งหมายถึง ผู้รับบริการที่มีภาวะหรืออาการแสดงการเจ็บป่วยด้วยโรคต่าง ๆ และผู้รับบริการที่มีได้มีความเจ็บป่วย ด้วยการบันทึกข้อมูลที่ต้องการลงในเวชระเบียน (Medical Record) ซึ่งหมายถึง เอกสารทางการแพทย์ทุกประเภทที่ใช้บันทึกและเก็บรวบรวมประวัติของผู้รับบริการ ทั้งประวัติส่วนตัว ประวัติครอบครัว ประวัติด้านสังคม ประวัติการเจ็บป่วยทั้งในอดีตและปัจจุบัน ข้อมูลเกี่ยวกับการดูแลรักษาที่โรงพยาบาล เวชระเบียนเป็นเอกสารที่อาจมีหลายรูปแบบ หลายขนาด มีการบันทึกโดยกระดาษ และ/หรือ แฟ้มข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ข้อมูลเหล่านี้ถือว่าเป็นหลักฐานทางการแพทย์ เป็นได้ทั้งข้อมูลเชิงปริมาณหรือเชิงคุณภาพ (แสงเทียน อยู่เถา: 2551) ผู้ทำหน้าที่เก็บรวบรวมข้อมูลเหล่านี้ เพื่อนำไปจัดทำรายงานและวิเคราะห์ข้อมูลให้เป็นสถิติทางการแพทย์ เพื่อการนำไปใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ได้แก่ เจ้าหน้าที่งานเวชสถิติภายในโรงพยาบาลนั้น

โรงพยาบาลแห่งแรกของประเทศไทย ที่เห็นความสำคัญของการบันทึกข้อมูลลงในเวชระเบียนคือ โรงพยาบาลศิริราช ซึ่งงานเวชระเบียนถือกำเนิดพร้อมกับโรงเรียนแพทย์ ในปี พ.ศ. 2432 โดยใช้ชื่อว่า หน่วยกลางรายงานและสถิติผู้ป่วย ทำหน้าที่เป็นคลังข้อมูล และแหล่งเอกสารสำคัญทางการแพทย์ นำไปสนับสนุนการบริหาร งานวิชาการ งานการเรียนการสอน งานวิจัย และงานบริการ ได้อย่างมีระบบ และบุคคลสำคัญที่ก่อให้เกิดวิชาชีพเวชสถิติ คือ พ.ญ.สมพร เอกรัตน์ แห่งโรงพยาบาลศิริราช ซึ่งในปี พ.ศ. 2517 ได้รับเชิญเป็นที่ปรึกษาสถิติทางการแพทย์ ณ ประเทศมาเลเซีย หลังจากนั้น หน่วยกลางรายงานและสถิติผู้ป่วย ได้เปลี่ยนชื่อเป็น แผนกเวชระเบียนและสถิติ (Medical Record and Statistics Department) และมาเป็นงานเวชระเบียนจนปัจจุบัน (หอจดหมายเหตุและพิพิธภัณฑ์สุขภาพไทย: 2554)

กองโรงพยาบาลภูมิภาค (2542) แบ่งขนาดโรงพยาบาลภายใต้สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข 3 ขนาด คือ โรงพยาบาลขนาดใหญ่ มีจำนวนเตียง มากกว่า 500 เตียง โรงพยาบาลขนาดกลาง มีจำนวนเตียง 151 – 500 เตียง และ โรงพยาบาลขนาดเล็ก มีจำนวนเตียง ไม่เกิน 150 เตียง ซึ่งภาระงานด้านการรวบรวมสถิติข้อมูลต่าง ๆ และจัดทำเป็นรายงานเสนอสาธารณสุข

จังหวัด สำนักนโยบายและแผนกระทรวงสาธารณสุข และหน่วยงานแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ และสำนักงานประกันสังคม เป็นต้น เป็นหน้าที่ของเจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลทั้ง 3 ขนาคนั้น

สายงานเจ้าพนักงานเวชสถิติ ตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง (สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข: 2537) มีลักษณะงานที่ปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดทำ การจัดเก็บ รวบรวมข้อมูลและตัวเลขสถิติที่เกี่ยวข้องกับผู้ป่วย ซึ่งป่วยด้วยโรคภัยไข้เจ็บต่าง ๆ การรักษาพยาบาลและการวิเคราะห์โรค เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงคุณภาพของการรักษาพยาบาล การปรับปรุง และขยายกิจการของโรงพยาบาลและหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรักษาพยาบาลและเพื่อประโยชน์แก่การศึกษา ค้นคว้า วิจัย และวางมาตรฐานในการป้องกันโรค ตลอดจนวางแผนด้านสาธารณสุขของประเทศ

จากมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง เจ้าพนักงานเวชสถิติ จึงควรเป็นผู้มีความขวนขวายหาความรู้และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ประกอบกับปัจจุบันนี้เป็นยุคของสังคมสารสนเทศ หรือสังคมข่าวสาร (Information Society) มนุษย์สื่อสารถึงกันอย่างไร้พรมแดน เนื่องจาก การพัฒนาและเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีการสื่อสาร เป็นผลให้มีการใช้สารสนเทศในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม สารสนเทศของโรงพยาบาลเป็นสารสนเทศทางการแพทย์ หรือสารสนเทศสุขภาพ ซึ่งมีประโยชน์ต่อผู้บริหารทุกระดับ (สมพร เอกรัตน์: 2530) ใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบายบริหารด้านต่างๆ เช่น ด้านบริหารทรัพยากรมนุษย์ ด้านการเงินการคลัง ด้านสุขภาพ ด้านส่งเสริมป้องกันโรค เป็นต้น

เจ้าพนักงานเวชสถิติเป็นบุคลากรสาธารณสุข ที่อยู่กับข้อมูลปฐมภูมิและเป็นผู้บริหารจัดการข้อมูลเหล่านี้ให้เป็นสารสนเทศสุขภาพ เพื่อให้ผู้บริหารในโรงพยาบาลใช้ในการบริหาร และแก่บุคคลอื่นๆ ทั้งภายในโรงพยาบาลและ ภายนอกโรงพยาบาล ได้รับสารสนเทศที่ต้องการ เนื่องจากงานวิจัยเกี่ยวกับวิชาชีพเจ้าพนักงานเวชสถิติในปัจจุบัน ยังมีจำนวนน้อย ผู้วิจัยจึงเชื่อมั่นว่าการวิจัยในครั้งนี้จะได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสารสนเทศในรูปแบบต่างๆ ให้เหมาะสมต่อสภาพการใช้สารสนเทศของเจ้าพนักงานเวชสถิติ ต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาการใช้สารสนเทศด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ เนื้อหาสารสนเทศ รูปแบบสารสนเทศ วิธีการเข้าถึงสารสนเทศ และแหล่งสารสนเทศ ของเจ้าพนักงานเวชสถิติในโรงพยาบาลสังกัด สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข

2.2 เพื่อเปรียบเทียบการใช้สารสนเทศของเจ้าพนักงานเวชสถิติ ในโรงพยาบาลสังกัด
สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข

2.3 เพื่อศึกษาปัญหาการใช้สารสนเทศของเจ้าพนักงานเวชสถิติในโรงพยาบาล สังกัด
สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข

2.4 เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศของเจ้าพนักงานเวชสถิติในโรงพยาบาล
สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจศึกษาถึง การใช้สารสนเทศของเจ้าพนักงานเวชสถิติที่
ปฏิบัติงานในโรงพยาบาล สังกัดของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข โดยกำหนดตัวแปรต้น
และตัวแปรตาม ดังภาพแสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

4. ขอบเขตของการวิจัย

4.1 การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรคือ เจ้าพนักงานเวชสถิติ ในโรงพยาบาลสังกัด สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข จำนวน 869 คน โดยแบ่งตามขนาดโรงพยาบาล ดังนี้

4.1.1 เจ้าพนักงานเวชสถิติ โรงพยาบาลขนาดใหญ่(มากกว่า 500 เตียง) 25 แห่ง จำนวน 134 คน

4.1.2 เจ้าพนักงานเวชสถิติ โรงพยาบาลขนาดกลาง (151 – 500 เตียง) 68 แห่ง จำนวน 216 คน

4.1.3 เจ้าพนักงานเวชสถิติ โรงพยาบาลขนาดเล็ก (ไม่เกิน 150 เตียง) 468 แห่ง จำนวน 519 คน

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม

4.3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ของการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย การแจกแจงความถี่ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ค่า F-test

5. สมมติฐานของการวิจัย

5.1 เจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่มีตำแหน่งต่างกัน มีการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน

5.2 เจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน

5.3 เจ้าพนักงานเวชสถิติ ในโรงพยาบาลที่มีขนาดต่างกัน มีการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน

5.4 เจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานต่างกัน มีการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน

5.5 เจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่มีตำแหน่งต่างกัน มีปัญหาการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน

5.6 เจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีปัญหาการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน

5.7 เจ้าพนักงานเวชสถิติ ในโรงพยาบาลที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน

5.8 เจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานต่างกัน มีปัญหาการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 **สารสนเทศ** หมายถึง ข้อมูล ข่าวสาร เกี่ยวกับการให้บริการ การรักษาทางการแพทย์ให้กับผู้มารับบริการในโรงพยาบาล โดยผ่านการประมวลผลอย่างมีระบบตามหลักวิชาการ และรวมถึงข้อมูล ข่าวสารที่มีสาระอยู่ในตัว สื่อความหมายให้เกิดความเข้าใจกับผู้ที่ต้องการใช้ข้อมูลนั้น โดยมีการนำเสนอ สื่อให้รู้ในรูปแบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น หนังสือ เอกสาร พิมพ์จากคอมพิวเตอร์ หรือ เอกสารอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น โดยเจ้าพนักงานเวชสถิติ สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ ที่รับผิดชอบ และรวมถึงประโยชน์ต่อผู้บริหารโรงพยาบาล สามารถนำไปใช้ในการวางแผน กำหนดนโยบาย

6.2 **เจ้าพนักงานเวชสถิติ** หมายถึง ข้าราชการหรือลูกจ้างสายงานเจ้าพนักงานเวชสถิติ ซึ่งปฏิบัติงานในโรงพยาบาล สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข

6.3 **การใช้สารสนเทศ** หมายถึง ปริมาณการใช้สารสนเทศที่ต้องการเพื่อตอบสนองการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานเวชสถิติ ตามวัตถุประสงค์ เนื้อหาสารสนเทศ รูปแบบสารสนเทศ วิธีการเข้าถึงสารสนเทศ และแหล่งสารสนเทศ

6.4 **ขนาดของโรงพยาบาล** หมายถึง ขนาดของโรงพยาบาลในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข โดยใช้จำนวนเตียงเป็นเกณฑ์การแบ่งขนาดของโรงพยาบาล โดยแบ่งเป็น 3 ขนาด ดังนี้

6.4.1 **โรงพยาบาลขนาดใหญ่** หมายถึง โรงพยาบาลที่มีจำนวนเตียง มากกว่า 500 เตียง

6.4.2 **โรงพยาบาลขนาดกลาง** หมายถึง โรงพยาบาลที่มีจำนวนเตียง 151 – 500 เตียง

6.4.3 **โรงพยาบาลขนาดเล็ก** หมายถึง โรงพยาบาลที่มีจำนวนเตียง ไม่เกิน 150 เตียง

6.5 **เนื้อหาสารสนเทศ** หมายถึง เนื้อหา สาระความรู้ทางวิชาการ กฎหมาย ระเบียบแบบแผน นโยบาย ด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานเวชสถิติ

6.6 รูปแบบสารสนเทศ หมายถึง สื่อที่ใช้เพื่อเข้าถึงเนื้อหาสารสนเทศ ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และสื่อบุคคล

6.7 วิธีการเข้าถึงสารสนเทศ หมายถึง วิธีการเพื่อให้เข้าถึงเนื้อหาสารสนเทศที่ตอบสนองความต้องการ

6.8 แหล่งสารสนเทศ หมายถึง แหล่งที่สามารถเข้าถึงเนื้อหาสารสนเทศที่ต้องการ ได้แก่ แหล่งที่เป็นสถานที่ บุคคล และฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ มีทั้งแหล่งภายในองค์กรและภายนอกองค์กร

6.9 ปัญหาการใช้สารสนเทศ หมายถึง อุปสรรคการใช้สารสนเทศด้านเนื้อหา รูปแบบ วิธีการเข้าถึงสารสนเทศ และแหล่งสารสนเทศ ซึ่งทำให้ไม่สามารถปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์และขาดประสิทธิภาพ

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 ทำให้ทราบการใช้สารสนเทศของเจ้าพนักงานเวชสถิติในโรงพยาบาล สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข ในด้านวัตถุประสงค์ เนื้อหา รูปแบบ วิธีการเข้าถึง และ แหล่งสารสนเทศ

7.2 ทำให้ทราบปริมาณการใช้สารสนเทศของเจ้าพนักงานเวชสถิติ ในโรงพยาบาล ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ภายใต้อำนาจสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข

7.3 ทำให้ทราบปัญหาและข้อเสนอแนะการใช้สารสนเทศของเจ้าพนักงานเวชสถิติ ในโรงพยาบาล สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข

7.4 ทำให้ทราบความแตกต่างการใช้สารสนเทศของเจ้าพนักงานเวชสถิติ ในโรงพยาบาล สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข

7.5 เป็นแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมการใช้สารสนเทศ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานเวชสถิติในโรงพยาบาล สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข ต่อไป

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง การใช้สารสนเทศของเจ้าพนักงานเวชสถิติในโรงพยาบาล สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข นี้ ผู้วิจัยได้ศึกษา ค้นคว้า เอกสารงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง สรุปสาระสำคัญ นำเสนอ ดังหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการใช้สารสนเทศ
 - 1.1 ความหมายและความสำคัญของสารสนเทศ
 - 1.2 แหล่งสารสนเทศ
 - 1.3 การเข้าถึงสารสนเทศ
 - 1.4 การใช้สารสนเทศ
 - 1.5 ปัญหาการใช้สารสนเทศ
2. เจ้าพนักงานเวชสถิติกับการใช้สารสนเทศ
 - 2.1 ความหมายของเจ้าพนักงานเวชสถิติ
 - 2.2 ความสำคัญของเจ้าพนักงานเวชสถิติ
 - 2.3 ลักษณะงานของเจ้าพนักงานเวชสถิติ
 - 2.4 บทบาทและหน้าที่ของเจ้าพนักงานเวชสถิติ
 - 2.5 สารสนเทศเพื่อสนับสนุนการทำงานของเจ้าพนักงานเวชสถิติ
3. โรงพยาบาลในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

1. แนวคิดเกี่ยวกับการใช้สารสนเทศ

1.1 ความหมายและความสำคัญของสารสนเทศ

สารสนเทศ หรือ สารสนเทศ (Information) เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต่อมนุษย์ในการดำเนินชีวิต ซึ่งจะมีผลต่อการพัฒนาให้เกิดความเจริญด้านต่าง ๆ ในโลกนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546: 1182) ให้คำจำกัดความของคำว่า สารสนเทศ ประกอบด้วยคำสองคำ คือ สาร และ สนเทศ แปลว่า สาร ว่า แก่นเนื้อแท้ที่แข็ง แก่นสาร ส่วนสำคัญ ข้อใหญ่ ใจความ สนเทศ แปลว่า คำแสดง คำจำแนกออก ชี้แจง ฯลฯ เนื้อรวมกันเป็นสารสนเทศ หมายถึง แก่นหรือเนื้อหาสำคัญ ซึ่งได้มีการชี้แจง แสดงออกให้ทราบแก่นหรือเนื้อหา อาจเป็น ข้อมูล หรือ ข้อเท็จจริง ข่าวสาร ความรู้ เรื่องราวทั่วไป ความรู้ทางวิชาการหรือศาสตร์ ความรู้สึก ความคิด ประสบการณ์ ซึ่งได้มีการถ่วงถอง ประมวลและเรียบเรียง โดยใช้ภาษาพูด ภาษาเขียนและสัญลักษณ์ ต่าง ๆ บันทึก หรือแสดงออกให้ปรากฏ โดยกรรมวิธีต่าง ๆ ลงในวัสดุที่มองเห็นได้ ฟังได้ จับต้องได้ มีรูปธรรมเป็นสื่อที่ถ่ายทอดสารให้ผู้อื่นทราบได้ คำสารสนเทศ ตรงกับคำว่า อินฟอร์เมชัน (Information) ซึ่งมีความหมายที่ใช้ในภาษาไทยเป็น 2 คำ คือ “สารนิเทศ” กับ “สารสนเทศ” ในกลุ่มผู้มีอาชีพทางด้านบรรณารักษศาสตร์ส่วนใหญ่ใช้คำว่า “สารนิเทศ” สรุปล้น ๆ หมายถึง ข้อมูล (Data) ที่ผ่านการประมวลผลแล้วด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่ง ถูกให้ความหมาย (Interpretation) เพื่อประโยชน์ในการใช้ข้อมูลนั้น

ครรชิต มาลัยวงศ์ (2541: 4) กล่าวว่า สารสนเทศ (Information) หมายถึง ข้อมูลดิบที่รวบรวม นำมาประมวลผล ทางสถิติ เพื่อให้เกิดเป็นความรู้ ความเข้าใจ สามารถพยากรณ์ วิเคราะห์แนวโน้ม เพื่อรองรับกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

มาลี ถ้ำสกุล (2547: 5) ให้ความหมายของสารสนเทศไว้ว่า สารสนเทศ ประกอบด้วย คำ สอง คำ คือ สาร และ สนเทศ “สาร” แปลว่า แก่น เนื้อแท้ที่แข็ง แก่นสาร ส่วนสำคัญ หนังสือ ส่วน “สนเทศ” แปลว่า คำสั่ง โยบอก ข่าวสาร เมื่อนำมารวมกันเป็นคำว่า สารสนเทศ จึง หมายถึง แก่นหรือเนื้อหาข้อมูล ข้อเท็จจริง ข่าวสาร ข้อความ หรือเอกสาร ซึ่งแจ้งให้ทราบเพื่อหาสาระ

กรมสามัญศึกษา (2536: 1) ให้ความหมาย สารสนเทศ หมายถึง สิ่งที่ได้จากการนำข้อมูลต่าง ๆ ผ่านกระบวนการวิเคราะห์ ประมวลผล แล้วนำเสนอในรูปแบบที่สื่อความหมาย ให้ความรู้ ข้อคิดเห็น หรือ ข้อสรุปที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้ ส่วน วิเศษศักดิ์ โคตรอาษา และคณะ (2542: 1) ซึ่งกล่าวไว้ว่า สารสนเทศ หมายถึง ข้อมูลหลาย ๆ อย่างที่เกี่ยวข้องกัน ได้ถูกรวบรวม แล้วนำมาผ่านกระบวนการประมวลผล โดยมีการบันทึกไว้ในรูปแบบต่าง ๆ กัน เช่น หนังสือ วารสาร โสตทัศนวัสดุ เทป คอมพิวเตอร์ ซึ่งสามารถถ่ายทอดในรูปแบบอื่น ๆ เช่น ถ่ายทอดเป็นคำพูด โดยมีวัตถุประสงค์ให้ผู้รับสารสนเทศได้ทราบ และนำไปใช้ประโยชน์

แฮร์รอด (Harrod, 1990, P. 319) ให้ความหมาย สารสนเทศ หมายถึง กลุ่มข้อมูล ตัวเลข ข้อเท็จจริง เนื้อหา ข่าวสาร ที่ได้รับการเก็บรวบรวมไว้ ในรูปแบบที่ผู้ใช้สามารถเข้าใจ รับรู้ ความหมาย สามารถแลกเปลี่ยน หรือ ถ่ายทอดให้กันได้

ความหมายของสารสนเทศ เป็นมุมมองส่วนบุคคลและศาสตร์ที่นักวิชาการนำเสนอ ในการวิจัย การใช้สารสนเทศของเจ้าพนักงานเวชสถิติ ผู้วิจัยให้ความหมายสารสนเทศ หมายถึง ข้อมูล ข่าวสาร เกี่ยวกับการให้บริการการรักษาทางการแพทย์ ให้กับผู้มารับบริการในโรงพยาบาล โดยผ่านการประมวลผล อย่างมีระบบ ตามหลักวิชาการ มีการนำเสนอ สื่อให้รู้ในรูปแบบต่าง ๆ สามารถนำมาใช้ประโยชน์สำหรับผู้ปฏิบัติ ตลอดจนถึง ผู้บริหารระดับสูงของโรงพยาบาล

ความสำคัญของสารสนเทศ ในปัจจุบันนับได้ว่าเป็นสิ่งจำเป็นในชีวิตประจำวันของ บุคคลทุกเพศ ทุกวัย และเป็นสิ่งที่ละเลยมิได้ ดังกล่าวถึง ความสำคัญของสารสนเทศ ดังนี้

แมนมาส ชวลิต (2532) กล่าวถึง ความสำคัญของสารสนเทศ ไว้ 2 ระดับ คือ

1. ความสำคัญของสารสนเทศระดับบุคคล

สารสนเทศ ทำให้บุคคลเกิดความรู้ ความเข้าใจ ในเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ ตนเอง หรือ สภาพแวดล้อมรอบตัว ก่อให้เกิดขบวนการเรียนรู้ต่อสู้กับสิ่งแวดล้อม นำข้อมูลมา ประมวลผล เพื่อการดำรงชีวิตและพัฒนาศักยภาพของตนให้สามารถเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ ด้วยการ ตัดสินใจ ที่รอบคอบ

2. ความสำคัญของสารสนเทศระดับสังคม

การที่ประชาชนสามารถเข้าถึง ข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ และมีการศึกษาอย่างเพียงพอ สามารถพัฒนาตนเองและกลุ่มชนให้ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ ความยากจน ความไม่รู้ต่าง ๆ ได้ จะเป็นตัวบ่งชี้ ความเจริญของสังคมนั้น ให้ไปสู่การพัฒนาด้านเศรษฐศาสตร์ เทคโนโลยี การพาณิชย์ สารสนเทศ เป็นตัวบ่งชี้ ถึงการถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม ซึ่งเป็นเครื่องหล่อหลอมจิตใจคนใน สังคมเดียวกัน อีกทั้งก่อให้เกิดการประสานสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมระหว่างสังคมด้วย

จันทร์เพ็ญ สิงหนุต (2544: 20-22) กล่าวถึง ความสำคัญของสารสนเทศทางด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ความสำคัญทางการพัฒนาประเทศ สารสนเทศ เป็นเครื่องมือที่รัฐบาล นำมาใช้เพื่อการสั่งการ การวางแผน เพื่อการบริหารประเทศ

2. ความสำคัญทางการเมือง ประเทศที่มีเสถียรภาพทางการเมืองนั้น เป็นเพราะ ประชาชนในประเทศได้รับข้อมูล ข่าวสาร ต่าง ๆ ที่ถูกต้อง และรวดเร็ว ประชาชนเกิดจิตสำนึก ตระหนักถึงความสำคัญในบทบาทและหน้าที่ของตนเองต่อบ้านเมือง และสิทธิประโยชน์ของ ตนเองในระบอบการปกครองของประเทศตน

3. ความสำคัญทางการบริหาร ผู้บริหารมีข้อมูลข่าวสารที่พร้อมทุกด้าน ส่งผลให้ เข้าใจและรอบรู้สถานการณ์ด้านต่าง ๆ ขององค์กร ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อการตัดสินใจในการเลือก

แนวทางการกำหนดนโยบาย วางแผน และแก้ไขปัญหา ที่ถูกต้อง รวดเร็ว และมีประสิทธิผลมากที่สุด

4. ความสำคัญทางด้านธุรกิจและอุตสาหกรรม สารสนเทศ เป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จของวงการธุรกิจและอุตสาหกรรม ใช้เป็นเครื่องมือในการวางแผน คาดการณ์ ในการตัดสินใจ เพื่อพัฒนาหรือขยายธุรกิจ เพื่อให้เกิดผลกำไร ดังนั้น สารสนเทศที่ต้องการ ต้องมีความทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์อยู่เสมอ

5. ความสำคัญทางด้านวัฒนธรรม สารสนเทศ มีบทบาททางด้านวัฒนธรรมในการที่ก่อให้เกิดการถ่ายทอด การปลูกฝัง การเรียนรู้ การเรียนการสอน และช่วยในการดำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรมที่ดีงาม ก่อให้เกิด การศึกษาวิจัยเรื่องราวท้องถิ่น วัฒนธรรมท้องถิ่น เกิดความรู้ในเชิงสร้างสรรค์ ในรูปแบบของศิลปะ วรรณคดี ดนตรี และขนบธรรมเนียม ประเพณี ต่าง ๆ มากมาย

6. ความสำคัญทางการศึกษาวิจัย สารสนเทศ เป็นปัจจัยพื้นฐานทางการศึกษา การเรียนการสอน การค้นคว้า และการวิจัย ของ นักเรียน นักศึกษา ครูอาจารย์ นักวิจัย และวิชาชีพต่างๆ เพราะสารสนเทศเป็นบ่อเกิดแห่งความรู้ที่ต้องศึกษาอยู่ตลอดเวลา ช่วยให้เกิดการพัฒนาและสร้างสรรค์เกิดเป็นความรู้ใหม่อยู่เสมอ

7. ความสำคัญทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สารสนเทศ มีความสำคัญต่อการค้นคว้า ทดลอง การสังเกตการณ์ การตั้งสมมติฐาน การรวบรวมข้อมูล และการพิสูจน์สมมติฐาน ทำให้เกิดการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ทันสมัย

8. ความสำคัญทางการแพทย์และสาธารณสุข สารสนเทศ มีความสำคัญต่อการรวบรวม ศึกษาวิจัย ทางการแพทย์และสาธารณสุข ก่อให้เกิดการพัฒนาความรู้ วิวัฒนาการและการใช้เทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข เมื่อประชาชนมีสุขภาพดี ปราศจากโรคภัย ย่อมส่งผลให้ประเทศมีการพัฒนาสู่ความเจริญ ได้อย่างรวดเร็ว มีความก้าวหน้าด้วยประสิทธิภาพที่มั่นคง

สารสนเทศ มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนจากทรัพยากรธรรมชาติประเภทอื่น (ประภาวดี สืบสนธิ์ : 2543) ช่วยคลายความสงสัย ความไม่รู้ ใช้ในการแก้ปัญหา วางแผน และตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง สารสนเทศจึงช่วยพัฒนาบุคคล ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การปฏิบัติงาน ของบุคคลทุกระดับ ทุกอาชีพ มีผลต่อการพัฒนาประเทศ ด้านการเมือง สังคม เศรษฐกิจ การแพทย์ การสาธารณสุข และวัฒนธรรมประเพณี

1.2 แหล่งสารสนเทศ

แหล่งสารสนเทศ หมายถึง แหล่งที่สามารถเข้าถึงเนื้อหาสารสนเทศที่ต้องการได้แก่ แหล่งที่เป็นสถานที่ บุคคล และฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ มีทั้งภายในองค์กรและภายนอกองค์กร

ประภาวดี สืบสนธิ์ (2532: 33) ได้จำแนกแหล่งสารสนเทศไว้ ดังนี้

1. แหล่งสารสนเทศภายในตัวบุคคล ได้แก่ สารสนเทศ ที่เกิดจากการประมวลความรู้ ความคิด ความจำ ประสบการณ์ แล้วเก็บรวบรวมไว้ใช้ประโยชน์เฉพาะตน

2. แหล่งสารสนเทศภายนอก แบ่งเป็น

2.1 แหล่งสารสนเทศบุคคล ถือเป็นแหล่งสารสนเทศอย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่ เพื่อนร่วมงาน บรรณารักษ์ ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาต่าง ๆ เป็นต้น

2.2 แหล่งสารสนเทศสถาบัน ถือเป็นแหล่งสารสนเทศอย่างเป็นทางการ ได้แก่ ห้องสมุด ศูนย์สารสนเทศ หน่วยงานราชการและเอกชน สถาบันการศึกษา และสมาคมวิชาชีพ เป็นต้น

2.3 แหล่งสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ เป็นแหล่งความรู้ที่มีการแพร่กระจายข่าวสารผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เช่น เว็บไซต์ ฐานข้อมูล วารสารออนไลน์ ที่องค์กรหรือห้องสมุดบอกรับและรวมถึงแหล่งสารสนเทศประเภท ซีดีรอม เป็นต้น

พิมพ์รำไพ เปรมสมิทธิ (2534) ได้แบ่งสารสนเทศ ออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. แหล่งสารสนเทศบุคคล หมายถึง ประสบการณ์ ความรู้ ความคิด ของผู้ใช้สารสนเทศ รวมถึงบุคคลอื่นที่ผู้ใช้สารสนเทศ สามารถไปปรึกษาหารือ พบปะ สนทนา เพื่อให้ได้มาซึ่งสารสนเทศที่ต้องการ เช่น ญาติ เพื่อน ผู้เชี่ยวชาญ เป็นต้น แหล่งสารสนเทศ ส่วนบุคคลถือว่าเป็นแหล่งสารสนเทศที่ไม่เป็นทางการ (Informal Information Sources)

2. แหล่งสารสนเทศสถาบัน หมายถึง แหล่งที่เป็นหน่วยงานที่ภาครัฐและเอกชนจัดตั้งขึ้น และรวมถึง บุคคลที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานนั้น เช่น ห้องสมุด สมาคมวิชาชีพ ศูนย์สารสนเทศ บรรณารักษ์ เจ้าหน้าที่ของรัฐ พนักงานเอกชน เป็นต้น แหล่งสารสนเทศสถาบันถือว่าเป็นแหล่งสารสนเทศที่เป็นทางการ (Formal Information Sources)

3. แหล่งสารสนเทศสื่อมวลชน ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ วารสาร นิตยสารและหนังสือพิมพ์ เป็นต้น

1.3 วิธีการเข้าถึงสารสนเทศ

วิธีการเข้าถึงสารสนเทศ หมายถึง การใช้วิธีการหลายลักษณะของผู้ใช้ให้สามารถเข้าถึงสารสนเทศที่ต้องการ โดยวิธีการเข้าถึงสารสนเทศมีความสัมพันธ์กับแหล่งสารสนเทศภายในตัวบุคคล แหล่งสารสนเทศบุคคล แหล่งสารสนเทศสถาบัน ได้แก่ สถาบันที่ให้บริการสารสนเทศที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ และแหล่งสารสนเทศสื่อมวลชน (ประภาวดี สืบสนธิ์: 2532) ดังต่อไปนี้

1. ใช้ความคิด ความจำ ความรู้ เอกสาร เพิ่มข้อมูลของตัวเอง เพื่อเข้าถึงแหล่งสารสนเทศภายในตัวบุคคล
2. ใช้การติดต่อเจรจา สนทนากับผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ เพื่อนร่วมงาน ฟังอภิปราย การประชุม สัมมนา เพื่อเข้าถึงแหล่งสารสนเทศบุคคล
3. ใช้เครื่องมือช่วยค้นต่างๆ เช่น บัตรรายการหนังสือ บัตรบรรณานุกรม บัตรรายการ ไลบรารีสนเทศ บรรณานุกรม นามานุกรม วรรณคดีและสาระสังเขป ฐานข้อมูลต่างๆ เช่น ฐานข้อมูลทรัพยากรห้องสมุด (OPAC) ฐานข้อมูลออนไลน์ อินเทอร์เน็ต มุลนิธิ สมาคมวิชาชีพ เพื่อเข้าถึงแหล่งสารสนเทศสถาบัน
4. ใช้วิธีดูโทรทัศน์ ฟังวิทยุ และอ่านหนังสือพิมพ์ เพื่อเข้าถึงแหล่งสารสนเทศสื่อมวลชน

1.4 การใช้สารสนเทศ

การใช้สารสนเทศ เป็นการแสดงพฤติกรรมแสวงหาสารสนเทศของผู้ใช้เพื่อตอบสนองความต้องการใช้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

ประกาวดี สืบสนธิ์ (2532) จำแนกวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ ไว้ ดังนี้

1. เพื่อตอบสนองความต้องการส่วนบุคคล เช่น การแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน เช่น เกี่ยวกับการเดินทาง การรับประทานอาหาร การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความบันเทิงการตอบคำถาม ข้อสงสัย การอยู่รอดในภาวะวิกฤติ เป็นต้น
2. เพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ การเรียนรู้ของมนุษย์เริ่มจากความสงสัยอยากรู้อ จึงเป็นแรงกระตุ้นให้มนุษย์ต้องศึกษาค้นคว้าอยู่ตลอดชีวิต เพื่อตอบสนองความสงสัยอยากรู้อ ก่อเกิดภูมิปัญญา การเรียนรู้ที่กว้างไกล เกิดความรู้ใหม่เสมอ
3. เพื่อประกอบอาชีพและการปฏิบัติงาน ลักษณะอาชีพเป็นตัวกำหนด การใช้สารสนเทศเพื่อการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้อย่างมีประสิทธิภาพ นำสู่การพัฒนางานในอาชีพให้เจริญก้าวหน้า
4. เพื่อถ่ายทอดสารสนเทศไปยังบุคคลอื่น เป็นการกระจายหรือเผยแพร่สารสนเทศที่รวบรวมไว้ไปยังสาธารณชน

สุเวช ฌ หนองคาย (2541: 2) แบ่งการใช้สารสนเทศ ออกเป็นระดับ ดังนี้

1. การใช้สารสนเทศระดับต้น ได้แก่ การใช้สารสนเทศซึ่งเป็นข้อมูลดิบโดยตรง ยังไม่มีการดัดแปลงข้อมูล
2. การใช้สารสนเทศระดับกลาง ได้แก่ การใช้สารสนเทศที่ผ่านการวิเคราะห์เบื้องต้น เพื่อหาข้อสรุป

3. การใช้สารสนเทศระดับสูง ได้แก่ การใช้สารสนเทศเชิงวิเคราะห์และสังเคราะห์ เพื่อให้ได้ผลสรุปในอีกระดับหนึ่ง

แม้นมาส ชวลิต (2533) ได้กล่าวถึงความจำเป็นในการใช้ทรัพยากรสารสนเทศของมนุษย์ไว้ ดังนี้

1. ความจำเป็นสำหรับการศึกษาเพื่อพัฒนาทั้งในส่วนตัวและสังคม เพราะมนุษย์มีความสงสัย ต้องการเรียนรู้ตลอดชีวิต จึงต้องใช้สารสนเทศที่ตนเองมีอยู่และแสวงหาจากแหล่งอื่น เพื่อตอบความสงสัย

2. ความจำเป็นสำหรับการตัดสินใจ สารสนเทศที่ดีช่วยให้การตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ เป็นไปในแนวทางที่ถูกต้อง ทันเหตุการณ์

3. ความจำเป็นสำหรับการค้นคว้าวิจัย สารสนเทศช่วยให้เกิดกระบวนการค้นคว้าวิจัยเรื่องราวต่าง ๆ นำพาไปสู่การพัฒนาทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และการแพทย์ เป็นต้น

4. ความจำเป็นสำหรับการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตส่วนตัวและการทำงาน สารสนเทศที่ดี ช่วยให้การแก้ปัญหาในชีวิตส่วนตัว เช่น ช่วยแก้ปัญหาการเดินทาง แก้ปัญหาความสงสัยอยากรู้เกี่ยวกับการรับประทาน สุขภาพ ด้านการงาน ใช้เป็นข้อมูลให้การตัดสินใจที่ถูกต้อง เป็นต้น

5. ความจำเป็นสำหรับการปรับปรุงและประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานหรือบริหารงานให้ได้ตามวัตถุประสงค์

วิลสัน (Wilson 2000) กล่าวไว้ว่า การใช้สารสนเทศเป็นส่วนประกอบสำคัญประการหนึ่งของพฤติกรรมสารสนเทศ ซึ่งเชื่อมโยงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกัน 2 ด้าน คือ พฤติกรรมการแสวงหาสารสนเทศและพฤติกรรมการใช้สารสนเทศโดยมีจุดเริ่มต้นจากความต้องการสารสนเทศและเมื่อได้สารสนเทศแล้วจะนำสารสนเทศที่ได้นั้นไปใช้ตามวัตถุประสงค์

การใช้สารสนเทศขึ้นอยู่กับผู้ใช้แต่ละวิชาชีพ แต่ละบุคคล งานวิจัยนี้มุ่งเน้นศึกษาการใช้สารสนเทศของผู้ใช้อชีพเจ้าพนักงานเวชสถิติ ซึ่งจำแนกวัตถุประสงค์การใช้เพื่อประกอบอาชีพและการปฏิบัติงาน และการศึกษาค้นคว้าความรู้ เพื่อพัฒนาตนเอง (ประภาวดี สืบสนธิ์: 2532)

1.5 ปัญหาของการใช้สารสนเทศ

ปัญหาการใช้สารสนเทศ หมายถึง ปัญหาหรืออุปสรรคที่เกิดขึ้นกับผู้ใช้ในการใช้สารสนเทศ ด้านเนื้อหาสารสนเทศ ด้านรูปแบบสารสนเทศ ด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศ และด้านแหล่งสารสนเทศ จากแนวคิดของนักวิชาการ เปล่งศรี อิงคนินันท์ (2533) และ พิมพ์รำไพ เปรรมสมิทธิ (2533) กล่าวถึง ปัญหาด้านเนื้อหาสารสนเทศ ได้แก่ ความไม่ทันสมัยของ

สารสนเทศ เก่าเกินกว่าที่จะนำมาใช้ ความไม่สมบูรณ์ในเชิงคุณภาพ หรือเนื้อหาสารสนเทศไม่เพียงพอที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจ หรือดำเนินการ ความไม่เที่ยงตรงของสารสนเทศ ซึ่งส่วนใหญ่มักจะเป็นสารสนเทศทุติยภูมิ เช่น สารสนเทศที่ได้จากการสัมภาษณ์ การตีความและเขียนอ้างอิงอย่างไม่ถูกต้อง ไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ เหลลาทอง สุริยะ (2543) พบว่า วารสารเฉพาะสาขาวิชามีน้อย ล้าสมัย ไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้เนื้อหาสารสนเทศในเรื่องที่ค้นหา

จากการศึกษาของบุหลัน อ้อยตระกูล (2548) พบว่า ปัญหาที่เกิดจากแหล่งสารสนเทศบุคคล คือ ไม่มีเวลาให้คำแนะนำ ปรีกษา แก่ผู้ใช้และใช้ศัพท์เทคนิคทางวิชาการทำให้ผู้ใช้ไม่เข้าใจ ด้านตัวผู้ใช้อเองมีปัญหาคือ ไม่กล้าไปใช้และขอรับบริการ ไม่ทราบว่าจะค้นหาสารสนเทศที่ต้องการจากแหล่งใด ไม่ทราบวิธีค้นหา ค้นแล้วไม่พบ และไม่มีเวลาในการค้นหา การเข้าถึงสารสนเทศที่ต้องการใช้เวลามาก (เหลลาทอง สุริยะ: 2543) แหล่งสารสนเทศมีเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ให้บริการ ไม่เพียงพอ ชัดข้องบ่อยครั้ง การเข้าถึงสารสนเทศทางอินเทอร์เน็ตไม่สะดวก (พรพรรณ กลิ่นศรีสุข: 2547) โปรแกรมห้องสมุดอัตโนมัติเกิดความผิดพลาดในการให้บริการบ่อยครั้ง (สายฝน บุษบา: 2545) ตัวผู้ใช้งานตกตะกอนในการสืบค้นจากโปรแกรมห้องสมุดอัตโนมัติ (OPAC) และจากฐานข้อมูลออนไลน์ทางอินเทอร์เน็ต (ผ่องพรรณ แพงบุคดิ: 2546)

ปัญหาของการใช้สารสนเทศส่วนใหญ่เกิดจากตัวผู้ใช้งานที่ไม่มีเวลาในการสืบค้น ขาดทักษะ ความรู้ในการเข้าถึงแหล่งสารสนเทศโดยการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในการค้นหาสารสนเทศที่ต้องการ รวมถึงแหล่งสารสนเทศบุคคล เช่น ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขา อาชีพมีน้อย ไม่มีเวลาในการให้ข้อมูล ด้านเนื้อหาสารสนเทศ ปัญหาส่วนใหญ่ที่พบคือ มีไม่เพียงพอ ล้าสมัย ขาดความสมบูรณ์เชิงคุณภาพที่จะนำไปใช้

2. เจ้าพนักงานเวชสถิติกับการใช้สารสนเทศ

2.1 ความหมายของเจ้าพนักงานเวชสถิติ

เจ้าพนักงานเวชสถิติ (Medical Record Librarian) เป็นบุคลากรที่ปฏิบัติงานในส่วนของงานเวชระเบียนของโรงพยาบาล ซึ่งสำเร็จการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรเวชสถิติ (เดิม) จากโรงเรียนเวชสถิติ สังกัดกรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข หรือประกาศนียบัตรเวชระเบียน (เวชสถิติ) จากวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขกาญจนาภิเษก สถาบันพระบรมราชชนก สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (นพมาศ ศรีอนุชิต: 2549) หรือวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาเวชระเบียน ภาควิชาสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายานครปฐม

2.2 ความสำคัญของเจ้าพนักงานเวชสถิติ

เจ้าพนักงานเวชสถิติ เป็นบุคลากรที่ทำหน้าที่ในการจัดทำ รวบรวมวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับสภาวะสุขภาพ การเจ็บป่วยของผู้มารับบริการในสถานพยาบาล ซึ่งข้อมูลดังกล่าว สถานพยาบาลได้ใช้ในการวางแผนพัฒนาการให้บริการขององค์กรและส่วนกลางเองได้ใช้ในการวางแผนด้านสุขภาพของประชาชนในระดับประเทศ เนื่องจากในปัจจุบันแผนพัฒนาสุขภาพแห่งชาติ ได้ให้ความสำคัญด้านการสร้างหลักประกันสุขภาพการเข้าถึงบริการสุขภาพถ้วนหน้า เพื่อเป็นหลักประกันการเข้าถึงบริการสุขภาพของประชาชน โดยมุ่งพัฒนาคุณภาพระบบและวิธีการบริหารจัดการของระบบการให้บริการ ระบบควบคุมเฝ้าระวังป้องกันโรคและระบบการเงิน การคลัง และกลไกการกำกับดูแล ระบบบริการแพทย์ฉุกเฉินให้มีประสิทธิภาพและเป็นเอกภาพในการจัดการ รวมทั้งสร้างเครือข่ายระบบสุขภาพจากแนวทางของนโยบาย ดังกล่าวจะเห็นได้ว่าข้อมูลด้านสุขภาพมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้น ผู้ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับข้อมูลในเบื้องต้น จึงมีความสำคัญเพราะนำข้อมูลสารสนเทศสุขภาพไปวางแผนและกำหนดนโยบาย ซึ่งข้อมูลสารสนเทศ เหล่านี้ประกอบด้วย ข้อมูลด้านส่งเสริมสุขภาพ การรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสุขภาพและการป้องกันโรค บุคลากรที่ทำหน้าที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูลข่าวสารดังกล่าวของโรงพยาบาล คือ เจ้าหน้าที่เวชสถิติ ซึ่งต้องมีความสามารถในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดจึงจะได้ข้อมูลที่เชื่อถือได้ และสามารถนำไปใช้ในการกำหนดนโยบายได้ (นพมาศ ศรีอนุชิต 2549)

2.3 ลักษณะงานของเจ้าพนักงานเวชสถิติ

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (2537) ได้กำหนดลักษณะการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานเวชสถิติในสถานพยาบาล ด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านการจัดทำ จัดเก็บ สืบค้นดูแลรักษา และทำลาย เวชระเบียนผู้ป่วย
2. ด้านการให้รหัสโรคจากการวินิจฉัยของแพทย์ ตามหลักการให้รหัสตามบัญชีจำแนกโรคระหว่างประเทศ (International Statistical Classification of Diseases and Related Health Problems) เพื่อจัดทำสถิติรายโรค สาเหตุการเกิดโรค การให้บริการด้านสุขภาพและการทำหัตถการต่าง ๆ
3. ด้านการจัดทำสถิติและรายงานทางการแพทย์ ได้แก่ การจัดเก็บ รวบรวมข้อมูลจัดทำสถิติและรายงานเกี่ยวกับการเจ็บป่วยและการให้บริการต่าง ๆ แก่ผู้มารับบริการด้านสุขภาพให้บริการแก่ผู้ป่วย ประเภทโรค อุบัติเหตุ โดยจำแนกด้วยการให้รหัสตามหลักการให้รหัสตามบัญชีจำแนกโรคระหว่างประเทศ รวมถึง จัดทำรายงานประจำปี

4. ด้านอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหาร เช่น ควบคุม กำกับดูแล พัฒนาระบบบริการด้านเวชระเบียน ฝึกอบรมบุคลากรในโรงพยาบาลให้มีความรู้เกี่ยวกับการให้รหัสโรค อำนวยความสะดวกแก่แพทย์ และเจ้าหน้าที่อื่น ๆ รวมถึง การทำวิจัยสถิติทางการแพทย์

จากการเปลี่ยนแปลงของระบบบริการสุขภาพแนวใหม่ทำให้มีการปรับเปลี่ยนลักษณะหน้าที่ความรับผิดชอบเพิ่มขึ้นของเจ้าหน้าที่เวชสถิติ โดยสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กองการเจ้าหน้าที่ (2540) ดังนี้

1. ให้บริการข้อมูลสถิติผู้ป่วยแก่แพทย์ พยาบาล นักวิชาการต่าง ๆ และหน่วยงานอื่น ๆ
2. ดูแลระบบหรือโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในงานเวชระเบียน และแก้ไขปัญหาที่ไม่ซับซ้อน
3. ตรวจสอบข้อมูลในเวชระเบียนทั้งที่เป็นเอกสารและที่เก็บอยู่ในรูปแบบอื่น เช่น ไมโครฟิล์ม ฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ในระบบคอมพิวเตอร์เครือข่าย ให้ถูกต้องครบถ้วนมีประสิทธิภาพ

4. วิเคราะห์ข้อมูลทางด้านเวชสถิติ วางแผนกำหนดแนวทางปฏิบัติทางเวชสถิติ โรงพยาบาลในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ในไทยมีจำนวนเจ้าพนักงานเวชสถิติตามกรอบอัตรากำลังของโรงพยาบาลขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ปฏิบัติงานให้หน่วยงานด้านเวชระเบียน ซึ่งแสงเทียน อยู่เถา (2551) กล่าวถึง การแยกหน่วยงานทางด้านเวชระเบียนตามขนาดของโรงพยาบาล ไว้ ดังนี้

1. หน่วยงานด้านเวชระเบียนในโรงพยาบาลขนาดใหญ่
 - 1.1 หน่วยจ่ายบัตรผู้ป่วยนอก
 - 1.2 หน่วยรับผู้ป่วยใน
 - 1.3 หน่วยตรวจสอบเวชระเบียน
 - 1.4 หน่วยให้รหัสทางการแพทย์
 - 1.5 หน่วยคอมพิวเตอร์และระบบเครือข่ายข้อมูล
 - 1.6 หน่วยเก็บและค้นรายงานผู้ป่วย
 - 1.7 หน่วยสูติบัตร มรณะบัตร และงานชันสูตรบาดแผลและศพ
 - 1.8 หน่วยแจ้งโรคติดต่อ
 - 1.9 หน่วยรายงานและการจัดพิมพ์
 - 1.10 หน่วยสถิติ และงานวิจัยทางการแพทย์
2. หน่วยงานด้านเวชระเบียนในโรงพยาบาลขนาดกลาง

- 2.1 หน่วยจ่ายบัตร เก็บและค้นรายงานผู้ป่วยนอก
- 2.2 หน่วยรับผู้ป่วยใน เก็บและค้นรายงานผู้ป่วยใน
- 2.3 หน่วยให้รหัสทางการแพทย์
- 2.4 หน่วยคอมพิวเตอร์และระบบเครือข่ายข้อมูล
- 2.5 หน่วยสถิติบัตร มรณบัตร และงานชันสูตรบาดแผลและศพ
- 2.6 หน่วยแจ้งโรคติดต่อ และจัดทำรายงาน
- 2.7 หน่วยสถิติ และงานวิจัยทางการแพทย์
3. หน่วยงานด้านเวชระเบียนในโรงพยาบาลขนาดเล็ก
 - 3.1 หน่วยห้องบัตรผู้ป่วยนอก หน่วยเก็บและค้นรายงานผู้ป่วยนอก
 - 3.2 หน่วยผู้ป่วยใน หน่วยเก็บและค้นรายงานผู้ป่วยใน
 - 3.3 หน่วยให้รหัสทางการแพทย์ คอมพิวเตอร์และระบบเครือข่ายข้อมูล
 - 3.4 หน่วยสถิติบัตร มรณบัตร และงานชันสูตรบาดแผลและศพ
 - 3.5 หน่วยสถิติ แจ้งโรคติดต่อ และจัดทำรายงาน

2.4 บทบาทและหน้าที่ของเจ้าพนักงานเวชสถิติ

สมพร เอกรัตน์ (2530: 24) กล่าวถึงหน้าที่ของเจ้าพนักงานเวชสถิติ (ซึ่งในขณะนั้นเรียกว่า เจ้าหน้าที่เวชระเบียน) ไว้ 18 หน้าที่ ดังนี้

1. เป็นผู้ชี้แจงนโยบายของผู้บริหารให้เจ้าหน้าที่ในแผนกเวชระเบียนและสถิติทราบ
2. เป็นผู้วางแผน กำหนด จัดการ บริหารและควบคุมดูแลให้การปฏิบัติงานในแผนกเวชระเบียนและสถิติดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ
3. เป็นผู้ออกแบบฟอร์มและดัชนีต่างๆ เช่น Name Index, Disease Index, Operative Index
4. เป็นผู้ตรวจสอบปริมาณและคุณภาพของเวชระเบียน ให้ครบถ้วนถูกต้องสมบูรณ์
5. เป็นผู้ประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ในโรงพยาบาลและ โรงพยาบาล อื่นๆ ในการเลือกใช้รหัสโรคและการผ่าตัด ซึ่งเราใช้ ICD ของ WHO
6. เป็นผู้ปรับปรุงดัชนีใหม่ ๆ เช่น TumourRegistry, Special Therapy, Untoward Reaction of Drugs
7. ช่วยในการวิจัยของแพทย์ พยาบาล หรือนักวิชาการต่างๆ โดยช่วยในการวางแผน เตรียมข้อมูลและประเมินผล

8. หาวิธีหรือออกแบบฟอร์มสถิติที่ใช้สำหรับการแพทย์และการบริหารในโครงการดูแลรักษาผู้ป่วย

9. วางแผนงานระบบการให้เลขที่ การเก็บเรียงเวชระเบียน และจัดระบบการจำหน่ายเวชระเบียนที่อายุการใช้งานถึงระยะเวลาทำลาย(inactive)

10. Orient พยาบาล ให้รู้จักการเตรียมบันทึกเวชระเบียน

11. Orient แพทย์,แพทย์ประจำบ้านให้รู้จักหลักเกณฑ์และการแบ่งแยกโรคตาม

ICD

12. จัดการอบรมเสมียนให้

- รู้จัก Medical Terminology In Service Training

- สถิติข้อมูลฐานและการเสนอสถิติรวม

13. เป็นผู้ดำเนินการจัดวิเคราะห์งานและเตรียมบันทึกกลไกในการปฏิบัติงานต่าง ๆ (Procedure books)

14. จัดการระวางเวชระเบียนถือเป็นเอกสารลับและหลักการจะให้ข้อมูลแก่ผู้อื่น

15. เตรียมงบประมาณสำหรับแผนกเวชระเบียนและสถิติ

16. เลือกเครื่องมือ เครื่องใช้ให้ดี และเหมาะสมที่สุด ให้ใช้ได้คุ้มค่าและเวลา

17. ควบคุมดูแลการลงทะเบียนรับผู้ป่วยในและผู้ป่วยนอกให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนสมบูรณ์และถูกต้อง

18. จัดหาวิธีการรายงาน Cases โดยที่ต้องแจ้ง เช่น โรคติดต่อ เกิดและตาย ดังนั้นจึงต้องเป็นคนที่ศึกษาหาความรู้อยู่เสมอ ต้องเป็นคนที่สามารถบริหารและสามารถตัดสินใจได้อย่างถูกต้องด้วยตนเอง และเป็นคนซื่อสัตย์สุจริต

จากการเปลี่ยนแปลงของโลกปัจจุบันสู่สังคมสารสนเทศ (Information Society) ระบบบริการสุขภาพต้องเปลี่ยนแปลงด้วยการนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ เจ้าหน้าที่งานเวชสถิติจึงมีบทบาท หน้าที่เพิ่มขึ้น คือ

1. ดูแลระบบและพัฒนาโปรแกรมทางเวชระเบียนที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

2. จัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง ที่รองรับกับการพัฒนาทางเทคโนโลยีสารสนเทศ

3. ตรวจสอบคุณภาพเวชระเบียนด้านความสมบูรณ์ในการบันทึกการวินิจฉัยของแพทย์ การให้รหัสโรค และความครบถ้วนของเอกสารที่ใช้บันทึก

2.5 สารสนเทศเพื่อสนับสนุนการทำงานของเจ้าหน้าที่งานเวชสถิติ

จากบทบาทหน้าที่ของเจ้าพนักงานเวชสถิติทำให้ต้องมีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนในการปฏิบัติงานคือ (วิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขกาญจนภิเษก: 2547)

1. การจัดระบบงานเวชระเบียนผู้ป่วยนอก
2. การจัดระบบงานเวชระเบียนผู้ป่วยใน
3. การให้รหัสทางการแพทย์
4. โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับงานเวชระเบียน
5. การจัดการฐานข้อมูลเบื้องต้นในงานเวชระเบียน
6. การบริหารจัดการงานเวชระเบียน
7. เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่องานเวชระเบียน
8. การทำสถิติโรงพยาบาลและนำเสนอข้อมูลข่าวสารด้านเวชระเบียน
9. เทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์เบื้องต้น
10. กายวิภาคศาสตร์
11. สรีรวิทยา
12. จุลชีววิทยาและปรสิตวิทยา
13. พยาธิวิทยา
14. ศัพท์แพทย์
15. การให้รหัสทางการแพทย์
16. ความรู้เรื่องยา
17. สถิติเพื่อการวิจัย
18. ชีวสถิติ
19. กฎหมายทางการแพทย์และสาธารณสุข
20. ความรู้เกี่ยวกับสิทธิการรักษาของผู้ป่วย
21. ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
22. จริยธรรมและมนุษยสัมพันธ์ในการปฏิบัติงาน
23. ผู้นำและการบริหารจัดการทรัพยากร

3. โรงพยาบาลในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

3.1 ภารกิจและโครงสร้างสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข มีภารกิจเกี่ยวกับการพัฒนายุทธศาสตร์และแปลงนโยบายของกระทรวงเป็นแผนการปฏิบัติราชการ จัดสรรทรัพยากรและบริหารราชการประจำทั่วไปของกระทรวงเพื่อให้บรรลุเป้าหมายและเกิดผลสัมฤทธิ์ตามภารกิจของกระทรวง (ราชกิจจานุเบกษา 2552: 32) โดยมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

1. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ กฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
2. จัดทำแผนแม่บทด้านการสาธารณสุขและประสานแผนปฏิบัติงาน รวมทั้งติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานในสังกัด
3. เสนอแนะนโยบายของกระทรวงสาธารณสุขให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาลและนโยบายของรัฐมนตรี รวมทั้งเสนอแนะนโยบายในการตั้งและจัดสรรงบประมาณประจำปี
4. ส่งเสริมสนับสนุน กำกับดูแล และประสานการบริหารด้านการสาธารณสุข
5. พัฒนาระบบและมาตรฐานการบริหารด้านสาธารณสุข
6. พัฒนาวิชาการและสนับสนุนการดำเนินงานด้านระบาดวิทยาและด้านสุขภาพ
7. ดำเนินการเกี่ยวกับการผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านการสาธารณสุขของกระทรวงสาธารณสุข
8. ดำเนินการเกี่ยวกับกฎหมายในความรับผิดชอบของกระทรวงสาธารณสุขและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
9. ดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจราชการของกระทรวงสาธารณสุข
10. ดำเนินการเกี่ยวกับงานด้านความช่วยเหลือและความร่วมมือกับหน่วยงานต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ
11. ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข หรือตามที่กระทรวงสาธารณสุข หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ภาพที่ 2.1 แผนภูมิแสดง โครงสร้างสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
ที่มา: สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (2554)

3.2 โรงพยาบาลในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

โรงพยาบาล หมายถึง สถานที่ให้บริการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย คือ ทั้งตรวจรักษา และป้องกันโรคให้แก่ประชาชน และมีเตียงสำหรับคนไข้เข้าพักรักษาตัวด้วย (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542: 2546) โรงพยาบาลในประเทศไทยมีให้บริการทั้งโรงพยาบาลรัฐบาลและโรงพยาบาลเอกชน โรงพยาบาลรัฐบาลในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข คือ โรงพยาบาลส่วนภูมิภาคซึ่งเป็นโรงพยาบาลประจำจังหวัดหรืออำเภอต่าง ๆ มีหลายระดับตามขีดความสามารถ ได้แก่ โรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป โรงพยาบาลชุมชน โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชและโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) โดยใช้จำนวนเตียงกำหนดสถานะของโรงพยาบาล ดังนี้ (สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์: 2556)

โรงพยาบาลศูนย์ (รพศ.) เป็นโรงพยาบาลขนาดใหญ่ที่ตั้งอยู่ในระดับจังหวัด มีจำนวนเตียงมากกว่า 500 เตียงขึ้นไป เป็นศูนย์กลางการให้บริการแต่ละเขตตามระบบเครือข่ายการพัฒนาบริการสุขภาพ (พบส.) มีขีดความสามารถในการให้บริการเฉพาะโรคครบทุกสาขาคำเนินงานด้านการศึกษาวิจัย ด้านคลินิก ด้านบริการสาธารณสุข เพื่อพัฒนาการทางวิชาการในด้านการแพทย์และเทคนิคต่าง ๆ สนับสนุนและนิเทศงานให้แก่โรงพยาบาลทั่วไป โรงพยาบาลชุมชน และสถานบริการสาธารณสุขอื่น รวมทั้งสนับสนุนงานสาธารณสุขมูลฐาน

โรงพยาบาลทั่วไป (รพท.) เป็นโรงพยาบาลที่ตั้งอยู่ในระดับจังหวัดหรืออำเภอขนาดใหญ่ มีจำนวนเตียงน้อยกว่า 500 เตียง มีขีดความสามารถในการให้บริการรักษาพยาบาลรองลงมาจากรพศ. มีลักษณะการให้บริการแบบผสมผสาน คือ ด้านตรวจวินิจฉัยการรักษาพยาบาล ด้านการป้องกันโรค ด้านการส่งเสริมสุขภาพและการฟื้นฟูสภาพ ด้านการเรียนการสอน และด้านการวิจัยรวมทั้งด้านการศึกษาทางเทคนิค

โรงพยาบาลชุมชน (รพช.) เป็นโรงพยาบาลที่ตั้งอยู่ในระดับอำเภอ มีจำนวนเตียงตั้งแต่ 150 เตียงลงมา เป็นศูนย์บริการและวิชาการทางด้านส่งเสริมสุขภาพ การรักษาพยาบาล การป้องกันโรค และการฟื้นฟูสภาพให้บริการสาธารณสุขแบบผสมผสาน มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนในเขตตำบลที่ตั้งของโรงพยาบาล โดยแบ่งขนาดของโรงพยาบาลชุมชนออกเป็น 5 ขนาด ดังนี้

1. โรงพยาบาลชุมชนขนาด 10 – 30 เตียง
2. โรงพยาบาลชุมชนขนาด 60 เตียง
3. โรงพยาบาลชุมชนขนาด 90 เตียง
4. โรงพยาบาลชุมชนขนาด 120 เตียง
5. โรงพยาบาลชุมชนขนาด 150 เตียง

โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราช (รพร.) เป็นโรงพยาบาลที่มีขีดความสามารถเช่นเดียวกับโรงพยาบาลชุมชน ตั้งอยู่ในระดับอำเภอ มีจำนวนเตียง 30 – 200 เตียง สร้างขึ้นเพื่อถวายสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร เนื่องในวโรกาสพระราชพิธีอภิเษกสมรส 3 มกราคม พ.ศ. 2520 ปัจจุบันมี 21 แห่ง ในทุกภาคของประเทศไทย

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) เป็นโรงพยาบาลที่เกิดจากการยกระดับสถานีอนามัย / ศูนย์สุขภาพชุมชน ที่มีคุณลักษณะตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยการปรับโครงสร้างบริการสุขภาพระดับปฐมภูมิของประเทศไทยให้เปลี่ยนจากบริการเชิงรับมาเป็นเชิงรุก โดยจัดทำ “แผนการพัฒนาโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล พ.ศ.2552-2555” ขึ้น เป้าหมายระยะแรกคือสถานีอนามัย จำนวน 1,001 แห่ง มีขอบเขตการดำเนินการสาธารณสุขแบบผสมผสาน ทั้งด้านการส่งเสริมสุขภาพ การควบคุมและป้องกันโรค การรักษาพยาบาล และการฟื้นฟูสุขภาพ รวมทั้งการจัดการปัจจัยเสี่ยงต่อสุขภาพ ทั้งในระดับบุคคล ครอบครัวชุมชน และสังคม ในพื้นที่ที่รับผิดชอบ (สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข: 2552)

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในประเทศ

พยอม อึ้งกุล (2541) ได้ศึกษา พฤติกรรมการใช้สารนิเทศของแพทย์ในโรงพยาบาลทั่วไปในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้สารนิเทศของแพทย์ในโรงพยาบาลทั่วไปในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในด้านวัตถุประสงค์ในการใช้สารนิเทศ ลักษณะเนื้อหาสารสนเทศ เนื้อหาสารนิเทศสาขาวิชาทางการแพทย์ เนื้อหาสารนิเทศสาขาอื่นที่ใช้ ประเภทของสารนิเทศที่ใช้ ภาษาของสารนิเทศ ความทันสมัยของสารนิเทศ วิธีการแสวงหาสารนิเทศและแหล่งสารนิเทศที่ใช้ เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้สารนิเทศของแพทย์ในโรงพยาบาลทั่วไปในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยพิจารณาจากสาขาที่ปฏิบัติงาน หน้าที่ความรับผิดชอบ และประสบการณ์ในการทำงาน และเพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะ ผลการวิจัย พบว่า แพทย์ในโรงพยาบาลทั่วไปในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีพฤติกรรมการใช้สารนิเทศ ในระดับมากด้านภาษาของสารนิเทศที่ใช้ และมีพฤติกรรมการใช้สารนิเทศในระดับปานกลางด้านวัตถุประสงค์การใช้ ลักษณะเนื้อหาสารสนเทศ เนื้อหาสารนิเทศสาขาวิชาทางการแพทย์ ประเภทของสารนิเทศ ความทันสมัยของสารนิเทศ วิธีการแสวงหาสารนิเทศ และแหล่งสารนิเทศที่ใช้ ส่วนพฤติกรรมการใช้สารนิเทศที่ใช้ ในระดับน้อย ด้านการใช้เนื้อหาสารนิเทศสาขาอื่น ปัญหาในการใช้สารนิเทศ พบว่า แหล่งสารนิเทศอยู่ไกล แหล่งสารนิเทศที่มีอยู่ไม่

สามารถตอบสนองความต้องการใช้ ข้อมูลไม่ครบถ้วน และได้รับสารนิเทศล่าช้าไม่ทันต่อการใช้งาน ส่วนปัญหาการให้บริการสารนิเทศในห้องสมุดโรงพยาบาลทั่วไป พบว่า ห้องสมุดโรงพยาบาลทั่วไปมีขนาดเล็ก บรรยากาสไม่เอื้ออำนวย ทรัพยากรสารนิเทศมีน้อย ล้าสมัย และไม่ตรงกับความต้องการ บุคลากรขาดความรู้ในการช่วยค้นหา ส่วนข้อเสนอแนะในการใช้สารนิเทศของแพทย์และการให้บริการสารนิเทศในห้องสมุดโรงพยาบาลทั่วไป พบว่า แพทย์ส่วนใหญ่ต้องการให้มีการขยายปรับปรุงบริการห้องสมุด จัดหาสารนิเทศที่ทันสมัย และตรงกับความต้องการ และต้องการให้นำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาใช้ในการสืบค้นข้อมูล ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาพฤติกรรมการใช้สารนิเทศของแพทย์ที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลภูมิภาคอื่น โดยเพิ่มตัวแปร เช่น ขนาดของโรงพยาบาลที่ปฏิบัติงาน สภาพแวดล้อมในการทำงาน เป็นต้น ศึกษาพฤติกรรมการใช้สารนิเทศของบุคลากรในโรงพยาบาลและศึกษาความร่วมมือระหว่างห้องสมุดโรงพยาบาลและห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ สังกัดมหาวิทยาลัย

กฤษณา แสนวา (2542) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้สารสนเทศทางการพยาบาลของพยาบาลโรงพยาบาลมหาสารคาม เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการใช้สารสนเทศทางการพยาบาลของพยาบาลโรงพยาบาลมหาสารคาม ด้านวัตถุประสงค์ในการใช้สารสนเทศ ประเภทของวัสดุสารสนเทศ ลักษณะของสารสนเทศ แหล่งสารสนเทศ และปัญหาในการใช้สารสนเทศ จำแนกตามตำแหน่งงาน และประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า พยาบาลโรงพยาบาลมหาสารคามมีการใช้สารสนเทศทางการพยาบาลโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยพบว่า ด้านที่มีการใช้ในระดั้มากคือ ด้านวัตถุประสงค์ในการใช้สารสนเทศ ส่วนด้านประเภทของวัสดุสารสนเทศ ได้แก่ วัสดุตีพิมพ์ และวัสดุไม่ตีพิมพ์ ด้านลักษณะของสารสนเทศ ได้แก่ เนื้อหาของสารสนเทศ ภาษาของสารสนเทศ และความทันสมัยของสารสนเทศ ด้านแหล่งสารสนเทศ ได้แก่ ประเภทบุคคล ประเภทสถาบัน ประเภทสื่อมวลชน และประเภทอื่น ๆ และด้านปัญหาในการใช้สารสนเทศ ได้แก่ ปัญหาจากสารสนเทศ ปัญหาจากแหล่งสารสนเทศ และปัญหาจากผู้ใช้สารสนเทศ มีการใช้ในระดั้มปานกลาง สำหรับผลการเปรียบเทียบการใช้สารสนเทศทางการพยาบาล จำแนกตามตำแหน่งและประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า พยาบาลวิชาชีพและพยาบาลระดับต้นมีการใช้สารสนเทศทางการพยาบาลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พยาบาลที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 6 ปี และพยาบาลที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 6 ปีขึ้นไปมีการใช้สารสนเทศทางการพยาบาลไม่แตกต่างกัน

สุภาพรณ สรรพพิทยากุล (2543) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้สารนิเทศด้านการพยาบาลของพยาบาลโรงพยาบาลศรีนครินทร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น พบว่า พยาบาลโรงพยาบาลศรีนครินทร์ มีวัตถุประสงค์ใช้สารสนเทศเพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้ตนเองในระดั้มาก

และมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ด้านเนื้อหาสารสนเทศพยาบาลใช้สารสนเทศ หมวดการพยาบาลเฉพาะทางในระดับปานกลาง รูปแบบสารสนเทศที่ใช้ระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ หนังสือ ตำราวิชาการ วิธีการเข้าถึงแหล่งสารสนเทศสถาบันที่ให้บริการอย่างเป็นทางการคือ ค้นจากบัตรรายการ บัตรบรรณนิวารสารในห้องสมุด ในระดับปานกลาง และเข้าถึงแหล่งสารสนเทศที่ไม่เป็นทางการพบว่า พยาบาลใช้วิธีไปด้วยตนเอง ในระดับปานกลาง ส่วนการเข้าถึงแหล่งสารสนเทศสื่อมวลชนพบว่า พยาบาลใช้การอ่านหนังสือพิมพ์และคู่มือโทรทัศน์ในระดับมาก แหล่งสารสนเทศบุคคลในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ความรู้ ความจำ หรือประสบการณ์ของตนเอง ส่วนปัญหาการใช้สารสนเทศ พบว่า พยาบาลขาดทักษะ ไม่มีความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์ในการสืบค้นสารสนเทศ เนื้อหาสารสนเทศด้านการพยาบาล เป็นภาษาอังกฤษ ไม่มีเวลาไปใช้แหล่งสารสนเทศ ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประโยชน์ของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และอุปกรณ์ในการสืบค้น เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์มีไม่เพียงพอ

ฉันทนา เวชโสตศกศา (2538 : อ้างถึงใน ศุจินน สุกโสภาส 2543) ได้ศึกษา การใช้แหล่งสารสนเทศ ปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศและความสามารถในการค้นหาสารสนเทศของนักศึกษาแพทย์หลักสูตรแบบดั้งเดิม และหลักสูตรแบบใช้ปัญหาเป็นหลัก คณะ แพทย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น พบว่า นักศึกษาแพทย์ทั้ง 2 หลักสูตร มีปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศไม่แตกต่างกัน ปัญหาที่นักศึกษาส่วนใหญ่มีในระดับปานกลางถึงมาก ได้แก่ ขาดความชำนาญในคู่มือช่วยค้น ไม่มีความรู้ ความเข้าใจในการใช้อุปกรณ์โสตทัศนวัสดุ มีอุปสรรคในเรื่องภาษาเอกสาร แหล่งสารสนเทศประเภทเอกสารสิ่งพิมพ์อยู่ในสภาพชำรุด สารสนเทศที่ได้รับไม่ทันสมัย ไม่ทราบว่า จะค้นเรื่องที่ต้องการจากที่ใด ไม่มีเวลาในการค้นหาสารสนเทศ ห้องสมุดไม่มีวัสดุ อุปกรณ์ โสตทัศนวัสดุให้บริการที่เพียงพอ และห้องสมุดไม่ได้จัดบริการสอนการใช้คู่มือค้นหาสารสนเทศ

รัตนา หมั่นเดช (2547) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารงานของผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชน เขตภาคเหนือ เพื่อศึกษา การใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารงานของผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชน เขตภาคเหนือ เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างและหาความสัมพันธ์ของการใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารของผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชน เขตภาคเหนือ และเพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะของการใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารของผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชน เขตภาคเหนือ ผลการศึกษา พบว่า ผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชนมีการใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารในระดับมาก โดยส่วนใหญ่ใช้แหล่งสารสนเทศบนอินเทอร์เน็ต ใช้สารสนเทศภาษาไทย มีวัตถุประสงค์การใช้เพื่อ การศึกษา เรียนรู้ และการวางแผน สืบค้นด้วยตนเองทุกวัน ตรวจสอบความทันสมัยของสารสนเทศเสมอ รูปแบบสื่อสิ่งพิมพ์ที่ใช้ ส่วนมากคือ

บทความวิชาการ การเปรียบเทียบความแตกต่างของการใช้สารสนเทศเพื่อการบริหาร พบว่า ผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชน ที่มี เพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ จังหวัดที่ตั้ง และขนาดของโรงพยาบาลที่สังกัดแตกต่างกันมีระดับการใช้สารสนเทศไม่แตกต่างกัน ยกเว้น อายุแตกต่างกันมีระดับการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน ส่วนความสัมพันธ์ของการใช้สารสนเทศที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้สารสนเทศ พบว่า อายุ เพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ จังหวัดที่ตั้งของโรงพยาบาลและขนาดของโรงพยาบาล ที่ผู้บริหารสังกัด มีความสัมพันธ์กับการใช้แหล่งสารสนเทศ วิธีการเข้าถึงสารสนเทศ ช่วงเวลา ความถี่ ภาษาที่ใช้ รูปแบบสื่อสิ่งพิมพ์ที่ใช้ วัตถุประสงค์ในการใช้และกิจกรรมบริหาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับปัญหาอุปสรรคในการใช้สารสนเทศ พบในโรงพยาบาล 3 ขนาด สอดคล้องกัน ได้แก่ นโยบายเปลี่ยนแปลงบ่อย สารสนเทศไม่ครอบคลุม ครบถ้วน และไม่เป็นปัจจุบัน

จิตรลดา กลางเคี่ยม และคณะ (2547) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในห้องสมุดโรงพยาบาลศูนย์ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข เพื่อศึกษาสภาพการใช้ปัญหาในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในงานห้องสมุดและความคาดหวังของผู้บริหารและผู้ใช้บริการต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในห้องสมุด โรงพยาบาลศูนย์สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ผลการวิจัย พบว่า 1) ห้องสมุดโรงพยาบาลศูนย์เริ่มนำคอมพิวเตอร์มาใช้ปี พ.ศ. 2531 ห้องสมุดทุกแห่งมีการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในการปฏิบัติงานของบุคลากรห้องสมุดและให้บริการแก่ผู้ใช้ ด้านซอฟต์แวร์ พบว่า มีการใช้ทั้งโปรแกรมสำนักงานอัตโนมัติและโปรแกรมห้องสมุดอัตโนมัติ ในด้านเทคโนโลยีเครือข่าย พบว่า ห้องสมุดทุกแห่งมีระบบข่ายงานบริเวณเฉพาะที่และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตภายในห้องสมุด ด้านฐานข้อมูล พบว่า ห้องสมุดที่มีฐานข้อมูลให้บริการมีเพียงส่วนน้อย สำหรับงานห้องสมุดที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่า ส่วนใหญ่นำโปรแกรมห้องสมุดอัตโนมัติมาใช้ในการดำเนินงานเทคนิคเพียงบางงาน ส่วนงานบริการ พบว่า ห้องสมุดทั้ง 2 กลุ่ม ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในบริการยืม – คืน และการสร้างฐานข้อมูลสมาชิกห้องสมุด และพบว่า ห้องสมุดส่วนใหญ่ยังไม่มีความร่วมมือในการใช้สารสนเทศร่วมกันผ่านระบบเครือข่าย กับคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยต่าง ๆ 2) ปัญหาในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในห้องสมุด พบว่า เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้มีประสิทธิภาพต่ำ โปรแกรมที่ใช้ยังไม่เหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการของห้องสมุด ผู้ปฏิบัติงานบางส่วนยังใช้โปรแกรมไม่คล่อง และผู้ใช้บริการบางส่วนยังขาดทักษะในการใช้โปรแกรมเพื่อการสืบค้นข้อมูล 3) ทั้งผู้บริหารและผู้ใช้บริการห้องสมุดโรงพยาบาลศูนย์ทุกแห่ง มีความคาดหวังต่อการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในห้องสมุดทุกด้านในระดับมาก แต่สภาพความเป็นจริงผู้บริหารและผู้ใช้บริการ พบว่า

ห้องสมุดส่วนใหญ่มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพื่อตอบสนองความคาดหวังได้ในระดับปานกลาง

รัตนภรณ์ หลุมเพ็ด (2554) ได้ศึกษาการใช้สารสนเทศของพยาบาลในกลุ่มโรงพยาบาลกรุงเทพภาคใต้ พบว่า พยาบาลในกลุ่มโรงพยาบาลกรุงเทพภาคใต้มีสภาพการใช้สารสนเทศภาพรวมในระดับมาก โดยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้ระดับมาก คือ ใช้เครื่องมือช่วยค้น (Search engine) ด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศในระดับมาก คือ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานพยาบาล (Nursing care) และเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานทั่วไป คือ ติดตามข่าวสารทันสมัย เพิ่มพูนความรู้ ด้านแหล่งสารสนเทศใช้แหล่งสารสนเทศภายในองค์กรมากกว่าแหล่งสารสนเทศภายนอกองค์กร แหล่งสารสนเทศภายในองค์กรใช้อินเทอร์เน็ต/ เว็บไซต์ภายในองค์กรเพื่อนร่วมงาน ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขา และใช้ห้องสมุดน้อยที่สุด ด้านการเข้าถึงสารสนเทศอยู่ในระดับมาก โดยรับข่าวสารทางสื่อวิทยุ/ โทรทัศน์/ โทรศัพท์มือถือ/ อินเทอร์เน็ต ประเภทของสื่อที่ใช้ในระดับมาก คือ สื่อบุคคล และสื่อสิ่งพิมพ์ ส่วนปัญหาและอุปสรรคการใช้สารสนเทศ ด้านเนื้อหาสารสนเทศ คือ เนื้อหาสารสนเทศทั่วไปขาดความน่าสนใจ ไม่ตรงกับความต้องการ และไม่เพียงพอกับความต้องการ ด้านแหล่งสารสนเทศ คือ ไม่ทราบแหล่งให้บริการสารสนเทศภายนอก แหล่งสารสนเทศภายในมีการจัดเก็บข้อมูลไม่เป็นระบบ ด้านสื่อสารสนเทศ คือ โปรแกรมคอมพิวเตอร์โรงพยาบาลซับซ้อน สื่อบุคคลเข้าถึงได้ยาก ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้คือ อุปกรณ์ไม่เพียงพอ ขาดความสะดวกในการใช้อุปกรณ์ ไม่สามารถเข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ตได้ตลอดเวลา และอุปกรณ์ไม่ทันสมัย

วันวิสาข์ สุทธิบริบาล (2554) ได้ศึกษาการใช้สารสนเทศของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหมในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ การใช้ทรัพยากรสารสนเทศ การใช้แหล่งสารสนเทศ ปัญหาการใช้สารสนเทศของพยาบาลวิชาชีพ และเปรียบเทียบการใช้ทรัพยากรสารสนเทศ การใช้แหล่งสารสนเทศ และปัญหาการใช้สารสนเทศของพยาบาลวิชาชีพ จำแนกตามประสบการณ์ทำงานและแผนกที่ปฏิบัติงาน พบว่า 1) พยาบาลวิชาชีพมีวัตถุประสงค์ในการใช้สารสนเทศ เพื่อเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับวิทยาการใหม่ ๆ เพื่อการค้นคว้าวิจัย และเพื่อการปฏิบัติงาน 2) พยาบาลวิชาชีพใช้ทรัพยากรสารสนเทศในระดับมาก คือ สื่อสิ่งพิมพ์และสื่อโทรทัศน์ ส่วนสื่ออิเล็กทรอนิกส์อยู่ในระดับปานกลาง 3) พยาบาลวิชาชีพใช้แหล่งสารสนเทศบุคคลที่เป็นบุคลากรทางการแพทย์อื่น แหล่งสื่อมวลชนที่เป็นวิทยุ และแหล่งสารสนเทศทางอินเทอร์เน็ตที่เป็น RSS แตกต่างกัน 4) พยาบาลวิชาชีพสังกัดแผนกที่ปฏิบัติงานต่างกันมีการใช้แหล่งสารสนเทศไม่แตกต่างกัน 5) พยาบาลวิชาชีพที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันมีปัญหาการใช้สารสนเทศไม่แตกต่างกัน 6) พยาบาลวิชาชีพสังกัดแผนกที่ปฏิบัติงาน

ต่างกันมีปัญหาการใช้สารสนเทศแตกต่างกันในเรื่องที่ไม่มีสารสนเทศเฉพาะด้านการพยาบาลโดยตรง

ศุภาพรรณ มีมา (2554) ได้ศึกษาการใช้สารสนเทศของบุคลากรสาธารณสุขในโรงพยาบาลสงฆ์ เพื่อศึกษาการใช้สารสนเทศของบุคลากรสาธารณสุขในโรงพยาบาลสงฆ์ในด้านของงานใช้สารสนเทศ แหล่งสารสนเทศ ประเภทสารสนเทศ และวิธีการเข้าถึงสารสนเทศ เพื่อศึกษาความต้องการใช้สารสนเทศของบุคลากรสาธารณสุขในโรงพยาบาลสงฆ์ เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคในการใช้สารสนเทศของบุคลากรสาธารณสุขในโรงพยาบาลสงฆ์ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล และผู้ช่วยเหลือคนไข้ จำนวน 350 คน พบว่า มีการใช้สารสนเทศ 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ ส่วนใหญ่เข้าใช้ห้องสมุดโรงพยาบาลสงฆ์ โดยมีการใช้วารสารวิชาการมากที่สุด วัสดุไม่ตีพิมพ์มีการใช้รูปภาพมากที่สุด และสื่ออิเล็กทรอนิกส์มีการใช้ฐานข้อมูลทางสาธารณสุขมากที่สุด วิธีการค้นหาสารสนเทศใช้วิธีการสืบค้นทางอินเทอร์เน็ตเพื่อเพิ่มพูนความรู้และพัฒนาตนเอง ส่วนใหญ่รับข้อมูลข่าวสารจากทางโทรทัศน์ และ อีเมล ผู้ใช้มีความต้องการใช้ตำราวิชาการ หนังสือพิมพ์ และวารสารวิชาการมากที่สุด ส่วนวัสดุไม่ตีพิมพ์มีความต้องการใช้ซีดี-รอมมากที่สุด และสื่ออิเล็กทรอนิกส์มีความต้องการใช้ฐานข้อมูลทางสาธารณสุขมากที่สุด ผู้ใช้มีปัญหาสำคัญ คือ ความขัดข้องของระบบคอมพิวเตอร์ ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ สารสนเทศไม่ตรงความต้องการ และปริมาณของสารสนเทศ ตามลำดับ

4.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

ลาเธย์ (Lathery 2001) ได้ศึกษาพฤติกรรมแสวงหาสารสนเทศของพยาบาลอาชีวอนามัย พบว่า พยาบาลใช้เนื้อหาสารสนเทศในด้านกฎระเบียบของรัฐบาลเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ การพัฒนาความรู้ใหม่ ๆ ข่าวสารเรื่องยา ข้อมูลโรคจิตประสาท โดยปรึกษาเพื่อนและผู้ร่วมงานมากที่สุด รองลงมาคือ ศึกษาจากแฟ้มข้อมูลส่วนตัว และหนังสือ แหล่งสารสนเทศส่วนใหญ่จากองค์กรวิชาชีพ และมีจำนวนน้อยที่ค้นจากอินเทอร์เน็ตและฐานข้อมูลเมดไลน์ ซึ่งใช้อินเทอร์เน็ตในการค้นหาข่าวสารด้านสุขภาพ ส่วนพยาบาลที่ศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตในการค้นหาข้อมูล ร้อยละ 65

เอสตาบรูก (Estabrook 2003) ได้ศึกษาสถานภาพการเข้าถึงแหล่งสารสนเทศทางอินเทอร์เน็ตของพยาบาล พบว่า พยาบาลใช้สัมพันธภาพส่วนบุคคลและใช้ประสบการณ์ส่วนบุคคลในการติดต่อสื่อสารกับเพื่อนร่วมงานและผู้ป่วย เพื่อให้ได้ข้อมูลมากกว่าการค้นหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต และใช้แหล่งความรู้ภายในตัวเองในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ ยังพบว่า พยาบาลใช้

อินเทอร์เน็ตและจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ในระดับต่ำ เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มแพทย์และประชาชนพยาบาลส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านมากกว่าที่ทำงาน

คอกคิล (Cogdill 2003) ได้ศึกษาความต้องการและการแสวงหาสารสนเทศในการพยาบาลพื้นฐาน : กรณีศึกษาพยาบาลเวชปฏิบัติ พบว่า พยาบาลเวชปฏิบัติส่วนใหญ่มีการใช้สารสนเทศเพื่อการรักษาพยาบาล โดยเน้นด้านการใช้ยาและการวินิจฉัยโรค โดยพยาบาลที่จบปริญญาโทมีความต้องการและแสวงหาสารสนเทศมากกว่าพยาบาลที่ไม่ได้จบปริญญาโท แหล่งสารสนเทศส่วนใหญ่ใช้แหล่งสารสนเทศบุคคล คือ ปรึกษาเพื่อนร่วมงาน รองลงมา คือ ใช้คู่มือการใช้ยาและหนังสือตำราวิชาการ นอกจากนี้ ยังพบว่า พยาบาลมีการเข้าถึงแหล่งข้อมูลเพื่อใช้สนับสนุนการพยาบาลขั้นพื้นฐานในระดับต่ำ

ดี และ สแตนลีย์ (Dee & Stanley 2005) ได้ศึกษาพฤติกรรมการแสวงหาสารสนเทศของนักเรียนพยาบาล และพยาบาลคลินิกที่ทำการศึกษา โดยบรรณารักษ์ห้องสมุดวิทยาศาสตร์สุขภาพ พบว่า นักเรียนพยาบาลและพยาบาลคลินิก แสวงหาสารสนเทศจากมนุษย์และทรัพยากรที่เป็นสิ่งพิมพ์มากกว่าเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับด้านสุขภาพเพื่อดูแลคนป่วย เพราะง่ายต่อการใช้ และเป็นข้อมูลที่เป็นความจริง นักเรียนพยาบาลต้องการสารสนเทศทางด้านสุขภาพที่มีคุณภาพสูง ใช้ทรัพยากรที่ใช้ง่ายและสะดวกรวดเร็ว ส่วนพยาบาลคลินิกต้องการสารสนเทศที่เฉพาะเจาะจงและเชื่อถือได้ จากประสบการณ์ เพื่อนร่วมงาน และสมุดบันทึกผู้ป่วย เพราะสมุดบันทึกผู้ป่วยสามารถตอบข้อสงสัยได้ทันที และเป็นข้อมูลที่มีความรัดกุม แต่มีข้อจำกัดคือไม่ค่อยทันสมัย ด้านการสืบค้นนักเรียนพยาบาลสืบค้นโดยการสืบค้นแบบการค้นหาขั้นสูง ทักษะในการสืบค้นเริ่มสืบค้นจากอินเทอร์เน็ต ต้องการเรียนรู้วิธีสืบค้นจากฐานข้อมูลเฉพาะ เช่น วิธีการสืบค้นจากหัวเรื่อง ปัญหาที่พบเกี่ยวกับห้องสมุด คือ นักเรียนพยาบาล และพยาบาลคลินิก ไม่ทราบว่าห้องสมุดมีทรัพยากร และฐานข้อมูลทางด้านสุขภาพให้บริการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ส่วนน้อยที่จะใช้ PDA หรือบริการอ้างอิงของห้องสมุดดิจิทัลเป็นเครื่องมือในการค้นหาสารสนเทศ

แนงวา (Nwagwa 2009) ได้ศึกษาความต้องการและพฤติกรรมการแสวงหาสารสนเทศของพยาบาล วิทยาลัยโรงพยาบาลอึบาเดน ในสังกัดมหาวิทยาลัย ประเทศไนจีเรีย โดยใช้แบบสอบถามเพื่อการเก็บข้อมูล พบว่า พยาบาลมีการสืบค้นสารสนเทศเพื่อพัฒนาความรู้ของตน ร้อยละ 94.0 แหล่งสารสนเทศมีเพียงพอต่อความต้องการ ร้อยละ 88.1 พยาบาลขาดการเข้าใช้สารสนเทศเนื่องจากแหล่งสารสนเทศไม่เพียงพอ มีข้อเสนอแนะให้จัดตั้งศูนย์สารสนเทศ / ห้องสมุด และพัฒนาทักษะการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อช่วยในการปรับปรุงและแก้ปัญหาการแสวงหาสารสนเทศ และเสนอให้ผู้จัดการ โรงพยาบาลประสานงานระหว่างห้องสมุดกับวิทยาลัยการแพทย์

ของมหาวิทยาลัยอียิปต์ ได้มีกระบวนการคัดเนื้อหาสารสนเทศให้เหมาะสม และมีการจัดฝึกอบรมการใช้เทคโนโลยีเพื่อการสื่อสารให้กับพยาบาลในการพัฒนาพฤติกรรมแสวงหาและการใช้สารสนเทศ

ยังเกอร์ (Younger 2010) ได้ศึกษาพฤติกรรมแสวงหาสารสนเทศผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของแพทย์และพยาบาล: กรณีศึกษาจากเอกสาร พบว่า บรรณารักษ์ควรคำนึงถึงช่วงระยะเวลาของผู้ใช้ที่เป็นแพทย์ พยาบาล ซึ่งไม่สามารถสืบค้นสารสนเทศทางอินเทอร์เน็ตในรูปแบบวิจัยได้กับชั่วโมงการปฏิบัติงานให้หน้าที่จริงของแพทย์ และพยาบาล ด้านความพร้อมของวัสดุอุปกรณ์ในการสืบค้นทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ควรมีการตรวจสอบความพร้อมเพื่อให้บริการแพทย์และพยาบาลที่ปฏิบัติหน้าที่ในชุมชนมากกว่าที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงพยาบาล

คาเร็น (Karen 2011) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแพทย์และการใช้สารสนเทศของแพทย์: การวิจัยเชิงสำรวจเปรียบเทียบระหว่างแพทย์ในสหรัฐอเมริกา, แคนาดา และสหราชอาณาจักร โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ ผลการศึกษา พบว่า แพทย์ในสหราชอาณาจักรใช้ทรัพยากรอิเล็กทรอนิกส์เพื่อสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับการรักษาโรคที่พบบ่อย มากที่สุด ร้อยละ 31.3 ขณะที่แพทย์ในสหราชอาณาจักรใช้ ร้อยละ 15.0 แพทย์ในสหราชอาณาจักรและแพทย์ในแคนาดาไม่เคยใช้ทรัพยากรอิเล็กทรอนิกส์เพื่อการวินิจฉัยโรค ร้อยละ 20.0 และ 13.8 ตามลำดับ ส่วนแพทย์ในสหรัฐอเมริกาใช้ ร้อยละ 1.3 แพทย์ทั้ง 3 ประเทศใช้ทรัพยากรอิเล็กทรอนิกส์เพื่อพัฒนาอาชีพมากที่สุด และเพื่อพัฒนาความรู้และ / หรือทักษะ รองลงมา แพทย์ในแคนาดาและสหราชอาณาจักรใช้แหล่งข้อมูลจากสื่อสิ่งพิมพ์ ขณะที่แพทย์ในสหรัฐอเมริกาใช้แหล่งข้อมูลจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ค้นหาสารสนเทศจาก MEDLINE / PUBMED แพทย์ในสหราชอาณาจักรสอบถามข้อมูลจากเพื่อนร่วมงานในการตัดสินใจทางคลินิก ส่วนแพทย์ในสหรัฐอเมริกาและแคนาดาใช้บทความวารสารอิเล็กทรอนิกส์ในการตัดสินใจทางคลินิก

โรมาโน และคณะ (Romano and others 2012) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตโดยกุมารแพทย์อิตาลี: อิทธิพลต่อการตัดสินใจและความคาดหวังต่อการปฏิบัติงานทางคลินิก โดยกลุ่มตัวอย่างได้แก่ กุมารแพทย์ครีบคริว, กุมารแพทย์โรงพยาบาล, กุมารแพทย์มหาวิทยาลัย, กุมารแพทย์เปิดคลินิกส่วนตัวและกุมารแพทย์ที่ปฏิบัติงานสมาคมและมูลนิธิต่าง ๆ เครื่องมือที่ใช้ คือแบบสอบถาม ผลการศึกษา พบว่า กุมารแพทย์เข้าถึงอินเทอร์เน็ตโดยใช้คอมพิวเตอร์ที่บ้าน, ที่สำนักงานและสมาร์ตโฟน ความถี่ในการเข้าถึง ทุกวัน ร้อยละ 81 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ ร้อยละ 16 เพื่อค้นหาข้อมูลระหว่างการปฏิบัติงานทางคลินิก ร้อยละ 71.9 เนื้อหาสารสนเทศที่ค้นหาเกี่ยวกับแนวทางการรักษาและการวินิจฉัยทางคลินิก ร้อยละ 82.7 การอ้างอิงการใช้ ร้อยละ 71.6 แหล่งสารสนเทศที่เข้าถึงจากฐานข้อมูลออนไลน์ Pubmed ร้อยละ 88.1

Cochrane ร้อยละ 51.9 เว็บไซต์ เช่น Google Scholar ร้อยละ 12.7 Embase ร้อยละ 8.9 และUp To Date ร้อยละ 8

จากการศึกษางานวิจัยในประเทศและในต่างประเทศ พบว่า การใช้สารสนเทศของผู้ใช้แต่ละกลุ่ม แต่ละอาชีพ มีความต้องการใช้สารสนเทศเพื่อการปฏิบัติงาน เพื่อแสวงหาความรู้ใหม่ โดยใช้แหล่งสารสนเทศทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ วิธีการเข้าถึงแหล่งสารสนเทศ จากฐานข้อมูลออนไลน์ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การศึกษา และการอบรม เป็นต้น สำหรับปัญหาที่พบ ได้แก่ ความไม่ทันสมัยของเนื้อหาสารสนเทศ ความไม่เพียงพอของสารสนเทศ แหล่งสารสนเทศอยู่ไกล ไม่สะดวกในการเข้าถึงเพื่อสืบค้น ด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ พบว่า มีประสิทธิภาพต่ำ ไม่เพียงพอต่อการใช้งาน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งประกอบด้วยประชากรที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เจ้าหน้าที่งานเวชสถิติในโรงพยาบาล สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข จำนวน 869 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลวิจัยในครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีวิธีการและกระบวนการสร้างตั้งแต่การศึกษาเอกสาร ทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือมีดังต่อไปนี้

2.1 นำข้อมูลรายละเอียดที่ศึกษาจากทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสารสนเทศเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่งานเวชสถิติมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับความสนใจในเรื่องที่ทำการวิจัยเพื่อให้เนื้อหาในแบบสอบถามครอบคลุมวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

2.2 สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้สารสนเทศของเจ้าพนักงานเวชสถิติในโรงพยาบาล สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบตามความเป็นจริง ซึ่งจะถามข้อมูลและรายละเอียดส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามประเภทมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยใช้ข้อความเกี่ยวกับการใช้สารสนเทศของเจ้าพนักงานเวชสถิติ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับคะแนน 5	หมายถึง ใช้สารสนเทศมากที่สุด
ระดับคะแนน 4	หมายถึง ใช้สารสนเทศมาก
ระดับคะแนน 3	หมายถึง ใช้สารสนเทศปานกลาง
ระดับคะแนน 2	หมายถึง ใช้สารสนเทศน้อย
ระดับคะแนน 1	หมายถึง ใช้สารสนเทศน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามประเภทมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยใช้ข้อความเกี่ยวกับปัญหาการใช้สารสนเทศของเจ้าพนักงานเวชสถิติ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับคะแนน 5	หมายถึง ใช้สารสนเทศมากที่สุด
ระดับคะแนน 4	หมายถึง ใช้สารสนเทศมาก
ระดับคะแนน 3	หมายถึง ใช้สารสนเทศปานกลาง
ระดับคะแนน 2	หมายถึง ใช้สารสนเทศน้อย
ระดับคะแนน 1	หมายถึง ใช้สารสนเทศน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด ให้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม เกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาการใช้สารสนเทศของเจ้าพนักงานเวชสถิติ

2.3 นำแบบสอบถามมาให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมตรวจพิจารณา แล้วนำมาปรับปรุงแบบสอบถามตามคำแนะนำ

2.4 นำแบบสอบถามที่ผ่านการแก้ไขและปรับปรุงไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน คือ วิทยาจารย์ชำนาญการพิเศษ ด้านเวชระเบียน จำนวน 2 ท่าน และนักสถิติ จำนวน 1 ท่าน พิจารณาความถูกต้อง ขอบเขตของเนื้อหา ความเหมาะสมในการใช้ถ้อยคำ สำนวนภาษาและความ

ชัดเจนของคำถามแต่ละข้อ เพื่อหาค่าความตรง (Validity) แล้วผู้วิจัยนำไปปรับปรุงแก้ไขตามที่เสนอแนะ

2.5 ตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content validity) ด้วยวิธีการ IOC (Index of item Objective Congruence) พิจารณาเลือกข้อคำถามที่ได้คะแนน ตั้งแต่ 0.6 ขึ้นไป นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.6 นำแบบสอบถามมาให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจแก้ไขและให้คำแนะนำอีกครั้ง ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษานำไปจัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.7 นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับเจ้าพนักงานเวชสถิติ เพื่อหาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยแจกแบบสอบถามให้แก่กลุ่มทดลอง คือ เจ้าพนักงานเวชสถิติในโรงพยาบาลรัฐบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขในส่วนกลาง จำนวนทั้งหมด 30 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของเนื้อหา ความเหมาะสมในการใช้ถ้อยคำ สำนวน ภาษาและความชัดเจนของข้อความ

2.8 คำนวณหาค่าความเที่ยงของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach Alpha Coefficient) โดยการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปด้านสถิติ ได้ค่าความเที่ยงรวมทั้งฉบับ เท่ากับ 0.98 ซึ่งแบบสอบถามฉบับนี้มีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาสูงกว่า 0.75 ซึ่งถือว่าเป็นแบบสอบถามที่มีคุณภาพสูงสามารถนำไปเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยต่อไป

2.9 นำผลการหาค่าความเที่ยงเสนออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณา ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยจึงทำสำเนาแบบสอบถามจำนวน 869 ชุด แล้วนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างข้างต้น

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชทำบันทึกเพื่อขอความอนุเคราะห์จาก ผู้อำนวยการโรงพยาบาล ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข เพื่อให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

3.2 ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ให้กับเจ้าพนักงานเวชสถิติในโรงพยาบาล สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข โดยเริ่มส่งแบบสอบถามตั้งแต่วันที่ 20 สิงหาคม 2555

และติดตามแบบสอบถามคืนระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2555 – เดือนมีนาคม 2556ซึ่งได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด 830 ฉบับ เมื่อนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์พบว่า เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 817 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 94.02

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาวิเคราะห์โดยใช้ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Method) ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตรประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ ผู้วิจัยให้คะแนนคำตอบตามเกณฑ์ ดังนี้

มากที่สุด	ให้	5 คะแนน
มาก	ให้	4 คะแนน
ปานกลาง	ให้	3 คะแนน
น้อย	ให้	2 คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1 คะแนน

ผู้วิจัยดำเนินการประมวลผลข้อมูลจากแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปด้านสถิติวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ดังนี้

4.1 ใช้ค่าร้อยละ วิเคราะห์แบบสอบถามตอนที่ 1 ซึ่งเป็นสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2 ใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ภาพรวมแบบสอบถามตอนที่ 2 และ ตอนที่ 3 ซึ่งเป็นเรื่องการใช้สารสนเทศ และปัญหาการใช้สารสนเทศของเจ้าพนักงานเวชสถิติในโรงพยาบาล สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

เมื่อรวบรวมข้อมูลแจกแจงความถี่แล้วจะใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ โดยใช้ค่าสถิติคะแนนเฉลี่ยเลขคณิตกำหนดช่วงการวัด โดยกำหนดให้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายความว่า มีการใช้ หรือมีปัญหาการใช้มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายความว่า มีการใช้ หรือมีปัญหาการใช้มาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายความว่า มีการใช้ หรือมีปัญหาการใช้ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายความว่า มีการใช้ หรือมีปัญหาใช้น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายความว่า มีการใช้ หรือมีปัญหาใช้น้อยที่สุด

หรือไม่มีเลย

4.3 ใช้สถิติ F-test วิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศและปัญหาการใช้สารสนเทศของเจ้าพนักงานเวชสถิติในโรงพยาบาล สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข จำแนกตาม ตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงาน ขนาดของโรงพยาบาลที่ปฏิบัติงานและหน่วยงานที่ปฏิบัติ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการใช้สารสนเทศของเจ้าพนักงานเวชสถิติในโรงพยาบาลสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข การวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนเจ้าพนักงานเวชสถิติ
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
SS	แทน	ค่าผลรวมกำลังสอง
df	แทน	ระดับชั้นความอิสระ
MS	แทน	ความแปรปรวน
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบ F
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลตามความมุ่งหมายของการวิจัยโดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 สภาพการใช้สารสนเทศของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 3 ปัญหาการใช้สารสนเทศของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 817 คน ข้อมูลประกอบด้วย เพศ การศึกษาชั้นสูงสุด ตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงาน ขนาดของโรงพยาบาลที่ปฏิบัติงาน และหน่วยงานที่ปฏิบัติงาน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปผลได้ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล		จำนวนคน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	219	26.80
	หญิง	598	73.20
	รวม	817	100.00
การศึกษาชั้นสูงสุด			
	ปวท.	22	2.70
	ปวส.	191	23.40
	ปริญญาตรี	550	67.30
	ปริญญาโท	39	4.80
	อื่น ๆ (ปริญญาเอก, เทียบเท่าอนุปริญญา)	15	1.80
	รวม	817	100.00
ตำแหน่ง			
	เจ้าพนักงานเวชสถิติ	158	19.30
	เจ้าพนักงานเวชสถิติ	205	25.10
	ระดับปฏิบัติงาน		
	เจ้าพนักงานเวชสถิติ	454	55.60
	ระดับชำนาญงาน		
	รวม	817	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวนคน	ร้อยละ
ประสบการณ์ทำงาน		
ไม่เกิน 10 ปี	335	41.00
11 – 20 ปี	309	37.80
มากกว่า 20 ปี	173	21.20
รวม	817	100.00
ขนาดของโรงพยาบาลที่ปฏิบัติงาน		
ขนาดเล็ก (ไม่เกิน 150 เตียง)	496	60.71
ขนาดกลาง (151 – 500 เตียง)	194	23.75
ขนาดใหญ่ (มากกว่า 500 เตียง)	127	15.54
รวม	817	100.00
หน่วยงานที่ปฏิบัติงาน (N=817) ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ		
งานเวชระเบียนผู้ป่วยนอก	571	69.90
งานเวชระเบียนผู้ป่วยใน	587	71.80
งานการให้รหัสทางการแพทย์	656	80.30
งานสถิติและรายงาน	570	69.80
งานวิจัยทางการแพทย์	72	8.80
งานศูนย์คอมพิวเตอร์	231	28.30
งานตรวจสอบคุณภาพ	527	64.50
เวชระเบียน		
อื่น ๆ (งานประกันสุขภาพ, งานคุณภาพ HA, งานยุทธศาสตร์และสารสนเทศ)	103	12.60

จากตารางที่ 4.1 พบว่า คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็น
เจ้าพนักงานเวชสถิติ ในโรงพยาบาล สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ประกอบด้วย
เพศหญิง 598 คนคิดเป็นร้อยละ 73.20 เพศชาย 219 คน คิดเป็นร้อยละ 26.80 ส่วนคุณลักษณะด้าน
อื่น ๆ มีดังนี้

การศึกษาขั้นสูงสุด พบว่า เจ้าพนักงานเวชสถิติส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 550 คนคิดเป็นร้อยละ 67.30 รองลงมามีการศึกษาระดับปวส. จำนวน 191 คนคิดเป็น ร้อยละ 23.40 และการศึกษาในระดับอื่น ๆ น้อยที่สุดจำนวน 15 คนคิดเป็นร้อยละ 1.80

ระดับตำแหน่งงาน พบว่า ส่วนใหญ่ปฏิบัติงานในตำแหน่งเจ้าพนักงานเวชสถิติ ระดับชำนาญงาน จำนวน 454 คนคิดเป็นร้อยละ 55.60 รองลงมาปฏิบัติงานในตำแหน่งเจ้าพนักงานเวชสถิติ ระดับปฏิบัติงาน จำนวน 205 คนคิดเป็นร้อยละ 25.10 และปฏิบัติงานในตำแหน่ง เจ้าพนักงานเวชสถิติ จำนวน 158 คนคิดเป็นร้อยละ 19.30

ประสบการณ์ทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงาน ไม่เกิน 10 ปี จำนวน 335 คนคิดเป็นร้อยละ 41.00 รองลงมามีประสบการณ์ทำงาน 11-20 ปี จำนวน 309 คนคิดเป็นร้อยละ 37.80 และมีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 20 ปี จำนวน 173 คนคิดเป็น ร้อยละ 21.20

ขนาดของโรงพยาบาลที่ปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานเวชสถิติ พบว่า ส่วนใหญ่ ปฏิบัติงานใน โรงพยาบาลขนาดเล็ก(ไม่เกิน 150 เตียง) จำนวน 496 คน คิดเป็นร้อยละ 60.71 รองลงมาปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดกลาง(151-500 เตียง) จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 23.75 และปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดใหญ่(มากกว่า 500 เตียง) จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 15.54

หน่วยงานที่ปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานเวชสถิติ พบว่า ส่วนใหญ่ปฏิบัติงานที่ หน่วยงานการให้รหัสทางการแพทย์ จำนวน 656 คนคิดเป็นร้อยละ 80.30 รองลงมาปฏิบัติงานที่ หน่วยงานเวชระเบียนผู้ป่วยใน จำนวน 587 คนคิดเป็นร้อยละ 71.80 และปฏิบัติงานที่หน่วยงานการ วิจัยทางการแพทย์น้อยที่สุด จำนวน 72 คนคิดเป็นร้อยละ 8.80

ตอนที่ 2 การใช้สารสนเทศของเจ้าพนักงานเวชสถิติ

ตารางที่ 4.2 วัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ

วัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ	\bar{x}	SD	แปลผล
1. ใช้ประกอบการทำงานด้านเวชระเบียน			
1.1 เพื่อสร้างแบบบันทึกข้อมูลผู้ป่วยนอก(OPD CARD)	4.02	1.16	มาก
1.2 เพื่อสร้างแบบบันทึกข้อมูลผู้ป่วยใน(IPD CHART)	4.08	1.06	มาก
1.3 เพื่อการบริหารจัดการระบบการเยี่ยม คินเวชระเบียน	4.04	1.01	มาก
1.4 เพื่อการบริหารจัดการระบบการจัดเก็บเวชระเบียน	4.01	1.05	มาก
1.5 เพื่อการวิเคราะห์ระบบบริการเวชระเบียน	4.04	1.05	มาก
1.6 เพื่อพัฒนาแบบบันทึกข้อมูลด้านเวชระเบียนของผู้มารับบริการในโรงพยาบาล	4.26	0.91	มาก
1.7 เพื่อตรวจสอบการให้รหัสโรค/ผ่าตัดและหัตถการ	4.47	0.77	มาก
1.8 เพื่อตรวจสอบและควบคุมคุณภาพการบันทึกเวชระเบียน	4.26	0.86	มาก
1.9 เพื่อพิทักษ์สิทธิในการเข้าถึงเวชระเบียนของผู้ป่วย	4.26	0.88	มาก
ภาพรวมใช้ประกอบการทำงานด้านเวชระเบียน	4.16	0.69	มาก
2. ใช้ประกอบการทำงานด้านเวชสถิติและรายงาน			
2.1 เพื่อออกแบบรายงานสถิติจำนวนผู้รับบริการผู้ป่วยนอก	4.24	0.99	มาก
2.2 เพื่อออกแบบรายงานสถิติจำนวนผู้รับบริการผู้ป่วยใน	4.28	0.95	มาก
2.3 เพื่อออกแบบรายงานสถิติจำนวนผู้รับบริการด้านส่งเสริมสุขภาพ	3.95	1.08	มาก
2.4 เพื่อสร้างรายงานผู้ป่วยนอกแยกตามสาเหตุ 21 กลุ่มโรค (รง.504)	4.16	1.12	มาก
2.5 เพื่อสร้างรายงานผู้ป่วยในแยกตามสาเหตุ 75 กลุ่มโรค (รง.505)	4.15	1.32	มาก
2.6 เพื่อสร้างรายงานบัตรรายงานผู้ป่วย (รง.506)	3.73	1.33	มาก

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

วัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ	\bar{X}	SD	แปลผล
2.7 เพื่อสร้างรายงานบัตรเปลี่ยนแปลงรายงานผู้ป่วย (รง.507)	3.18	1.43	ปานกลาง
2.8 เพื่อสร้างรายงานบัตรรายงานผู้ป่วยเอกซเรย์ (รง.506/1)	3.22	1.39	ปานกลาง
2.9 เพื่อสร้างรายงานบัตรเปลี่ยนแปลงรายงานผู้ป่วยเอกซเรย์ (รง.507/1)	3.12	1.40	ปานกลาง
2.10 เพื่อสร้างรายงานแบบรายงานผู้บาดเจ็บจากอุบัติเหตุจราจรทางบก	3.77	1.26	มาก
2.11 เพื่อสร้างรายงานแบบรายงานสาเหตุการบาดเจ็บ 19 สาเหตุ	3.89	1.23	มาก
2.12 เพื่อสร้างรายงานการเฝ้าระวังการบาดเจ็บจากสาเหตุภายนอก (IS)	3.56	1.34	มาก
2.13 เพื่อพัฒนาระบบจัดเก็บรายงานจำนวนและสาเหตุการตาย (ทร.4/1)	3.79	1.29	มาก
2.14 เพื่อพัฒนาระบบจัดเก็บรายงานสรุปกิจกรรมสำคัญของสถานบริการด้านสุขภาพ (แบบ 0110 รง.5)	4.16	1.11	มาก
2.15 เพื่อวิเคราะห์ผลตามเกณฑ์การจัดกลุ่มการวินิจฉัยโรคร่วม (DRGs)	4.52	0.83	มากที่สุด
2.16 เพื่อการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติทางการแพทย์แก่ผู้บริหาร	4.32	0.92	มาก
2.17 เพื่อการจัดทำดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงานของหน่วยงาน	4.26	0.94	มาก
2.18 เพื่อพัฒนาการวิจัยทางการแพทย์	3.57	1.20	มาก
2.19 เพื่อจัดทำเอกสารสรุปผลการดำเนินงาน เช่น รายงานประจำปี	4.21	0.99	มาก
2.20 เพื่อให้บริการข้อมูลด้านสถิติทางการแพทย์แก่ผู้ใช้ ได้แก่ บุคคลภายในองค์กรและภายนอกองค์กร	4.27	0.93	มาก
ภาพรวมใช้ประกอบการทำงานด้านเวชสถิติและรายงาน	3.92	0.86	มาก

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

วัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ	\bar{X}	SD	แปลผล
3. ใช้ประกอบการทำงานเทคโนโลยีสารสนเทศ			
3.1 เพื่อออกแบบและวิเคราะห์ระบบการจัดเก็บฐานข้อมูลผู้ป่วย	4.07	1.06	มาก
3.2 เพื่อสรรหาระบบสำหรับการจัดทำฐานข้อมูลของโรงพยาบาล	4.02	1.09	มาก
3.3 เพื่อสรรหาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง	3.69	1.14	มาก
3.4 เพื่อออกแบบระบบป้องกันและรักษาความปลอดภัยของระบบฐานข้อมูลโรงพยาบาล	3.89	1.20	มาก
3.5 เพื่อความร่วมมือการใช้งานข้อมูลและเชื่อมโยงข้อมูลภายในเครือข่ายของสถานพยาบาลที่รับผิดชอบร่วมกัน	3.81	1.21	มาก
ภาพรวมใช้ประกอบการทำงานเทคโนโลยีสารสนเทศ	3.90	1.01	มาก
4. ใช้สืบค้นข้อมูลทั่วไป			
4.1 เพื่อศึกษากฎหมายทางการแพทย์และสาธารณสุข	3.55	1.10	มาก
4.2 เพื่อศึกษากฎหมายด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบริการ เช่น พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค, พระราชบัญญัติคุ้มครองสิทธิผู้ป่วย เป็นต้น	3.57	1.07	มาก
4.3 เพื่อประกอบการศึกษา / การวิจัย	3.58	1.08	มาก
4.4 เพื่อเพิ่มพูนความรู้	3.92	1.02	มาก
4.5 เพื่อความทันสมัย	3.94	1.06	มาก
ภาพรวมใช้สืบค้นข้อมูลทั่วไป	3.71	0.91	มาก
ภาพรวมทุกหัวข้อ	3.94	0.72	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศโดยรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$) โดยใช้ประกอบการทำงานด้านเวชระเบียน ($\bar{X} = 4.16$) ใช้ประกอบการทำงานด้าน

เวชสถิติและรายงาน ($\bar{X} = 3.92$) ใช้ประกอบการทำงานเทคโนโลยีสารสนเทศ ($\bar{X} = 3.90$) และใช้สืบค้นข้อมูลทั่วไป ($\bar{X} = 3.71$)

เมื่อพิจารณารายวัตถุประสงค์ พบว่า

ภายในหัวข้อ ใช้ประกอบการทำงานด้านเวชระเบียน มีระดับการใช้มากที่สุด 9 ข้อ ได้แก่ เพื่อตรวจสอบการให้รหัสโรค/ผ่าตัดและหัตถการ ($\bar{X} = 4.47$) เพื่อพัฒนาแบบบันทึกข้อมูลด้านเวชระเบียนของผู้มารับบริการในโรงพยาบาล ($\bar{X} = 4.26$) เพื่อตรวจสอบและควบคุมคุณภาพการบันทึกเวชระเบียน ($\bar{X} = 4.26$) เพื่อพิทักษ์สิทธิในการเข้าถึงเวชระเบียนของผู้ป่วย ($\bar{X} = 4.26$) เพื่อสร้างแบบบันทึกข้อมูลผู้ป่วยใน (IPD CHART) ($\bar{X} = 4.08$) เพื่อการบริหารจัดการระบบการยืม คืนเวชระเบียน ($\bar{X} = 4.04$) เพื่อการวิเคราะห์ระบบบริการเวชระเบียน ($\bar{X} = 4.04$) เพื่อสร้างแบบบันทึกข้อมูลผู้ป่วยนอก (OPD CARD) ($\bar{X} = 4.02$) และเพื่อการบริหารจัดการระบบการจัดเก็บเวชระเบียน ($\bar{X} = 4.01$)

ภายในหัวข้อ ใช้ประกอบการทำงานด้านเวชสถิติและรายงาน เพื่อวิเคราะห์ผลตามเกณฑ์การจัดกลุ่มวินิจฉัยโรคร่วม (DRGs) ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$) ในระดับมาก เพื่อการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติทางการแพทย์แก่ผู้บริหาร ($\bar{X} = 4.32$) รองลงมา เพื่อออกแบบรายงานสถิติจำนวนผู้รับบริการผู้ป่วยใน ($\bar{X} = 4.28$) และเพื่อให้บริการข้อมูลด้านสถิติทางการแพทย์แก่ผู้ใช้ ได้แก่ บุคคลภายในองค์กรและภายนอกองค์กร ($\bar{X} = 4.27$) ตามลำดับ ในระดับปานกลาง เพื่อสร้างรายงานบัตรรายงานผู้ป่วยเอดส์ (รง.506/1) ($\bar{X} = 3.22$) รองลงมา เพื่อสร้างรายงานบัตรเปลี่ยนแปลงรายงานผู้ป่วย (รง.507) ($\bar{X} = 3.18$) และเพื่อสร้างรายงานบัตรเปลี่ยนแปลงรายงานผู้ป่วยเอดส์ (รง.507/1) ($\bar{X} = 3.12$) ตามลำดับ

ภายในหัวข้อ ใช้ประกอบการทำงานเทคโนโลยีสารสนเทศ มีระดับการใช้มากที่สุด 5 ข้อ ได้แก่ เพื่อออกแบบและวิเคราะห์ระบบการจัดเก็บฐานข้อมูลผู้ป่วย ($\bar{X} = 4.07$) เพื่อสรรหาระบบสำหรับการจัดทำฐานข้อมูลของโรงพยาบาล ($\bar{X} = 4.02$) เพื่อออกแบบระบบป้องกันและรักษาความปลอดภัยของระบบฐานข้อมูลโรงพยาบาล ($\bar{X} = 3.89$) เพื่อความร่วมมือการใช้งานข้อมูลและเชื่อมโยงข้อมูลภายในเครือข่ายของสถานพยาบาลที่รับผิดชอบร่วมกัน ($\bar{X} = 3.81$) และเพื่อสรรหาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง ($\bar{X} = 3.69$)

ภายในหัวข้อ ใช้สืบค้นข้อมูลทั่วไป มีระดับการใช้มากที่สุด 5 ข้อ ได้แก่ เพื่อความทันสมัย ($\bar{X} = 3.94$) เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ($\bar{X} = 3.92$) เพื่อประกอบการศึกษา / การวิจัย ($\bar{X} = 3.58$) เพื่อศึกษากฎหมายด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบริการ เช่น พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจาก

รต , พระราชบัญญัติคุ้มครองสิทธิผู้ป่วย เป็นต้น (\bar{X} =3.57) เพื่อศึกษาคุณภาพทางการแพทย์และ
 สาธารณสุข(\bar{X} =3.55)

ตารางที่ 4.3 เนื้อหาสารสนเทศ

เนื้อหาสารสนเทศ	\bar{X}	SD	แปลผล
1. แนวทางมาตรฐานการให้รหัสทางการแพทย์	4.47	0.78	มาก
2. การให้รหัสทางการแพทย์	4.50	0.79	มากที่สุด
3. ศัพท์แพทย์	4.24	0.91	มาก
4. กายวิภาคศาสตร์	3.88	1.06	มาก
5. สรีรวิทยา	3.68	1.09	มาก
6. จุลชีววิทยา	3.45	1.09	ปานกลาง
7. ประสาทวิทยา	3.43	1.10	ปานกลาง
8. พยาธิวิทยา	3.50	1.08	มาก
9. ความรู้เรื่องยา	3.51	1.07	มาก
10. ชีวสถิติ	3.48	1.13	ปานกลาง
11. สถิติเพื่อการวิจัย	3.60	1.14	มาก
12. เทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์เพื่องานเวชระเบียน	4.22	0.95	มาก
13. การวิเคราะห์และออกแบบระบบสารสนเทศทางเวชระเบียน	4.09	1.01	มาก
14. การใช้งานไมโครซอฟท์ออฟฟิต (word ,excel ,powerpoint and access)	4.05	1.05	มาก
15. การใช้โปรแกรมคำนวณค่าน้ำหนักสัมพัทธ์ตามเกณฑ์การ วินิจฉัยโรคร่วม (Drg Grouper)	4.47	0.88	มาก
16. แผนพัฒนาสุขภาพแห่งชาติ	3.14	1.17	ปานกลาง
17. นโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข	3.29	1.11	ปานกลาง
18. นโยบายของปลัดกระทรวงสาธารณสุข	3.26	1.13	ปานกลาง
19. นโยบายการจัดสรรงบประมาณประจำปีของสำนักงาน หลักประกันสุขภาพแห่งชาติ	3.63	1.14	มาก
20. พระราชบัญญัติสิทธิข้าราชการพลเรือน/รัฐวิสาหกิจ	3.40	1.09	ปานกลาง

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

เนื้อหาสารสนเทศ	\bar{X}	SD	แปลผล
21. พระราชบัญญัติประกันสังคม	3.41	1.10	ปานกลาง
22. พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ	3.37	1.11	ปานกลาง
23. พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารและคอมพิวเตอร์	3.56	1.10	มาก
24. พระราชบัญญัติคุ้มครองสิทธิผู้ป่วย	3.60	1.10	มาก
25. กฎหมายทางการแพทย์และสาธารณสุข	3.49	1.17	ปานกลาง
26. ระเบียบงานการพัสดุ วิธีการจัดซื้อ จัดจ้าง	3.07	1.18	ปานกลาง
27. คำนีชีวัดคุณภาพโรงพยาบาลตามเกณฑ์ของสถาบัน พัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล (สรพ.)	3.83	1.13	มาก
28. จรรยาบรรณวิชาชีพเจ้าพนักงานเวชสถิติ	4.04	1.12	มาก
ภาพรวมเนื้อหาสารสนเทศ	3.70	0.74	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้เนื้อหาสารสนเทศโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$) ที่ใช้ในระดั้มากที่สุด ได้แก่ การให้รหัสทางการแพทย์ ($\bar{X} = 4.50$) ในระดับมาก การใช้โปรแกรมคำนวณค่าน้ำหนักสัมพัทธ์ตามเกณฑ์การวินิจฉัยโรคร่วม (Drg Grouper) ($\bar{X} = 4.47$) แนวทางมาตรฐานการให้รหัสทางการแพทย์ ($\bar{X} = 4.47$) รองลงมา ศัพท์แพทย์ ($\bar{X} = 4.24$) และเทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์เพื่องานเวชระเบียน ($\bar{X} = 4.22$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 รูปแบบสารสนเทศ

รูปแบบสารสนเทศ	\bar{X}	SD	แปลผล
1. สื่อสิ่งพิมพ์			
1.1 หนังสือ หรือคู่มือการปฏิบัติงานด้านเวชระเบียน / เวชสถิติ	4.18	0.96	มาก
1.2 หนังสือ / ตำราวิชาการ สาขาที่เกี่ยวข้อง	3.98	0.99	มาก
1.3 วารสารกรมการแพทย์	3.10	1.12	ปานกลาง

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

รูปแบบสารสนเทศ	\bar{X}	SD	แปลผล
1.4 วารสารด้านกฎหมายทางการแพทย์และสาธารณสุข	3.13	1.13	ปานกลาง
1.5 จดหมายข่าว ICD – 10 (สมาคมเวชสารสนเทศไทย)	3.58	1.25	มาก
1.6 วิทยานิพนธ์	2.62	1.23	ปานกลาง
1.7 บทความวิชาการนักสถิติ / นักเวชสถิติ / นักเวชระเบียน	3.06	1.19	ปานกลาง
1.8 รายงานประจำปีกระทรวงสาธารณสุข / โรงพยาบาล	3.32	1.17	ปานกลาง
1.9 รายงาน / เอกสารจากการบรรยาย / อบรม / ประชุม / สัมมนา ทางวิชาการ	3.67	1.06	มาก
ภาพรวมสื่อสิ่งพิมพ์	3.41	0.84	ปานกลาง
2. สื่ออิเล็กทรอนิกส์			
2.1 ฐานข้อมูล Online	3.92	1.10	มาก
2.2 ฐานข้อมูล CD-ROM	3.24	1.17	ปานกลาง
2.3 เว็บไซต์กระทรวงสาธารณสุข	3.74	1.08	มาก
2.4 เว็บไซต์สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ	4.13	1.02	มาก
2.5 เว็บไซต์สำนักงานประกันสังคม	3.52	1.15	มาก
2.6 เว็บไซต์สมาคมเวชสารสนเทศไทย	3.63	1.10	มาก
2.7 เว็บไซต์สมาคมวิชาชีพเวชสถิติแห่งประเทศไทย	3.64	1.12	มาก
ภาพรวมสื่ออิเล็กทรอนิกส์	3.69	0.88	มาก
3. สื่อบุคคล			
3.1 การประชุม / การสัมมนา / การฝึกอบรม	3.83	1.02	มาก
3.2 การสนทนา / การให้สัมภาษณ์	3.30	1.10	ปานกลาง
3.3 การอภิปราย / การบรรยาย	3.36	1.13	ปานกลาง
ภาพรวมสื่อบุคคล	3.50	0.98	มาก
ภาพรวมทุกสื่อ	3.52	0.78	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้รูปแบบสารสนเทศภาพรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.52$) โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ($\bar{X} = 3.69$) สื่อบุคคล ($\bar{X} = 3.50$) และสื่อสิ่งพิมพ์ ($\bar{X} = 3.41$) ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า

ภายในหัวข้อ สื่อสิ่งพิมพ์ ระดับใช้มาก ได้แก่ หนังสือ หรือคู่มือการปฏิบัติงานด้านเวชระเบียน / เวชสถิติ ($\bar{X} = 4.18$) หนังสือ / ตำราวิชาการ สาขาที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 3.98$) รายงาน / เอกสารจากการบรรยาย / อบรม / ประชุม / สัมมนา ทางวิชาการ ($\bar{X} = 3.67$) และจดหมายข่าว ICD -10 (สมาคมเวชสารสนเทศไทย) ($\bar{X} = 3.58$) หัวข้อที่เหลือระดับปานกลาง

ภายในหัวข้อ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ระดับใช้มาก เว็บไซต์สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ($\bar{X} = 4.13$) รองลงมา ฐานข้อมูล Online ($\bar{X} = 3.92$) และเว็บไซต์กระทรวงสาธารณสุข ($\bar{X} = 3.74$) ระดับปานกลาง ฐานข้อมูล CD-ROM ($\bar{X} = 3.24$) ตามลำดับ

ภายในหัวข้อ สื่อบุคคล ระดับใช้มาก การประชุม / การสัมมนา / การฝึกอบรม ($\bar{X} = 3.83$) ระดับปานกลาง การอภิปราย / การบรรยาย ($\bar{X} = 3.36$) และการสนทนา / การให้สัมภาษณ์ ($\bar{X} = 3.30$)

ตารางที่ 4.5 วิธีการเข้าถึงสารสนเทศ

วิธีการเข้าถึงสารสนเทศ	\bar{X}	SD	แปลผล
1. การสืบค้นจากฐานข้อมูลห้องสมุด (OPAC)	2.70	1.17	ปานกลาง
2. การสืบค้นจากฐานข้อมูล Online	3.91	1.11	มาก
3. เข้าร่วมสัมมนา / ฝึกอบรม	3.76	1.00	มาก
4. เข้าร่วมฟังการอภิปราย / การประชุม / การบรรยาย	3.68	1.01	มาก
5. ศึกษาดูงานเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้	3.30	1.10	ปานกลาง
6. อ่านตำรา / หนังสือ / วารสาร	3.65	0.98	มาก
7. เป็นสมาชิกเครือข่ายสหสาขาวิชาชีพ	3.14	1.24	ปานกลาง
8. เป็นสมาชิกเครือข่ายวิชาชีพเวชสถิติ	3.60	1.16	มาก
ภาพรวมวิธีการเข้าถึงสารสนเทศ	3.47	0.83	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการเข้าถึงสารสนเทศภาพรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.47$) โดยการสืบค้นจากฐานข้อมูล Online ($\bar{X} = 3.91$) รองลงมา เข้าร่วมสัมมนา / ฟังอบรม ($\bar{X} = 3.76$) และเข้าร่วมฟังการอภิปราย / การประชุม / การบรรยาย ($\bar{X} = 3.68$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 แหล่งสารสนเทศ

แหล่งสารสนเทศ	\bar{X}	SD	แปลผล
1. แหล่งสารสนเทศภายในองค์กร			
1.1 ระบบฐานข้อมูลของโรงพยาบาล	4.15	0.99	มาก
1.2 ห้องสมุดโรงพยาบาล	2.68	1.18	ปานกลาง
1.3 แพทย์	3.49	1.03	ปานกลาง
1.4 พยาบาล	3.47	1.03	ปานกลาง
1.5 นักสถิติ / นักเวชสถิติ	3.83	1.08	มาก
1.6 หัวหน้าหน่วยงานต่าง ๆ	3.58	0.99	มาก
ภาพรวมแหล่งสารสนเทศภายในองค์กร	3.53	0.80	มาก
2. แหล่งสารสนเทศภายนอกองค์กร			
2.1 ฐานข้อมูล Online จากผู้ให้บริการเว็บไซต์ เช่น Google , Yahoo , WiKi pedia เป็นต้น	4.42	0.89	มาก
2.2 ฐานข้อมูล Online ของกระทรวงสาธารณสุข	3.86	1.06	มาก
2.3 ฐานข้อมูล Online ของเครือข่ายบริการ เช่น สปสช.เขต , เครือข่ายบริการด้านสาธารณสุข เป็นต้น	4.15	0.99	มาก
2.4 ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น ด้านการให้รหัสทางการแพทย์ เป็นต้น	3.93	1.06	มาก
ภาพรวมแหล่งสารสนเทศภายนอกองค์กร	4.09	0.84	มาก
ภาพรวมทุกแหล่ง	3.76	0.73	มาก
ภาพรวมทุกหัวข้อ	3.75	0.64	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้แหล่งสารสนเทศภาพรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$) โดยใช้แหล่งสารสนเทศภายนอกองค์กร ($\bar{X} = 4.09$) ใช้แหล่งสารสนเทศภายในองค์กร

(\bar{X} =3.53)

เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า

ภายในหัวข้อ แหล่งสารสนเทศภายในองค์กร ในระดับมาก ระบบฐานข้อมูลของโรงพยาบาล(\bar{X} =4.15) รองลงมา นักสถิติ / นักเวชสถิติ(\bar{X} =3.83) และหัวหน้าหน่วยงานต่างๆ (\bar{X} =3.58) ตามลำดับ ในระดับปานกลาง แพทย์(\bar{X} =3.49) รองลงมา พยาบาล(\bar{X} =3.47) และห้องสมุดโรงพยาบาล(\bar{X} =2.68) ตามลำดับ

ภายในหัวข้อ แหล่งสารสนเทศภายนอกองค์กร ใช้ระดับมากที่สุดทั้ง 4 ข้อคือฐานข้อมูล Online จากผู้ให้บริการเว็บไซต์เช่น Google , Yahoo , WiKi pedia เป็นต้น(\bar{X} =4.42) ฐานข้อมูล Online ของเครือข่ายบริการ เช่น สปสช.เขต , เครือข่ายบริการด้านสาธารณสุข เป็นต้น(\bar{X} =4.15) ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น ด้านการให้รหัสทางการแพทย์ เป็นต้น(\bar{X} =3.93) และฐานข้อมูล Online ของกระทรวงสาธารณสุข(\bar{X} =3.86)

ตอนที่ 3 ปัญหาการใช้สารสนเทศ

ตารางที่ 4.7 ปัญหาการใช้สารสนเทศ

ปัญหาการใช้สารสนเทศ	\bar{X}	SD	แปลผล
1. ด้านเนื้อหาสารสนเทศ			
1.1 เนื้อหาสารสนเทศไม่ตรงกับความต้องการ	3.02	0.94	ปานกลาง
1.2 เนื้อหาสารสนเทศไม่เพียงพอ	3.09	1.01	ปานกลาง
1.3 เนื้อหาสารสนเทศขาดความทันสมัย	2.97	1.03	ปานกลาง
1.4 เนื้อหาสารสนเทศไม่สมบูรณ์ ขาดความถูกต้อง ไม่น่าเชื่อถือ	2.83	1.01	ปานกลาง
1.5 เนื้อหาสารสนเทศที่ค้นหาได้ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้น้อย	2.67	0.97	ปานกลาง
1.6 เนื้อหาสารสนเทศบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอทำให้ไม่สามารถกลับไปค้นหาสารสนเทศที่เคยสืบค้นได้อีก	2.70	0.97	ปานกลาง
ภาพรวมด้านเนื้อหาสารสนเทศ	2.88	0.83	ปานกลาง

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ปัญหาการใช้สารสนเทศ	\bar{X}	SD	แปลผล
2. ด้านรูปแบบสารสนเทศ			
2.1 สื่อใช้ภาษาต่างประเทศ อ่านเข้าใจยาก	3.06	1.00	ปานกลาง
2.2 สื่อเป็นศัพท์เฉพาะด้านการแพทย์	2.90	1.00	ปานกลาง
2.3 ผู้เชี่ยวชาญด้านรหัสทางการแพทย์มีน้อย	3.23	1.07	ปานกลาง
2.4 สื่อเน้นวิชาการ ทำให้ไม่สนใจให้อ่าน	2.96	0.95	ปานกลาง
2.5 เว็บไซต์ที่มีเนื้อหาสารสนเทศสนับสนุนงาน เวชระเบียนมีน้อย	3.48	1.08	ปานกลาง
ภาพรวมด้านรูปแบบสารสนเทศ	3.12	0.78	ปานกลาง
3. ด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศ			
3.1 ขาดทักษะในการสืบค้นฐานข้อมูลห้องสมุด(OPAC)	2.83	1.09	ปานกลาง
3.2 ขาดทักษะในการกำหนดคำค้นบนฐานข้อมูล Online	2.59	1.03	ปานกลาง
3.3 ขาดทักษะในการอ่านตำรา / หนังสือ / วารสาร เนื่องจากเป็นภาษาต่างประเทศ และเป็นศัพท์เฉพาะทาง	2.86	1.04	ปานกลาง
3.4 โอกาสในการขอปรึกษา / ขอข้อมูล จากเครือข่าย สหสาขาวิชาชีพ มีน้อย	2.98	1.08	ปานกลาง
3.5 โอกาสในการเข้าร่วมประชุม / อบรม / สัมมนา / อภิปราย / ศึกษาดูงาน มีน้อย	2.90	1.11	ปานกลาง
ภาพรวมด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศ	2.83	0.87	ปานกลาง
4. ด้านแหล่งสารสนเทศ			
4.1 แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคลที่เป็นผู้เชี่ยวชาญ เฉพาะด้านมีจำนวนน้อย	3.39	1.04	ปานกลาง
4.2 ห้องสมุดของโรงพยาบาลมีหนังสือ / ตำรา / วารสาร ด้านเวชระเบียนน้อย	3.46	1.16	ปานกลาง
4.3 ห้องสมุดของโรงพยาบาลมีเครื่องมือ / อุปกรณ์ ในการช่วยสืบค้นไม่เพียงพอ	3.25	1.15	ปานกลาง

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ปัญหาการใช้สารสนเทศ	\bar{X}	SD	แปลผล
4.4 ห้องสมุดของโรงพยาบาลมีเครื่องมือ / อุปกรณ์ ที่ไม่สะดวกในการเข้าใช้เพื่อสืบค้นข้อมูล	3.24	1.17	ปานกลาง
4.5 ห้องสมุดของโรงพยาบาลมีเครื่องมือ / อุปกรณ์ ที่ไม่ทันสมัย	3.20	1.21	ปานกลาง
4.6 แหล่งสารสนเทศอยู่ไกล ไม่สะดวกในการเดินทาง	2.80	1.18	ปานกลาง
4.7 เว็บไซต์เข้าถึงได้ยาก / ช้า	2.76	1.13	ปานกลาง
4.8 เว็บไซต์มีการเปลี่ยนแปลงข้อมูลบ่อย	2.76	1.03	ปานกลาง
4.9 ผู้ให้บริการจากแหล่งสารสนเทศไม่อำนวยความสะดวก ในการสืบค้น	2.71	1.10	ปานกลาง
ภาพรวมด้านแหล่งสารสนเทศ	3.07	0.85	ปานกลาง
ภาพรวมทุกด้าน	2.99	0.66	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาการใช้สารสนเทศโดยภาพรวม และรายชื่อ
มีปัญหาทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง(\bar{X} =2.99) แบ่งเป็นรายด้าน ได้ดังนี้

ด้านเนื้อหาสารสนเทศ มีปัญหาในระดับปานกลาง โดยมีปัญหาเนื้อหาสารสนเทศไม่
เพียงพอ(\bar{X} =3.09) เนื้อหาสารสนเทศไม่ตรงกับความต้องการ(\bar{X} =3.02) และเนื้อหาสารสนเทศขาด
ความทันสมัย(\bar{X} =2.97)

ด้านรูปแบบสารสนเทศ มีปัญหาในระดับปานกลาง โดยมีปัญหาเว็บไซต์ที่มีเนื้อหา
สารสนเทศสนับสนุนงานเวชระเบียนมีน้อย(\bar{X} =3.48) ผู้เชี่ยวชาญด้านรหัสทางการแพทย์มีน้อย
(\bar{X} =3.23) และสื่อใช้ภาษาต่างประเทศ อ่านเข้าใจยาก(\bar{X} =3.06)

ด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศ มีปัญหาในระดับปานกลาง โดยมีปัญหาโอกาสในการขอ
ปรึกษา / ขอข้อมูล จากเครือข่ายสหสาขาวิชาชีพ มีน้อย(\bar{X} =2.98) และโอกาสในการเข้าร่วมประชุม
/ อบรม / สัมมนา / อภิปราย / ศึกษาดูงาน มีน้อย(\bar{X} =2.90)

ด้านแหล่งสารสนเทศ มีปัญหาในระดับปานกลาง โดยมีปัญหาห้องสมุดของ
โรงพยาบาลมีหนังสือ / ตำรา / วารสาร ด้านเวชระเบียนน้อย(\bar{X} =3.46) แหล่งสารสนเทศประเภท

บุคคลที่เป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านมีจำนวนน้อย($\bar{X} = 3.39$) และห้องสมุดของโรงพยาบาลมีเครื่องมือ / อุปกรณ์ ในการช่วยสืบค้นไม่เพียงพอ($\bar{X} = 3.25$)

ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐานทางสถิติ

4.1 สถานภาพส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่งานเวชสถิติ ในโรงพยาบาลสังกัดสำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุขต่างกัน มีการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.8 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศจำแนกตามตำแหน่ง

การใช้สารสนเทศ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
1. ด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	0.75	2	0.37	0.73	0.48
	ภายในกลุ่ม	418.85	814	0.51		
	รวม	419.60	816			
2. ด้านเนื้อหาสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	6.98	2	3.49	6.53*	0.00
	ภายในกลุ่ม	435.45	814	0.53		
	รวม	442.43	816			
3. ด้านรูปแบบสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	11.59	2	5.79	9.68*	0.00
	ภายในกลุ่ม	487.21	814	0.60		
	รวม	498.80	816			
4. ด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	8.89	2	4.44	6.60*	0.00
	ภายในกลุ่ม	547.67	814	0.67		
	รวม	556.56	816			
5. ด้านแหล่งสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	1.84	2	0.92	1.74	0.18
	ภายในกลุ่ม	430.42	814	0.53		
	รวม	432.26	816			

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

การใช้สารสนเทศ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
6. การใช้สารสนเทศโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2.76	2	1.38	3.42*	0.03
	ภายในกลุ่ม	327.90	814	0.40		
	รวม	330.66	816			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งต่างกันมีการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า แตกต่างกัน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาสารสนเทศ ด้านรูปแบบสารสนเทศ และด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศ เพื่อให้ทราบว่า เจ้าพนักงานเวชสถิติที่มีตำแหน่งต่างกันคู่ใดมีการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน จึงนำไปทดสอบด้วยวิธี Scheffe ตามตารางที่ 4.9 ถึงตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.9 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านเนื้อหาสารสนเทศ จำแนกตามตำแหน่งที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตำแหน่ง	เจ้าพนักงานเวชสถิติ	เจ้าพนักงานเวชสถิติระดับปฏิบัติงาน	เจ้าพนักงานเวชสถิติระดับชำนาญงาน	
	\bar{x}	3.87	3.72	3.63
เจ้าพนักงานเวชสถิติ	3.87	0.15	0.24*	
เจ้าพนักงานเวชสถิติระดับปฏิบัติงาน	3.72		0.09	
เจ้าพนักงานเวชสถิติระดับชำนาญงาน	3.63			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.9 พบว่า เจ้าพนักงานเวชสถิติ มีการใช้สารสนเทศด้านเนื้อหา สารสนเทศมากกว่าเจ้าพนักงานเวชสถิติ ระดับชำนาญงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ตารางที่ 4.10 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านรูปแบบสารสนเทศ จำแนกตามตำแหน่งที่พบ ความแตกต่างเป็นรายคู่

ตำแหน่ง	เจ้าพนักงาน เวชสถิติ	เจ้าพนักงาน เวชสถิติระดับ ปฏิบัติงาน	เจ้าพนักงาน เวชสถิติระดับ ชำนาญงาน
	\bar{x}	3.52	3.44
เจ้าพนักงานเวชสถิติ	3.76	0.23*	0.31*
เจ้าพนักงานเวชสถิติ ระดับปฏิบัติงาน	3.52		0.08
เจ้าพนักงานเวชสถิติ ระดับชำนาญงาน	3.44		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.10 พบว่า เจ้าพนักงานเวชสถิติ มีการใช้สารสนเทศด้านรูปแบบ สารสนเทศมากกว่าเจ้าพนักงานเวชสถิติ ระดับปฏิบัติงานและเจ้าพนักงานเวชสถิติ ระดับชำนาญงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศ จำแนกตามตำแหน่งที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตำแหน่ง	เจ้าพนักงาน เวชสถิติ	เจ้าพนักงาน เวชสถิติระดับ ปฏิบัติงาน	เจ้าพนักงาน เวชสถิติระดับ ชำนาญงาน
	\bar{x}	3.66	3.49
เจ้าพนักงานเวชสถิติ	3.66	0.17	0.27*
เจ้าพนักงานเวชสถิติ ระดับปฏิบัติงาน	3.49		0.10
เจ้าพนักงานเวชสถิติ ระดับชำนาญงาน	3.39		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.11 พบว่า เจ้าพนักงานเวชสถิติ มีการใช้สารสนเทศด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศมากกว่าเจ้าพนักงานเวชสถิติ ระดับชำนาญงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ตารางที่ 4.12 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศภาพรวม จำแนกตามตำแหน่งที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตำแหน่ง	เจ้าพนักงาน เวชสถิติ	เจ้าพนักงาน เวชสถิติระดับ ปฏิบัติงาน	เจ้าพนักงาน เวชสถิติระดับ ชำนาญงาน
	\bar{x}	3.85	3.77
เจ้าพนักงานเวชสถิติ	3.85		0.15*
เจ้าพนักงานเวชสถิติ	3.77		0.07
ระดับปฏิบัติงาน			
เจ้าพนักงานเวชสถิติ	3.70		
ระดับชำนาญงาน			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.12 พบว่า เจ้าพนักงานเวชสถิติ มีการใช้สารสนเทศโดยภาพรวมมากกว่าเจ้าพนักงานเวชสถิติ ระดับชำนาญงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ตารางที่ 4.13 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศจำแนกตามประสบการณ์ทำงาน

การใช้สารสนเทศ	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	p
1. ด้านวัตถุประสงค์ การใช้สารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	0.89	2	0.44	0.86	0.42
	ภายในกลุ่ม	418.71	814	0.51		
	รวม	419.60	816			
2. ด้านเนื้อหาสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	8.60	2	4.30	8.06*	0.00
	ภายในกลุ่ม	433.84	814	0.53		
	รวม	442.43	816			

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

การใช้สารสนเทศ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
3. ด้านรูปแบบสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	10.69	2	5.34	8.91*	0.00
	ภายในกลุ่ม	488.11	814	0.60		
	รวม	498.80	816			
4. ด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	10.88	2	5.44	8.12*	0.00
	ภายในกลุ่ม	545.68	814	0.67		
	รวม	556.56	816			
5. ด้านแหล่งสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	3.97	2	1.98	3.77*	0.02
	ภายในกลุ่ม	428.29	814	0.53		
	รวม	432.26	816			
6. การใช้สารสนเทศโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	4.18	2	2.09	5.21*	0.01
	ภายในกลุ่ม	326.48	814	0.40		
	รวม	330.66	816			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันมีการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าแตกต่างกัน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาสารสนเทศ ด้านรูปแบบสารสนเทศ ด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศ และด้านแหล่งสารสนเทศเพื่อให้ทราบว่าเจ้าพนักงานเวชสถิติที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันคูใดมีการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน จึงนำไปทดสอบด้วยวิธี Scheffe ตามตารางที่ 4.14 ถึงตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.14 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านเนื้อหาสารสนเทศ จำแนกตามประสบการณ์
ทำงานที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ประสบการณ์ทำงาน	ไม่เกิน 10 ปี			
	ไม่เกิน 10 ปี	11 – 20 ปี	มากกว่า 20 ปี	
	χ	3.81	3.58	3.69
ไม่เกิน 10 ปี	3.81		0.23*	0.12
11 – 20 ปี	3.58			0.11
มากกว่า 20 ปี	3.69			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.14 พบว่า เจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่มีประสบการณ์ทำงานไม่เกิน 10 ปี มีการใช้สารสนเทศด้านเนื้อหาสารสนเทศมากกว่าเจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่มีประสบการณ์ทำงาน 11 – 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ตารางที่ 4.15 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านรูปแบบสารสนเทศ จำแนกตามประสบการณ์
ทำงานที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ประสบการณ์ทำงาน	ไม่เกิน 10 ปี			
	ไม่เกิน 10 ปี	11 – 20 ปี	มากกว่า 20 ปี	
	χ	3.66	3.42	3.45
ไม่เกิน 10 ปี	3.66		0.24*	0.21*
11 – 20 ปี	3.42			0.03
มากกว่า 20 ปี	3.45			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.15 พบว่า เจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่มีประสบการณ์ทำงานไม่เกิน 10 ปี มีการใช้สารสนเทศด้านรูปแบบสารสนเทศมากกว่าเจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่มีประสบการณ์ทำงาน 11 - 20 ปีและที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ตารางที่ 4.16 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศ จำแนกตามประสบการณ์ทำงานที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ประสบการณ์ทำงาน	ไม่เกิน 10 ปี		
	\bar{x}	11 – 20 ปี	มากกว่า 20 ปี
		3.60	3.40
ไม่เกิน 10 ปี	3.60	0.19*	0.28*
11 – 20 ปี	3.40		0.08
มากกว่า 20 ปี	3.32		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.16 พบว่า เจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่มีประสบการณ์ทำงานไม่เกิน 10 ปีมีการใช้สารสนเทศด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศมากกว่าเจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 20 ปีและเจ้าพนักงานเวชสถิติที่มีประสบการณ์ทำงาน 11 – 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ตารางที่ 4.17 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านแหล่งสารสนเทศ จำแนกตามประสบการณ์ทำงานที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ประสบการณ์ทำงาน	ไม่เกิน 10 ปี		
	\bar{x}	11 – 20 ปี	มากกว่า 20 ปี
		3.83	3.67
ไม่เกิน 10 ปี	3.83	0.16*	0.07
11 – 20 ปี	3.67		0.08
มากกว่า 20 ปี	3.76		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.17 พบว่า เจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่มีประสบการณ์ทำงานไม่เกิน 10 ปีมีการใช้สารสนเทศด้านแหล่งสารสนเทศมากกว่าเจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่มีประสบการณ์ทำงาน

11 -20 ปี และเจ้าพนักงานเวชสถิติที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.18 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศภาพรวม จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ประสบการณ์ทำงาน		ไม่เกิน 10 ปี	11 – 20 ปี	มากกว่า 20 ปี
	\bar{x}	3.83	3.68	3.70
ไม่เกิน 10 ปี	3.83		0.15*	0.13
11 – 20 ปี	3.68			0.02
มากกว่า 20 ปี	3.70			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.18 พบว่า เจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่มีประสบการณ์ทำงานไม่เกิน 10 ปี มีการใช้สารสนเทศโดยภาพรวมมากกว่าเจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่มีประสบการณ์ทำงาน 11 -20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ตารางที่ 4.19 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาลที่ปฏิบัติงาน

การใช้สารสนเทศ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
1. ด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	17.66	2	8.83	17.88*	0.00
	ภายในกลุ่ม	401.94	814	0.50		
	รวม	419.60	816			
2. ด้านเนื้อหาสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	8.32	2	4.16	7.80*	0.00
	ภายในกลุ่ม	434.11	814	0.53		
	รวม	442.43	816			

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

การใช้สารสนเทศ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
3. ด้านรูปแบบสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	11.40	2	5.70	9.52*	0.00
	ภายในกลุ่ม	487.40	814	0.60		
	รวม	498.80	816			
4. ด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	6.25	2	3.13	4.62*	0.01
	ภายในกลุ่ม	550.31	814	0.68		
	รวม	556.56	816			
5. ด้านแหล่งสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	8.10	2	4.05	7.77*	0.00
	ภายในกลุ่ม	424.16	814	0.52		
	รวม	432.26	816			
6. การใช้สารสนเทศโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	10.50	2	5.25	13.35*	0.00
	ภายในกลุ่ม	320.15	814	0.39		
	รวม	330.66	816			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.19 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดต่างกันมีการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าแตกต่างกัน ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ ด้านเนื้อหาสารสนเทศ ด้านรูปแบบสารสนเทศ ด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศ และด้านแหล่งสารสนเทศ เพื่อให้ทราบว่าเจ้าพนักงานเวชสถิติที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดต่างกันคู่ใดมีการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน จึงนำไปทดสอบด้วยวิธี Scheffe ตามตารางที่ 4.20 ถึงตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.20 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ จำแนกตามขนาดของโรงพยาบาลที่ปฏิบัติงานที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ขนาดของโรงพยาบาลที่ปฏิบัติงาน	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่	
	\bar{X}	4.04	3.90	3.63
ขนาดเล็ก	4.04	0.14	0.41*	
ขนาดกลาง	3.90		0.27*	
ขนาดใหญ่	3.63			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.20 พบว่า เจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดเล็ก และเจ้าพนักงานเวชสถิติที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดกลางมีการใช้สารสนเทศด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศมากกว่าเจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ตารางที่ 4.21 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านเนื้อหาสารสนเทศ จำแนกตามขนาดของโรงพยาบาลที่ปฏิบัติงานที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ขนาดของโรงพยาบาลที่ปฏิบัติงาน	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่	
	\bar{X}	3.72	3.80	3.48
ขนาดเล็ก	3.72	0.07	0.24*	
ขนาดกลาง	3.80		0.32*	
ขนาดใหญ่	3.48			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.21 พบว่า เจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดเล็ก และเจ้าพนักงานเวชสถิติที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดกลางมีการใช้สารสนเทศด้านเนื้อหา

สารสนเทศมากกว่าเจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ตารางที่ 4.22 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านรูปแบบการใช้สารสนเทศ จำแนกตามขนาดของโรงพยาบาลที่ปฏิบัติงานที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ขนาดของโรงพยาบาลที่ปฏิบัติงาน	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
\bar{X}	3.60	3.49	3.27
ขนาดเล็ก	3.60	0.11	0.33*
ขนาดกลาง	3.49		0.22*
ขนาดใหญ่	3.27		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.22 พบว่า เจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดเล็กและเจ้าพนักงานเวชสถิติที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดกลางมีการใช้สารสนเทศด้านรูปแบบการใช้สารสนเทศมากกว่าเจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ตารางที่ 4.23 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศ จำแนกตามขนาดของโรงพยาบาลที่ปฏิบัติงานที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ขนาดของโรงพยาบาลที่ปฏิบัติงาน	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
\bar{X}	3.53	3.40	3.30
ขนาดเล็ก	3.53	0.13	0.23*
ขนาดกลาง	3.40		0.10
ขนาดใหญ่	3.30		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.23 พบว่า เจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดเล็กมีการใช้สารสนเทศด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศมากกว่าเจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดใหญ่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ตารางที่ 4.24 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านแหล่งการใช้สารสนเทศ จำแนกตามขนาดของโรงพยาบาลที่ปฏิบัติงานที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ขนาดของโรงพยาบาลที่ปฏิบัติงาน	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่	
	\bar{X}	3.83	3.67	3.58
ขนาดเล็ก	3.83	0.16*	0.25*	
ขนาดกลาง	3.67		0.09	
ขนาดใหญ่	3.58			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.24 พบว่า เจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดเล็กมีการใช้สารสนเทศด้านแหล่งสารสนเทศมากกว่าเจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดกลาง และเจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ตารางที่ 4.25 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศภาพรวม จำแนกตามขนาดของโรงพยาบาลที่ปฏิบัติงานที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ขนาดของโรงพยาบาลที่ปฏิบัติงาน	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่	
	\bar{X}	3.82	3.74	3.49
ขนาดเล็ก	3.82	0.08	0.32*	
ขนาดกลาง	3.74		0.24*	
ขนาดใหญ่	3.49			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.25 พบว่า เจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดเล็ก และเจ้าพนักงานเวชสถิติที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดกลางมีการใช้สารสนเทศโดยภาพรวมมากกว่าเจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.26 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศจำแนกตามหน่วยงานที่ปฏิบัติงาน

การใช้สารสนเทศ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
1. ด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	32.28	7	4.61	9.63*	0.00
	ภายในกลุ่ม	387.32	809	0.48		
	รวม	419.60	816			
2. ด้านเนื้อหาสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	20.41	7	2.92	5.59*	0.00
	ภายในกลุ่ม	422.03	809	0.52		
	รวม	442.43	816			
3. ด้านรูปแบบสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	27.12	7	3.87	6.64*	0.00
	ภายในกลุ่ม	471.68	809	0.58		
	รวม	498.80	816			
4. ด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	20.17	7	2.88	4.35*	0.00
	ภายในกลุ่ม	536.39	809	0.66		
	รวม	556.56	816			
5. ด้านแหล่งสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	16.97	7	2.42	4.72*	0.00
	ภายในกลุ่ม	415.29	809	0.51		
	รวม	432.26	816			
6. การใช้สารสนเทศโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	23.91	7	3.42	9.01*	0.00
	ภายในกลุ่ม	306.75	809	0.38		
	รวม	330.66	816			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.26 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานต่างกันมีการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า แตกต่างกัน ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ ด้านเนื้อหาสารสนเทศ ด้านรูปแบบสารสนเทศ ด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศ และด้านแหล่งสารสนเทศ เพื่อให้ทราบว่าเจ้าพนักงานเวชสถิติที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานที่ต่างกันคู่อมิมีการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน จึงนำไปทดสอบด้วยวิธี Scheffe ตามตารางที่ 4.27 ถึงตารางที่ 4.32

ตารางที่ 4.27 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ จำแนกตาม หน่วยงานที่ปฏิบัติงานที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

หน่วยงานที่ ปฏิบัติงาน	งานเวช ระเบียน ผู้ป่วยนอก	งานเวช ระเบียน ผู้ป่วยใน	งานการ ให้รหัส ทางการแพทย์	งานสถิติ และ รายงาน	งานวิจัย ทาง การแพทย์	งานศูนย์ คอมพิวเตอร์	งานตรวจสอบ คุณภาพ เวชระเบียน	อื่นๆ
	\bar{x}							
งานเวชระเบียน ผู้ป่วยนอก	3.72	3.67	3.81	3.87	4.05	4.16	4.28	4.54
งานเวชระเบียน ผู้ป่วยใน		0.05	0.09	0.14	0.32*	0.44*	0.56*	0.82*
			0.14	0.20	0.37	0.49*	0.61*	0.87*

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

หน่วยงานที่ ปฏิบัติงาน	งานเวช ระเบียน ผู้ป่วยนอก	งานเวช ระเบียน ผู้ป่วยใน	งานการ ให้รหัส ทางการแพทย์	งานสถิติ และ รายงาน	งานวิจัย ทาง การแพทย์	งานศูนย์ คอมพิวเตอร์	งานตรวจสอบ คุณภาพ เวชระเบียน	อื่นๆ
\bar{x}	3.72	3.67	3.81	3.87	4.05	4.17	4.28	4.54
งานการให้รหัส ทางการแพทย์				0.05	0.23	0.35*	0.46	0.73*
งานสถิติและรายงาน					0.18	0.30	0.41	0.67*
งานวิจัยทางการแพทย์						0.12	0.23	0.49
งานศูนย์คอมพิวเตอร์							0.11	0.37
งานตรวจสอบคุณภาพ เวชระเบียน								0.26
อื่นๆ								4.54

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.27 พบว่า เจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานอื่นๆ ในหน่วยงานตรวจสอบคุณภาพเวชระเบียน ในหน่วยงานศูนย์คอมพิวเตอร์และในหน่วยงานวิจัยทางการแพทย์มีการใช้สารสนเทศด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศมากกว่าเจ้าพนักงานเวชสถิติที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานเวชระเบียนผู้ป่วยนอก เจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานอื่นๆ ในหน่วยงานตรวจสอบคุณภาพเวชระเบียน และในหน่วยงานศูนย์คอมพิวเตอร์มีการใช้สารสนเทศด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศมากกว่าเจ้าพนักงานเวชสถิติที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานเวชระเบียนผู้ป่วยใน เจ้าพนักงานเวชสถิติที่ปฏิบัติในหน่วยงานอื่นๆ และในหน่วยงานศูนย์คอมพิวเตอร์มีการใช้สารสนเทศด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศมากกว่าเจ้าพนักงานเวชสถิติที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานสถิติและรายงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ตารางที่ 4.28 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านเนื้อหาสารสนเทศ จำแนกตามหน่วยงานที่ปฏิบัติงานที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

หน่วยงานที่ ปฏิบัติงาน	งานเวช ระเบียน ผู้ป่วยนอก	งานเวช ระเบียน ผู้ป่วยใน	งานการ ให้รหัส ทางการแพทย์	งานสถิติ และ รายงาน	งานวิจัย ทาง การแพทย์	งานศูนย์ คอมพิวเตอร์	งานตรวจสอบ คุณภาพ เวชระเบียน	อื่นๆ
\bar{x}	3.45	3.58	3.59	3.70	3.74	3.89	3.99	4.10
งานเวชระเบียน ผู้ป่วยนอก	3.45	0.13	0.13	0.24	0.29	0.44*	0.53*	0.64
งานเวชระเบียน ผู้ป่วยใน	3.58		0.01	0.11	0.16	0.31	0.40	0.51

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

หน่วยงานที่ ปฏิบัติงาน	งานเวช ระเบียน ผู้ป่วยนอก	งานเวช ระเบียน ผู้ป่วยใน	งานการ ให้รหัส ทางการแพทย์	งานสถิติ และ รายงาน	งานวิจัย ทาง การแพทย์	งานศูนย์ คอมพิวเตอร์	งานตรวจสอบ คุณภาพ เวชระเบียน	อื่นๆ
\bar{x}	3.45	3.58	3.59	3.70	3.74	3.89	3.99	4.10
งานการให้รหัส ทางการแพทย์				0.11	0.15	0.31	0.40	0.51
งานสถิติและรายงาน					0.04	0.20	0.29	0.40
งานวิจัยทางการแพทย์						0.15	0.25	0.36
งานศูนย์คอมพิวเตอร์							0.09	0.20
งานตรวจสอบคุณภาพ เวชระเบียน								0.11
อื่นๆ								4.10

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.28 พบว่า เจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานตรวจสอบคุณภาพเวชระเบียนและในหน่วยงานศูนย์คอมพิวเตอร์มีการใช้สารสนเทศด้านเนื้อหาสารสนเทศมากกว่าเจ้าพนักงานเวชสถิติที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานเวชระเบียนผู้ป่วยนอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ตารางที่ 4.29 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านรูปแบบสารสนเทศ จำแนกตามหน่วยงานที่ ปฏิบัติงานที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

หน่วยงานที่ ปฏิบัติงาน	งานเวช ระเบียน ผู้ป่วยนอก	งานเวช ระเบียน ผู้ป่วยใน	งานการ ให้รหัส ทางการแพทย์	งานสถิติ และ รายงาน	งานวิจัย ทาง การแพทย์	งานศูนย์ คอมพิวเตอร์	งานตรวจสอบ คุณภาพ เวชระเบียน	อื่นๆ
\bar{x}	3.34	3.43	3.39	3.47	3.54	3.67	3.93	4.27
งานเวชระเบียน ผู้ป่วยนอก	3.34	0.09	0.05	0.13	0.20	0.33	0.59*	0.94*
งานเวชระเบียน ผู้ป่วยใน	3.43		0.04	0.04	0.11	0.24	0.50	0.85*
งานการให้รหัส ทางการแพทย์	3.39			0.08	0.15	0.28	0.54*	0.89*
งานสถิติและรายงาน	3.47				0.07	0.20	0.45	0.80*
งานวิจัยทางการแพทย์	3.54					0.13	0.38	0.73*
งานศูนย์คอมพิวเตอร์	3.67						0.26	0.60

ตารางที่ 4.29 (ต่อ)

หน่วยงานที่ ปฏิบัติงาน	งานเวช ระเบียน ผู้ป่วยนอก	งานเวช ระเบียน ผู้ป่วยใน	งานการ ให้รหัส ทางการแพทย์	งานสถิติ และ รายงาน	งานวิจัย ทาง การแพทย์	งานศูนย์ คอมพิวเตอร์	งานตรวจสอบ คุณภาพ เวชระเบียน	อื่นๆ	
	\bar{x}	3.34	3.43	3.39	3.47	3.54	3.67	3.93	4.27
งานตรวจสอบคุณภาพ เวชระเบียน อื่นๆ	3.93								0.35
	4.27								

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.29 พบว่า เจ้าหน้าที่งานเวชสถิติ ที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานอื่นๆและในหน่วยงานตรวจสอบคุณภาพเวชระเบียนมีการใช้สารสนเทศด้านรูปแบบสารสนเทศมากกว่าเจ้าหน้าที่งานเวชสถิติที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานเวชระเบียนผู้ป่วยนอก เจ้าหน้าที่งานเวชสถิติที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานอื่นๆมีการใช้สารสนเทศด้านรูปแบบสารสนเทศมากกว่า เจ้าหน้าที่งานเวชสถิติที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานเวชระเบียนผู้ป่วยใน ในหน่วยงานสถิติและรายงาน และในหน่วยงานวิจัยทางการแพทย์ เจ้าหน้าที่งานเวชสถิติที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานอื่นๆ และในหน่วยงานตรวจสอบคุณภาพเวชระเบียนมีการใช้สารสนเทศด้านรูปแบบสารสนเทศมากกว่าเจ้าหน้าที่งานเวชสถิติที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานการให้รหัสทางการแพทย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ตารางที่ 4.30 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศ จำแนกตามหน่วยงานที่ปฏิบัติงานที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

หน่วยงานที่ ปฏิบัติงาน	งานเวช ระเบียน ผู้ป่วยนอก	งานเวช ระเบียน ผู้ป่วยใน	งานการ ให้รหัส ทางการแพทย์	งานสถิติ และ รายงาน	งานวิจัย ทาง การแพทย์	งานศูนย์ คอมพิวเตอร์	งานตรวจสอบ คุณภาพ เวชระเบียน	อื่นๆ
\bar{x}	3.36	3.37	3.35	3.36	3.48	3.63	3.81	4.07
งานเวชระเบียน ผู้ป่วยนอก	3.36	0.01	0.01	0.00	0.11	0.26	0.45	0.70*
งานเวชระเบียน ผู้ป่วยใน	3.37		0.02	0.01	0.11	0.26	0.44	0.70
งานการให้รหัส ทางการแพทย์	3.35			0.01	0.13	0.28	0.46	0.72
งานสถิติและรายงาน	3.36				0.11	0.26	0.45	0.70
งานวิจัยทางการแพทย์	3.48					0.15	0.33	0.59
งานศูนย์คอมพิวเตอร์	3.63						0.18	0.43
งานตรวจสอบคุณภาพ เวชระเบียน	3.81							0.25
อื่นๆ	4.07							

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.30 พบว่า เจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานอื่นๆมีการใช้สารสนเทศด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศมากกว่าเจ้าพนักงานเวชสถิติที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานเวชระเบียนผู้ป่วยนอก ในหน่วยงานเวชระเบียนผู้ป่วยในและในหน่วยงานวิจัยทางการแพทย์ เจ้าพนักงานเวชสถิติที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานอื่นๆ และในหน่วยงานการตรวจสอบคุณภาพเวชระเบียนมีการใช้สารสนเทศด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศมากกว่าเจ้าพนักงานเวชสถิติที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานการให้รหัสทางการแพทย์และในหน่วยงานสถิติและรายงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ตารางที่ 4.31 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านแหล่งสารสนเทศ จำแนกตามหน่วยงานที่ปฏิบัติงานที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

หน่วยงานที่ ปฏิบัติงาน	งานเวช ระเบียน ผู้ป่วยนอก	งานเวช ระเบียน ผู้ป่วยใน	งานการ ให้รหัส ทางการแพทย์	งานสถิติ และ รายงาน	งานวิจัย ทาง การแพทย์	งานศูนย์ คอมพิวเตอร์	งานตรวจสอบ คุณภาพ เวชระเบียน	อื่นๆ
	\bar{x}							
งานเวชระเบียน ผู้ป่วยนอก	3.56	0.15	0.03	0.18	0.29	0.29	0.59*	0.44
งานเวชระเบียน ผู้ป่วยใน	3.70		0.11	0.03	0.14	0.14	0.44	0.29

ตารางที่ 4.31 (ต่อ)

หน่วยงานที่ ปฏิบัติงาน	งานเวช ระเบียน ผู้ป่วยนอก	งานเวช ระเบียน ผู้ป่วยใน	งานการ ให้รหัส ทางการแพทย์	งานสถิติ และ รายงาน	งานวิจัย ทาง การแพทย์	งานศูนย์ คอมพิวเตอร์	งานตรวจสอบ คุณภาพ เวชระเบียน	อื่นๆ
\bar{x}	3.56	3.70	3.59	3.74	3.85	3.84	4.14	3.99
งานการให้รหัส ทางการแพทย์				0.15	0.25	0.25	0.55*	0.40
งานสถิติและรายงาน					0.11	0.11	0.41	0.25
งานวิจัยทางการแพทย์						0.01	0.30	0.14
งานศูนย์คอมพิวเตอร์							0.30	0.15
งานตรวจสอบคุณภาพ เวชระเบียน								0.15
อื่นๆ	3.99							

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.31 พบว่า เจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานตรวจสอบคุณภาพเวชระเบียนมีการใช้สารสนเทศด้านแหล่งสารสนเทศมากกว่าเจ้าพนักงานเวชสถิติที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานเวชระเบียนผู้ป่วยนอกและในหน่วยงานการให้รหัสทางการแพทย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ตารางที่ 4.32 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศภาพรวม จำแนกตามหน่วยงานที่ปฏิบัติงานที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

หน่วยงานที่ ปฏิบัติงาน	งานเวช ระเบียน ผู้ป่วยนอก	งานเวช ระเบียน ผู้ป่วยใน	งานการ ให้รหัส ทางการแพทย์	งานสถิติ และ รายงาน	งานวิจัย ทาง การแพทย์	งานศูนย์ คอมพิวเตอร์	งานตรวจสอบ คุณภาพ เวชระเบียน	อื่นๆ
\bar{x}	3.53	3.58	3.62	3.70	3.81	3.93	4.09	4.28
งานเวชระเบียน ผู้ป่วยนอก	3.53	0.05	0.08	0.16	0.27	0.39*	0.55*	0.75*
งานเวชระเบียน ผู้ป่วยใน	3.58		0.03	0.11	0.23	0.35	0.51*	0.70*
งานการให้รหัส ทางการแพทย์	3.62			0.08	0.19	0.31	0.47*	0.67*
งานสถิติและรายงาน	3.70				0.11	0.23	0.39	0.58*
งานวิจัยทางการแพทย์	3.81					0.12	0.28	0.47

ตารางที่ 4.32 (ต่อ)

หน่วยงานที่ ปฏิบัติงาน	งานเวช ระเบียน	งานเวช ระเบียน ผู้ป่วยนอก	งานเวช ระเบียน ผู้ป่วยใน	งานการ ให้รหัส ทางการแพทย์	งานสถิติ และ รายงาน	งานวิจัย ทาง การแพทย์	งานศูนย์ คอมพิวเตอร์	งานตรวจสอบ คุณภาพ เวชระเบียน	อื่นๆ
	\bar{x}	3.53	3.58	3.62	3.70	3.81	3.93	4.09	4.28
งานศูนย์คอมพิวเตอร์	3.93							0.16	0.35
งานตรวจสอบคุณภาพ เวชระเบียน	4.09								0.19
อื่นๆ	4.28								

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.32 พบว่า เจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานอื่นๆ ในหน่วยงานตรวจสอบคุณภาพเวชระเบียน และในหน่วยงานศูนย์คอมพิวเตอร์มีการใช้สารสนเทศภาพรวมมากกว่าเจ้าพนักงานเวชสถิติที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานเวชระเบียนผู้ป่วยนอก เจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานอื่นๆและในหน่วยงานตรวจสอบคุณภาพเวชระเบียน มีการใช้สารสนเทศภาพรวมมากกว่าเจ้าพนักงานเวชสถิติที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานเวชระเบียนผู้ป่วยใน และในหน่วยงานการให้รหัสทางการแพทย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ตารางที่ 4.33 เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศจำแนกตามตำแหน่ง

ปัญหาการใช้สารสนเทศ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
1. ด้านเนื้อหาสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	2.87	2	1.44	2.11	0.12
	ภายในกลุ่ม	552.76	814	0.68		
	รวม	555.63	816			
2. ด้านรูปแบบสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	0.42	2	0.21	0.34	0.71
	ภายในกลุ่ม	494.39	814	0.61		
	รวม	494.81	816			
3. ด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	2.99	2	1.49	1.99	0.14
	ภายในกลุ่ม	610.96	814	0.75		
	รวม	613.95	816			
4. ด้านแหล่งสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	0.14	2	0.07	1.00	0.91
	ภายในกลุ่ม	591.10	814	0.73		
	รวม	591.24	816			
5. ปัญหาการใช้สารสนเทศโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.85	2	0.43	0.97	0.38
	ภายในกลุ่ม	356.75	814	0.44		
	รวม	357.60	816			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.33 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งต่างกันมีปัญหาการใช้สารสนเทศไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 5 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งต่างกันมีปัญหาการใช้สารสนเทศไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.34 เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศจำแนกตามประสบการณ์ทำงาน

ปัญหาการใช้สารสนเทศ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
1. ด้านเนื้อหาสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	0.27	2	1.44	0.20	0.82
	ภายในกลุ่ม	555.36	814	0.68		
	รวม	555.63	816			
2. ด้านรูปแบบสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	0.79	2	0.39	0.64	0.53
	ภายในกลุ่ม	494.03	814	0.61		
	รวม	494.81	816			
3. ด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	0.16	2	0.08	0.11	0.90
	ภายในกลุ่ม	613.79	814	0.75		
	รวม	613.95	816			
4. ด้านแหล่งสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	6.26	2	3.13	4.35*	0.01
	ภายในกลุ่ม	584.98	814	0.72		
	รวม	591.24	816			
5. ปัญหาการใช้สารสนเทศโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.13	2	0.56	1.29	0.28
	ภายในกลุ่ม	356.47	814	0.44		
	รวม	357.60	816			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.34 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันมีปัญหาการใช้สารสนเทศไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 6 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าแตกต่างกัน 1 ด้าน ได้แก่ ด้านแหล่งสารสนเทศ เพื่อให้ทราบว่าเจ้าพนักงานเวชสถิติที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันคูใดมีปัญหาการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน จึงนำไปทดสอบด้วยวิธี Scheffe ตามตารางที่ 4.35

ตารางที่ 4.35 เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศด้านแหล่งสารสนเทศ จำแนกตามประสบการณ์
ทำงานที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ประสบการณ์ทำงาน		ไม่เกิน 10 ปี	11 – 20 ปี	มากกว่า 20 ปี
	\bar{x}	3.07	3.15	2.91
ไม่เกิน 10 ปี	3.07		0.08	0.16
11 – 20 ปี	3.15			0.24*
มากกว่า 20 ปี	2.91			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.35 พบว่า เจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่มีประสบการณ์ทำงาน 11 - 20 ปีมี
ปัญหาการใช้สารสนเทศด้านแหล่งสารสนเทศมากกว่าเจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่มีประสบการณ์
ทำงาน มากกว่า 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ตารางที่ 4.36 เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาลที่ปฏิบัติงาน

ปัญหาการใช้สารสนเทศ	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	p
1. ด้านเนื้อหาสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	7.49	2	3.74	5.56*	0.00
	ภายในกลุ่ม	548.15	814	0.67		
	รวม	555.63	816			
2. ด้านรูปแบบสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	1.34	2	0.67	1.10	0.33
	ภายในกลุ่ม	493.47	814	0.61		
	รวม	494.81	816			
3. ด้านวิธีการเข้าถึง สารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	1.69	2	0.85	1.12	0.33
	ภายในกลุ่ม	612.26	814	0.75		
	รวม	613.95	816			

ตารางที่ 4.36 (ต่อ)

ปัญหาการใช้สารสนเทศ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
4. ด้านแหล่งสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	8.18	2	4.09	5.71*	0.00
	ภายในกลุ่ม	583.06	814	0.72		
	รวม	591.24	816			
5. ปัญหาการใช้สารสนเทศโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.60	2	0.30	0.68	0.51
	ภายในกลุ่ม	357.00	814	0.44		
	รวม	357.60	816			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.36 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดต่างกันมีปัญหาการใช้สารสนเทศไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 7 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า แตกต่างกัน ทั้ง 2 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาสารสนเทศ และด้านแหล่งสารสนเทศ เพื่อให้ทราบว่าเจ้าพนักงานเวชสถิติที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดต่างกันคูใดมีปัญหาการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน จึงนำไปทดสอบด้วยวิธี Scheffe ตามตารางที่ 4.37 ถึงตารางที่ 4.38

ตารางที่ 4.37 เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศด้านเนื้อหาสารสนเทศ จำแนกตามขนาดของโรงพยาบาลที่ปฏิบัติงานที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ขนาดของโรงพยาบาลที่ปฏิบัติงาน	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
\bar{X}	2.81	2.92	3.08
ขนาดเล็ก	2.81	0.10	0.26*
ขนาดกลาง	2.92		0.16
ขนาดใหญ่	3.08		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.37 พบว่า เจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดใหญ่ มีปัญหาการใช้สารสนเทศด้านเนื้อหาสารสนเทศมากกว่าเจ้าพนักงานเวชสถิติที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ตารางที่ 4.38 เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศด้านแหล่งสารสนเทศ จำแนกตามขนาดของโรงพยาบาลที่ปฏิบัติงานที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ขนาดของโรงพยาบาล ที่ปฏิบัติงาน	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่	
	\bar{x}	3.09	3.16	2.84
ขนาดเล็ก	3.09	0.07	0.24*	
ขนาดกลาง	3.16		0.31*	
ขนาดใหญ่	2.84			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.38 พบว่า เจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดกลาง และเจ้าพนักงานเวชสถิติที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดเล็กมีปัญหาการใช้สารสนเทศด้านแหล่งสารสนเทศมากกว่าเจ้าพนักงานเวชสถิติที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดใหญ่ ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ตารางที่ 4.39 เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศจำแนกตามหน่วยงานที่ปฏิบัติงาน

ปัญหาการใช้สารสนเทศ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
1. ด้านเนื้อหาสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	12.56	7	1.79	2.67*	0.01
	ภายในกลุ่ม	543.07	809	0.67		
	รวม	555.63	816			
2. ด้านรูปแบบสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	13.68	7	1.95	3.28*	0.00
	ภายในกลุ่ม	481.13	809	0.59		
	รวม	494.81	816			
3. ด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	4.69	7	0.67	0.89	0.51
	ภายในกลุ่ม	609.25	809	0.75		
	รวม	613.95	816			
4. ด้านแหล่งสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	11.40	7	1.63	2.27*	0.03
	ภายในกลุ่ม	579.84	809	0.72		
	รวม	591.24	816			
5. ปัญหาการใช้สารสนเทศโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	6.77	7	0.97	2.23*	0.03
	ภายในกลุ่ม	350.83	809	0.43		
	รวม	357.60	816			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.39 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานต่างกันมีปัญหาการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 8 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าแตกต่างกัน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาสารสนเทศ ด้านรูปแบบสารสนเทศ และด้านแหล่งสารสนเทศ เพื่อให้ทราบว่าเจ้าพนักงานเวชสถิติที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานที่ต่างกันคู่ใดมีปัญหาการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน จึงนำไปทดสอบด้วยวิธี Scheffe ตามตารางที่ 4.40 ถึงตารางที่ 4.43

ตารางที่ 4.40 เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศด้านเนื้อหาสารสนเทศ จำแนกตามหน่วยงานที่ปฏิบัติงานที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

หน่วยงานที่ ปฏิบัติงาน	งานเวช ระเบียน ผู้ป่วยนอก	งานเวช ระเบียน ผู้ป่วยใน	งานการ ให้รหัส ทางการแพทย์	งานสถิติ และ รายงาน	งานวิจัย ทาง การแพทย์	งานศูนย์ คอมพิวเตอร์	งานตรวจสอบ คุณภาพ เวชระเบียน	อื่นๆ
\bar{x}	2.80	2.88	2.90	2.93	2.91	2.83	3.16	2.24
งานเวชระเบียน ผู้ป่วยนอก	2.80	0.08	0.09	0.13	0.11	0.03	0.35	0.56
งานเวชระเบียน ผู้ป่วยใน	2.88		0.01	0.05	0.03	0.05	0.28	0.64
งานการให้รหัส ทางการแพทย์	2.90			0.04	0.02	0.06	0.26	0.65
งานสถิติและรายงาน	2.93				0.02	0.10	0.23	0.69
งานวิจัยทางการแพทย์	2.91					0.08	0.24	0.67
งานศูนย์คอมพิวเตอร์	2.83						0.32	0.59
งานตรวจสอบคุณภาพ เวชระเบียน	3.16							0.92*
อื่นๆ	2.24							

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.40 พบว่า เจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานตรวจสอบคุณภาพเวชระเบียน มีปัญหาการใช้สารสนเทศด้านเนื้อหา สารสนเทศมากกว่าเจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ตารางที่ 4.41 เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศด้านรูปแบบสารสนเทศ จำแนกตามหน่วยงานที่ปฏิบัติงานที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

หน่วยงานที่ ปฏิบัติงาน	งานเวช ระเบียน	งานเวช ระเบียน ผู้ป่วยนอก	งานเวช ระเบียน ผู้ป่วยใน	งานการ ให้รหัส ทางการแพทย์	งานสถิติ และ รายงาน	งานวิจัย ทาง การแพทย์	งานศูนย์ คอมพิวเตอร์	งานตรวจสอบ คุณภาพ เวชระเบียน	อื่นๆ
	\bar{x}	2.86	3.13	3.21	3.10	3.17	3.15	3.47	3.09
งานเวชระเบียน ผู้ป่วยนอก	2.86		0.28	0.35	0.24	0.31	0.29	0.61*	0.23
งานเวชระเบียน ผู้ป่วยใน	3.13			0.08	0.03	0.04	0.02	0.34	0.04
งานการให้รหัส ทางการแพทย์	3.21				0.11	0.04	0.06	0.26	0.12
งานสถิติและรายงาน	3.10					0.07	0.05	0.37	0.01

ตารางที่ 4.41 (ต่อ)

หน่วยงานที่ ปฏิบัติงาน		งานเวช ระเบียน ผู้ป่วยนอก	งานเวช ระเบียน ผู้ป่วยใน	งานการ ให้รหัส ทางการแพทย์	งานสถิติ และ รายงาน	งานวิจัย ทาง การแพทย์	งานศูนย์ คอมพิวเตอร์	งานตรวจสอบ คุณภาพ เวชระเบียน	อื่นๆ
	\bar{x}	2.86	3.13	3.21	3.10	3.17	3.15	3.47	3.09
งานวิจัยทางการแพทย์	3.17						0.02	0.30	0.08
งานศูนย์คอมพิวเตอร์	3.15							0.32	0.06
งานตรวจสอบคุณภาพ เวชระเบียน	3.47								0.38
อื่นๆ	3.09								

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.41 พบว่า เจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานตรวจสอบคุณภาพเวชระเบียน มีปัญหาการใช้สารสนเทศด้านรูปแบบสารสนเทศมากกว่าเจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานเวชระเบียนผู้ป่วยนอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ตารางที่ 4.42 เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศด้านแหล่งสารสนเทศ จำแนกตามหน่วยงานที่ปฏิบัติงานที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

หน่วยงานที่ ปฏิบัติงาน	งานเวช ระเบียน ผู้ป่วยนอก	งานเวช ระเบียน ผู้ป่วยใน	งานการ ให้รหัส ทางการแพทย์	งานสถิติ และ รายงาน	งานวิจัย ทาง การแพทย์	งานศูนย์ คอมพิวเตอร์	งานตรวจสอบ คุณภาพ เวชระเบียน	อื่นๆ
\bar{x}	2.95	2.92	3.03	3.08	3.05	3.10	3.53	3.18
งานเวชเวชระเบียน ผู้ป่วยนอก	2.95	0.03	0.08	0.13	0.10	0.14	0.58	0.23
งานเวชระเบียน ผู้ป่วยใน	2.92		0.11	0.16	0.13	0.18	0.61	0.26
งานการให้รหัส ทางการแพทย์	3.03			0.05	0.02	0.07	0.51	0.15
งานสถิติและรายงาน	3.08				0.03	0.01	0.45	0.09
งานวิจัยทางการแพทย์	3.05					0.04	0.48	0.12
งานศูนย์คอมพิวเตอร์	3.10						0.44	0.08
งานตรวจสอบคุณภาพ เวชระเบียน	3.53							0.36
อื่นๆ	3.18							

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.42 พบว่า เจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานที่ต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ไม่พบคู่ที่มีความแตกต่างกันในปัญหาการใช้สารสนเทศด้านแหล่งสารสนเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ตารางที่ 4.43 เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศภาพรวม จำแนกตามหน่วยงานที่ปฏิบัติงานที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

หน่วยงานที่ ปฏิบัติงาน	งานเวช ระเบียน ผู้ป่วยนอก	งานเวช ระเบียน ผู้ป่วยใน	งานการ ให้รหัส ทางการแพทย์	งานสถิติ และ รายงาน	งานวิจัย ทาง การแพทย์	งานศูนย์ คอมพิวเตอร์	งานตรวจสอบ คุณภาพ เวชระเบียน	อื่นๆ	
	\bar{x}	2.84	2.95	2.99	3.00	2.99	3.01	3.32	2.86
งานเวชระเบียน ผู้ป่วยนอก	2.84		0.11	0.15	0.16	0.15	0.16	0.47*	0.01
งานเวชระเบียน ผู้ป่วยใน	2.95		0.04	0.05	0.04	0.05	0.36	0.10	
งานการให้รหัส ทางการแพทย์	2.99			0.01	0.00	0.02	0.33	0.13	

ตารางที่ 4.43 (ต่อ)

หน่วยงานที่ ปฏิบัติงาน		งานเวช ระเบียน ผู้ป่วยนอก	งานเวช ระเบียน ผู้ป่วยใน	งานการ ให้รหัส ทางการแพทย์	งานสถิติ และ รายงาน	งานวิจัย ทาง การแพทย์	งานศูนย์ คอมพิวเตอร์	งานตรวจสอบ คุณภาพ เวชระเบียน	อื่นๆ
	\bar{x}	2.84	2.95	2.99	3.00	2.99	3.01	3.32	2.86
งานสถิติและรายงาน	3.00					0.01	0.01	0.32	0.14
งานวิจัยทางการแพทย์	2.99						0.01	0.32	0.14
งานศูนย์คอมพิวเตอร์	3.01							0.31	0.15
งานตรวจสอบคุณภาพ เวชระเบียน	3.32								0.46
อื่นๆ	2.86								

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.43 พบว่า เจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานตรวจสอบคุณภาพเวชระเบียน มีปัญหาการใช้สารสนเทศภาพรวมมากกว่า เจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานเวชระเบียนผู้ป่วยนอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการใช้สารสนเทศของเจ้าพนักงานเวชสถิติในโรงพยาบาลสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข ซึ่งผู้วิจัยได้ค้นคว้า สรุปผล อภิปรายผลและมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษา 1) การใช้สารสนเทศด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ เนื้อหา สารสนเทศ รูปแบบสารสนเทศ วิธีการเข้าถึงสารสนเทศ และแหล่งสารสนเทศ ของเจ้าพนักงานเวชสถิติในโรงพยาบาลสังกัด สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข 2) เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศของเจ้าพนักงานเวชสถิติ ใน โรงพยาบาลสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข 3) ปัญหาการใช้สารสนเทศของเจ้าพนักงานเวชสถิติในโรงพยาบาล สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร คือ เจ้าพนักงานเวชสถิติในโรงพยาบาลสังกัด สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข จำนวนประชากรทั้งสิ้น 869 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวน

1.3 ผลการวิจัย

ผลการศึกษา สรุปได้ดังนี้

1.3.1 ผลการศึกษาข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 817 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 73.20 รองลงมาเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 26.80 เมื่อพิจารณาระดับการศึกษาชั้นสูงสุด พบว่า มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.30 รองลงมา คือระดับปวส. คิดเป็นร้อยละ 23.40 และน้อยที่สุด คืออื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 1.80

ตำแหน่งเจ้าพนักงานเวชสถิติ ระดับชำนาญงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.60 รองลงมา คือ ตำแหน่งเจ้าพนักงานเวชสถิติ ระดับปฏิบัติงาน คิดเป็นร้อยละ 25.10 และน้อยที่สุด คือตำแหน่ง เจ้าพนักงานเวชสถิติ คิดเป็นร้อยละ 19.30 ประสบการณ์ทำงาน มากที่สุด ไม่เกิน 10 ปี คิดเป็น ร้อยละ 41.00 รองลงมา คือ 11-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.80 และมากกว่า 20 ปี น้อยที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 21.20 ขนาดของโรงพยาบาลที่ปฏิบัติงานขนาดเล็ก มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.71 รองลงมา คือขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 23.75 และขนาดใหญ่ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 15.54 หน่วยงานที่ปฏิบัติงาน มากที่สุด คืองานการให้รหัสทางการแพทย์ คิดเป็นร้อยละ 80.30 รองลงมา คืองานเวชระเบียนผู้ป่วยใน คิดเป็นร้อยละ 71.80 และงานวิจัยทางการแพทย์ น้อยที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 8.80

1.3.2 ผลการศึกษาสภาพการใช้สารสนเทศของเจ้าพนักงานเวชสถิติใน

โรงพยาบาล สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข ภาพรวมอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ย 3.75 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า เจ้าพนักงานเวชสถิติมีการใช้สารสนเทศ มากที่สุด คือ ด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ รองลงมา คือ ด้านแหล่งสารสนเทศ ด้านเนื้อหาสารสนเทศ ด้านรูปแบบสารสนเทศ และด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศ ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า

1) วัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ เจ้าพนักงานเวชสถิติมีวัตถุประสงค์ การใช้สารสนเทศภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า

เจ้าพนักงานเวชสถิติใช้สารสนเทศเพื่อประกอบการทำงานด้าน เวชระเบียน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายวัตถุประสงค์ ลำดับแรก คือ เพื่อตรวจสอบ การให้รหัสโรค/ผ่าตัดและหัตถการ รองลงมา เพื่อพัฒนาแบบบันทึกข้อมูลด้านเวชระเบียนของผู้มา รับบริการในโรงพยาบาล เพื่อตรวจสอบและควบคุมคุณภาพการบันทึกเวชระเบียน เพื่อพิทักษ์สิทธิ ในการเข้าถึงเวชระเบียนของผู้ป่วย และเพื่อสร้างแบบบันทึกข้อมูลผู้ป่วยใน (IPD CHART) ตามลำดับ

เจ้าพนักงานเวชสถิติใช้สารสนเทศเพื่อประกอบการทำงานด้านเวช สถิติและรายงานภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายวัตถุประสงค์ ลำดับแรก คือ เพื่อ วิเคราะห์ผลตามเกณฑ์การจัดกลุ่มวินิจฉัยโรคร่วม (DRGs) รองลงมา เพื่อการนำเสนอผลการ วิเคราะห์ข้อมูลสถิติทางการแพทย์แก่ผู้บริหาร และเพื่อออกแบบรายงานสถิติจำนวนผู้รับบริการ ผู้ป่วยใน ตามลำดับ

เจ้าพนักงานเวชสถิติใช้สารสนเทศเพื่อประกอบการทำงานด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายวัตถุประสงค์ ลำดับแรก คือ เพื่อ

ออกแบบและวิเคราะห์ระบบการจัดเก็บฐานข้อมูลผู้ป่วย รongลงมา เพื่อสรรหาระบบสำหรับการจัดทำฐานข้อมูลของโรงพยาบาลและเพื่อออกแบบระบบป้องกันและรักษาความปลอดภัยของระบบฐานข้อมูลโรงพยาบาล ตามลำดับ

เจ้าพนักงานเวชสถิติใช้สารสนเทศเพื่อใช้สืบค้นข้อมูลทั่วไป

ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายวัตถุประสงค์ ลำดับแรก คือ เพื่อความทันสมัย รongลงมา เพื่อเพิ่มพูนความรู้และ เพื่อประกอบการศึกษา/การวิจัย ตามลำดับ

2) *เนื้อหาสารสนเทศ* เจ้าพนักงานเวชสถิติมีการใช้สารสนเทศด้านเนื้อหาสารสนเทศภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ ลำดับแรก คือ การให้รหัสทางการแพทย์ รongลงมา การใช้โปรแกรมคำนวณค่าน้ำหนักสัมพัทธ์ตามเกณฑ์การวินิจฉัยโรคร่วม (Drug Grouper) และ แนวทางมาตรฐานการให้รหัสทางการแพทย์ ตามลำดับ

3) *รูปแบบสารสนเทศ* เจ้าพนักงานเวชสถิติมีการใช้สารสนเทศด้านรูปแบบสารสนเทศภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า

เจ้าพนักงานเวชสถิติใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ ลำดับแรก คือ หนังสือ หรือคู่มือการปฏิบัติงานด้านเวชระเบียน/เวชสถิติ รongลงมา หนังสือ/ตำราวิชาการ สาขาที่เกี่ยวข้อง และวิทยานิพนธ์ น้อยที่สุด

เจ้าพนักงานเวชสถิติใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ ลำดับแรก คือ เว็บไซต์สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ รongลงมา ฐานข้อมูล Online และฐานข้อมูล CD-ROM น้อยที่สุด

เจ้าพนักงานเวชสถิติใช้สื่อบุคคล ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ ลำดับแรก คือ การประชุม/การสัมมนา/การฝึกอบรม รongลงมา การอภิปราย/การบรรยายและการสนทนา/การให้สัมภาษณ์ ตามลำดับ

4) *วิธีการเข้าถึงสารสนเทศ* เจ้าพนักงานเวชสถิติมีวิธีการเข้าถึงสารสนเทศภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ ลำดับแรก คือ การสืบค้นจากฐานข้อมูล Online รongลงมา เข้าร่วมสัมมนา/ฝึกอบรม และเข้าร่วมฟังการอภิปราย/การประชุม/การบรรยาย ตามลำดับ

5) *แหล่งสารสนเทศ* เจ้าพนักงานเวชสถิติมีแหล่งสารสนเทศภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายแหล่ง พบว่า

เจ้าพนักงานเวชสถิติใช้แหล่งสารสนเทศภายในองค์กรภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ ลำดับแรก คือ ระบบฐานข้อมูลของโรงพยาบาล รongลงมา

นักสถิติ /นักเวชสถิติ และหัวหน้าหน่วยงานต่างๆ ตามลำดับ

เจ้าพนักงานเวชสถิติใช้สารสนเทศใช้แหล่งสารสนเทศภายนอกองค์กร ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ ลำดับแรก คือ ฐานข้อมูล Online จากผู้ให้บริการ เว็บไซต์เช่น Google , Yahoo , WiKi pedia เป็นต้น รองลงมา ฐานข้อมูล Online ของเครือข่ายบริการ เช่น สปสช.เขต , เครือข่ายบริการด้านสาธารณสุข เป็นต้น และผู้เชี่ยวชาญ เฉพาะด้าน เช่น ด้านการให้รหัสทางการแพทย์ เป็นต้น ตามลำดับ

1.3.3 ผลการทดสอบสมมติฐานการใช้สารสนเทศ

1) เจ้าพนักงานเวชสถิติที่มีตำแหน่งต่างกันมีการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน พบว่า สอดคล้องกับสมมติฐาน โดยตำแหน่งต่างกันมีการใช้สารสนเทศแตกต่างกันในด้าน เนื้อหาสารสนเทศ ด้านรูปแบบสารสนเทศ และด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศ เมื่อพิจารณาเป็นราย ด้าน พบว่า

(1) ด้านเนื้อหาสารสนเทศ กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งเจ้าพนักงาน เวชสถิติมีการใช้สารสนเทศด้านเนื้อหาสารสนเทศมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งเจ้าพนักงาน เวชสถิติ ระดับชำนาญงาน

(2) ด้านรูปแบบสารสนเทศ กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งเจ้าพนักงาน เวชสถิติมีการใช้สารสนเทศด้านรูปแบบสารสนเทศมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งเจ้าพนักงาน เวชสถิติ ระดับปฏิบัติงาน และที่มีตำแหน่งเจ้าพนักงานเวชสถิติ ระดับชำนาญงาน

(3) ด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศ กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่ง เจ้าพนักงานเวชสถิติมีการใช้สารสนเทศด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มี ตำแหน่งเจ้าพนักงานเวชสถิติ ระดับชำนาญงาน

2) เจ้าพนักงานเวชสถิติที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันมีการใช้ สารสนเทศแตกต่างกัน พบว่า สอดคล้องกับสมมติฐาน โดยประสบการณ์ต่างกันมีการใช้ สารสนเทศแตกต่างกันในด้านเนื้อหาสารสนเทศ ด้านรูปแบบสารสนเทศ ด้านวิธีการเข้าถึง สารสนเทศ และด้านแหล่งสารสนเทศ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

(1) ด้านเนื้อหาสารสนเทศ กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ทำงาน ไม่เกิน 10 ปีมีการใช้สารสนเทศด้านเนื้อหาสารสนเทศมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ทำงาน 11 – 20 ปี

(2) ด้านรูปแบบสารสนเทศ กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ทำงาน

ไม่เกิน 10 ปีมีการใช้สารสนเทศด้านรูปแบบสารสนเทศมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ทำงาน 11 -20 ปี และที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 20 ปี

(3) *ด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศ* กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ทำงานไม่เกิน 10 ปีมีการใช้สารสนเทศด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 20 ปี และกลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ทำงาน 11 – 20 ปี

(4) *ด้านแหล่งสารสนเทศ* กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ทำงานไม่เกิน 10 ปีมีการใช้สารสนเทศด้านแหล่งสารสนเทศมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ทำงาน 11 -20 ปี และกลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 20 ปี

3) *เจ้าพนักงานเวชสถิติ ในโรงพยาบาลที่มีขนาดต่างกันมีการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน* พบว่า สอดคล้องกับสมมติฐาน โดยขนาดของโรงพยาบาลต่างกันมีการใช้สารสนเทศแตกต่างกันในด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ ด้านเนื้อหาสารสนเทศ ด้านรูปแบบสารสนเทศ ด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศ และด้านแหล่งสารสนเทศ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

(1) *ด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ* กลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดเล็ก และกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดกลางมีการใช้สารสนเทศด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศมากกว่ากลุ่มตัวอย่าง ที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดใหญ่

(2) *ด้านเนื้อหาสารสนเทศ* กลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดเล็ก และกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดกลางมีการใช้สารสนเทศด้านเนื้อหาสารสนเทศมากกว่ากลุ่มตัวอย่าง ที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดใหญ่

(3) *ด้านรูปแบบสารสนเทศ* กลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดเล็ก และกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดกลางมีการใช้สารสนเทศด้านรูปแบบการใช้สารสนเทศมากกว่ากลุ่มตัวอย่าง ที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดใหญ่

(4) *ด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศ* กลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดเล็กมีการใช้สารสนเทศด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดใหญ่

(5) *ด้านแหล่งสารสนเทศ* กลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดเล็กมีการใช้สารสนเทศด้านแหล่งสารสนเทศมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดกลาง และกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดใหญ่

4) *เจ้าพนักงานเวชสถิติที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานต่างกัน มีการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน* พบว่า สอดคล้องกับสมมติฐาน โดยหน่วยงานต่างกันมีการใช้สารสนเทศ

แตกต่างกันในด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ ด้านเนื้อหาสารสนเทศ ด้านรูปแบบสารสนเทศ ด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศ และด้านแหล่งสารสนเทศ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

(1) ด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ กลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานอื่น ๆ ในหน่วยงานตรวจสอบคุณภาพเวชระเบียน ในหน่วยงานศูนย์คอมพิวเตอร์และในหน่วยงานวิจัยทางการแพทย์มีการใช้สารสนเทศด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานเวชระเบียนผู้ป่วยนอก กลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานเวชระเบียนผู้ป่วยใน และกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานสถิติและรายงาน

(2) ด้านเนื้อหาสารสนเทศ กลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานตรวจสอบคุณภาพเวชระเบียนและในหน่วยงานศูนย์คอมพิวเตอร์มีการใช้สารสนเทศด้านเนื้อหาสารสนเทศมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานเวชระเบียนผู้ป่วยนอก

(3) ด้านรูปแบบสารสนเทศ กลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานอื่น ๆ และในหน่วยงานตรวจสอบคุณภาพเวชระเบียนมีการใช้สารสนเทศด้านรูปแบบสารสนเทศมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานเวชระเบียนผู้ป่วยนอก กลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานเวชระเบียนผู้ป่วยใน กลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานสถิติและรายงาน กลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานวิจัยทางการแพทย์ และกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานการให้รหัสทางการแพทย์

(4) ด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศ กลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานอื่น ๆ และกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานตรวจสอบคุณภาพเวชระเบียนมีการใช้สารสนเทศด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานเวชระเบียนผู้ป่วยนอก กลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานเวชระเบียนผู้ป่วยใน กลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานวิจัยทางการแพทย์ กลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานการให้รหัสทางการแพทย์ และกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานสถิติและรายงาน

(5) ด้านแหล่งสารสนเทศ กลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานตรวจสอบคุณภาพเวชระเบียนมีการใช้สารสนเทศด้านแหล่งสารสนเทศมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานเวชระเบียนผู้ป่วยนอกและกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานการให้รหัสทางการแพทย์

1.3.4 ผลการศึกษาปัญหาการใช้สารสนเทศของเจ้าพนักงานเวชสถิติในโรงพยาบาล สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.99 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า เจ้าพนักงานเวชสถิติมีปัญหาการใช้สารสนเทศ มากที่สุด

คือ ด้านรูปแบบสารสนเทศ รองลงมา คือ ด้านแหล่งสารสนเทศ ด้านเนื้อหาสารสนเทศ และด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศ ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า

1) ด้านเนื้อหาสารสนเทศ เจ้าพนักงานเวชสถิติมีปัญหาการใช้สารสนเทศด้านเนื้อหาสารสนเทศภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ ลำดับแรก คือ เนื้อหาสารสนเทศไม่เพียงพอ รองลงมา คือ เนื้อหาสารสนเทศไม่ตรงกับความต้องการ และเนื้อหาสารสนเทศขาดความทันสมัย ตามลำดับ

2) ด้านรูปแบบสารสนเทศ เจ้าพนักงานเวชสถิติมีปัญหาการใช้สารสนเทศด้านรูปแบบสารสนเทศภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ ลำดับแรก คือ เว็บไซต์ที่มีเนื้อหาสารสนเทศสนับสนุนงานเวชระเบียนมีน้อย รองลงมา คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านรหัสทางการแพทย์มีน้อย และสื่อใช้ภาษาต่างประเทศ อ่านเข้าใจยาก ตามลำดับ

3) ด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศ เจ้าพนักงานเวชสถิติมีปัญหาการใช้สารสนเทศด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ ลำดับแรก คือ โอกาสในการขอปรึกษา / ขอข้อมูล จากเครือข่ายสหสาขาวิชาชีพมีน้อย รองลงมา คือ โอกาสในการเข้าร่วมประชุม / อบรม / สัมมนา / อภิปราย / ศึกษาดูงาน มีน้อย และขาดทักษะในการอ่านตำรา / หนังสือ / วารสาร เนื่องจากเป็นภาษาต่างประเทศ และเป็นศัพท์เฉพาะทาง ตามลำดับ

4) ด้านแหล่งสารสนเทศ เจ้าพนักงานเวชสถิติมีปัญหาการใช้สารสนเทศด้านแหล่งสารสนเทศภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ ลำดับแรก คือ ห้องสมุดของโรงพยาบาลมีหนังสือ / ตำรา / วารสาร ด้านเวชระเบียนน้อย รองลงมา คือ แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคลที่เป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านมีจำนวนน้อย และห้องสมุดของโรงพยาบาลมีเครื่องมือ / อุปกรณ์ ในการช่วยสืบค้นไม่เพียงพอ ตามลำดับ

1.3.5 ผลการทดสอบสมมติฐานปัญหาการใช้สารสนเทศ

1) เจ้าพนักงานเวชสถิติที่มีตำแหน่งต่างกันมีปัญหาการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน พบว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

2) เจ้าพนักงานเวชสถิติที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันมีปัญหาการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน พบว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

3) เจ้าพนักงานเวชสถิติที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลที่มีขนาดต่างกันมีปัญหาการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน พบว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

4) **เจ้าพนักงานเวชสถิติที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานต่างกันมีปัญหาการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน** พบว่า สอดคล้องกับสมมติฐาน โดยปฏิบัติงานในหน่วยงานต่างกันมีปัญหาการใช้สารสนเทศแตกต่างกันในด้านเนื้อหาสารสนเทศ และด้านรูปแบบสารสนเทศ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

(1) **ด้านเนื้อหาสารสนเทศ** กลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานตรวจสอบคุณภาพเวชระเบียนมีปัญหาการใช้สารสนเทศด้านเนื้อหาสารสนเทศมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานอื่น ๆ

(2) **ด้านรูปแบบสารสนเทศ** กลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานตรวจสอบคุณภาพเวชระเบียนมีปัญหาการใช้สารสนเทศด้านรูปแบบสารสนเทศมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานเวชระเบียนผู้ป่วยนอก

2. อภิปรายผล

2.1 **จากการศึกษาการใช้สารสนเทศของเจ้าพนักงานเวชสถิติในโรงพยาบาล สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก**

2.1.1 **ด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ** เจ้าพนักงานเวชสถิติมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ใช้ประกอบการทำงานด้านเวชระเบียน เพื่อตรวจสอบการให้รหัสโรค / ผ่าตัดและหัตถการมากที่สุด รองลงมา คือ ใช้ประกอบการทำงานด้านเวชสถิติและรายงาน เพื่อวิเคราะห์ผลตามเกณฑ์การจัดกลุ่มวินิจฉัยโรคร่วม(DRGs)มากที่สุด ใช้ประกอบการทำงานเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อออกแบบและวิเคราะห์ระบบการจัดเก็บฐานข้อมูลผู้ป่วยมากที่สุด และใช้สืบค้นข้อมูลทั่วไป เพื่อความทันสมัย และเพื่อเพิ่มพูนความรู้มากที่สุด จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่า วัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศของเจ้าพนักงานเวชสถิติส่วนมาก เพื่อตอบสนองการปฏิบัติงานตามกำหนดลักษณะการปฏิบัติงานของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (2537) สอดคล้องกับผลการวิจัยของกฤษณา แสนวา (2542) สุภาพรรณ สรรพพิทยากุล (2543) วันวิสาข์ สุทธิบริบาล (2554) รัตนภรณ์ หลุมเฟ็ด (2554) และแนงวู (Nwagwu 2009) พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ พยาบาล มีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศเพื่อการปฏิบัติงาน เพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้แก่ตนเอง และเพื่อติดตามความทันสมัยของสารสนเทศ

2.1.2 **ด้านเนื้อหาสารสนเทศ** เจ้าพนักงานเวชสถิติมีการใช้สารสนเทศด้านเนื้อหาสารสนเทศโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเนื้อหาสารสนเทศที่ใช้มากที่สุด คือ การให้รหัส

ทางการแพทย์ รองลงมา คือ การใช้โปรแกรมคำนวณค่าน้ำหนักสัมพัทธ์ตามเกณฑ์การวินิจฉัยโรค
รวม (Drg Grouper) แนวทางมาตรฐานการให้รหัสทางการแพทย์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและ
คอมพิวเตอร์เพื่องานเวชระเบียน ตามลำดับ จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า เจ้าพนักงานเวชสถิติใช้
เนื้อหาสารสนเทศที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การใช้ สอดคล้องกับ พยอม อิงกุล (2541) ที่ศึกษา
พฤติกรรมการใช้สารนิเทศของแพทย์ในโรงพยาบาลทั่วไปในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า
ลักษณะเนื้อหาสารนิเทศ เป็นเนื้อหาสารนิเทศสาขาวิชาทางการแพทย์ สุภาพรรณ สรรพพิทยากุล
(2543) ศึกษา การใช้สารนิเทศด้านการพยาบาลของพยาบาลในโรงพยาบาลศรีนครินทร์ คณะ
แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น พบว่า เนื้อหาสารสนเทศ เป็นหมวดการพยาบาลเฉพาะทาง
และลาเธรี่ (Lathery 2001) ศึกษา พฤติกรรมการแสวงหาสารสนเทศของพยาบาลอาชีวอนามัย
พบว่า พยาบาลใช้เนื้อหาสารสนเทศด้านกฎระเบียบของรัฐบาลเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ การพัฒนา
ความรู้ใหม่ ๆ ข่าวสารเรื่องยา และข้อมูลโรคจิตประสาท

2.1.3 ด้านรูปแบบสารสนเทศ เจ้าพนักงานเวชสถิติมีการใช้สารสนเทศด้าน
รูปแบบสารสนเทศโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ จากเว็บไซต์สำนักงาน
หลักประกันสุขภาพแห่งชาติมากที่สุด รองลงมา คือ ใช้สื่อบุคคล จาก การประชุม / การสัมมนา /
การฝึกอบรม มากที่สุด และใช้สื่อสิ่งพิมพ์ จาก หนังสือ หรือคู่มือการปฏิบัติงานด้านเวชระเบียน /
เวชสถิติ มากที่สุด จากผลการวิจัย การที่เจ้าพนักงานเวชสถิติสืบค้นสารสนเทศจากเว็บไซต์
สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติมากที่สุด อาจเพราะปัจจุบันสำนักงานหลักประกันสุขภาพฯ
มีบทบาทต้องงบประมาณส่วนที่เป็นรายได้ของโรงพยาบาลในสังกัด สำนักงานปลัดกระทรวง
สาธารณสุขเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการตอบสนองนโยบายโครงการสุขภาพดีถ้วนหน้า
30 บาทรักษาทุกโรค ของรัฐบาล สอดคล้องกับ สุภาพรรณ สรรพพิทยากุล (2543) พบว่า พยาบาลมี
รูปแบบสารสนเทศที่ใช้ระดับมาก คือ หนังสือ ตำราวิชาการ และสอดคล้องกับ สุภาพรรณ มีมา
(2554) พบว่า บุคลากรสาธารณสุขในโรงพยาบาลสงฆ์ ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์จากฐานข้อมูลทาง
สาธารณสุขมากที่สุด

2.1.4 ด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศ เจ้าพนักงานเวชสถิติมีการใช้สารสนเทศด้าน
วิธีการเข้าถึงสารสนเทศโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยการสืบค้นจากฐานข้อมูล Online มาก
ที่สุด รองลงมา คือ เข้าร่วมสัมมนา / ฝึกอบรม และเข้าร่วมฟังการอภิปราย / การประชุม / การ
บรรยาย ตามลำดับ สอดคล้องกับ สุภาพรรณ มีมา (2554) พบว่า บุคลากรสาธารณสุขใน
โรงพยาบาลสงฆ์ ค้นหาสารสนเทศโดยวิธีการสืบค้นทางอินเทอร์เน็ต ส่วน ดี และสแตนลีย์ (Dee &
Stanley 2005) พบว่า นักเรียนพยาบาลและพยาบาลคลินิกมีวิธีการเข้าถึงสารสนเทศโดยการค้นหา

ขั้นสูงจากอินเทอร์เน็ต และ โรมานโน และคณะ (Romano and others 2012) ศึกษาพบว่า กุมารแพทย์ อิตาลีใช้อินเทอร์เน็ตสืบค้นข้อมูลเพื่อการปฏิบัติงานทางคลินิก ความถี่ในการเข้าถึงทุกวัน ร้อยละ 81

2.1.5 ด้านแหล่งสารสนเทศ เจ้าพนักงานเวชสถิติมีการใช้สารสนเทศด้านแหล่งสารสนเทศโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยใช้แหล่งสารสนเทศภายนอกองค์กรมากกว่าใช้แหล่งสารสนเทศภายในองค์กร แหล่งสารสนเทศภายในองค์กร ใช้ระบบฐานข้อมูลของโรงพยาบาลมากที่สุด รองลงมา คือ นักสถิติ / นักเวชสถิติ และหัวหน้าหน่วยงานต่าง ๆ และห้องสมุดโรงพยาบาลน้อยที่สุด แหล่งสารสนเทศภายนอกองค์กร ใช้ฐานข้อมูล Online จากผู้ให้บริการเว็บไซต์เช่น Google , Yahoo , WiKi pedia เป็นต้น มากที่สุด รองลงมา คือ ฐานข้อมูล Online ของเครือข่ายบริการเช่น สปสช.เขต ,เครือข่ายบริการด้านสาธารณสุข เป็นต้น และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น ด้านการให้รหัสทางการแพทย์ เป็นต้น และใช้ฐานฐานข้อมูล Online ของกระทรวงสาธารณสุขน้อยที่สุด สอดคล้องกับ กฤษณา แสนวา (2542) สุภาพรธรรม สรรพพิทยากุล (2543) วันวิสาข์ สุทธิบริบาล (2554) ลาเธรี่ (Lathery 2001) และคอกคิล (Cogdill 2003) ได้ศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นพยาบาล พบว่า แหล่งสารสนเทศที่ใช้ส่วนใหญ่มาจากแหล่งสารสนเทศบุคคล ส่วนปรารธนา จันทรเสนา (2552) พบว่า กุมารแพทย์ในโรงพยาบาลขอนแก่น นิยมใช้แหล่งสารสนเทศจากฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์และเอกสารอ้างอิง และรัตนภรณ์ หลุมเพ็ด (2554) พบว่า พยาบาลกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ใช้แหล่งสารสนเทศสื่ออิเล็กทรอนิกส์จากระบบอินทราเน็ตของโรงพยาบาล และแหล่งสารสนเทศบุคคลจากเพื่อนร่วมงานและผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขา แต่ไม่สอดคล้องกับ เอสตาบรูค (Estabrook 2003) พบว่า พยาบาลใช้อินเทอร์เน็ตและจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ในระดับต่ำ

2.2 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศของเจ้าพนักงานเวชสถิติ

2.2.1 เจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่มีตำแหน่งต่างกัน มีการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน
 สอดคล้องกับสมมติฐาน โดยแตกต่างกันในด้านเนื้อหาสารสนเทศ ด้านรูปแบบสารสนเทศ และด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศ ผลการวิจัย พบว่า ตำแหน่งเจ้าพนักงานเวชสถิติมีการใช้สารสนเทศภาพรวม มากกว่า ตำแหน่งเจ้าพนักงานเวชสถิติระดับชำนาญงาน ทั้งนี้อาจเพราะตำแหน่งเจ้าพนักงานเวชสถิติ คือ ผู้ที่เริ่มปฏิบัติงานใหม่หลังจบการศึกษา, ต้องปฏิบัติงานมากกว่าหนึ่งหน่วยงาน ส่วนเจ้าพนักงานเวชสถิติระดับชำนาญงาน ส่วนใหญ่คือผู้ที่ปฏิบัติงานมานานมี

ความชำนาญมากกว่าและส่วนมากปฏิบัติงานเพียงหน่วยงานเดียว สอดคล้องกับ กฤษณา แสนวา (2542) พบว่า พยาบาลวิชาชีพและพยาบาลระดับต้น โรงพยาบาลมหาสารคาม มีการใช้สารสนเทศทางการพยาบาลแตกต่างกัน

2.2.2 เจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน สอดคล้องกับสมมติฐาน โดยแตกต่างกันด้านเนื้อหาสารสนเทศ ด้านรูปแบบสารสนเทศ ด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศ และด้านแหล่งสารสนเทศ ผลการวิจัย พบว่า เจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่มีประสบการณ์ทำงานไม่เกิน 10 ปีมีการใช้สารสนเทศภาพรวมมากกว่าเจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่มีประสบการณ์ทำงาน 11 – 20 ปี ทั้งนี้อาจเพราะประสบการณ์ทำงานน้อย อาจทำให้โอกาสในการขอปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญ โอกาสในการเข้าร่วมประชุม / อบรม / สัมมนา มีน้อย จึงมีการใช้สารสนเทศมากกว่า เพื่อสืบค้นสารสนเทศที่ต้องการในการปฏิบัติงานประจำ ซึ่งไม่สอดคล้องกับรัตนา หมั่นเดช (2547) ที่พบว่า ผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชน เขตภาพเหนือ ที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันมีการใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารไม่แตกต่างกัน และกฤษณา แสนวา (2542) พบว่า พยาบาลวิชาชีพและพยาบาลระดับต้น โรงพยาบาลมหาสารคาม ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีการใช้สารสนเทศทางการพยาบาลไม่แตกต่างกัน

2.2.3 เจ้าพนักงานเวชสถิติ ในโรงพยาบาลที่มีขนาดต่างกัน มีการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน สอดคล้องกับสมมติฐาน โดยแตกต่างกันด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ ด้านเนื้อหาสารสนเทศ ด้านรูปแบบสารสนเทศ ด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศ และด้านแหล่งสารสนเทศ เจ้าพนักงานเวชสถิติที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดเล็ก และขนาดกลางมีการใช้สารสนเทศมากกว่าเจ้าพนักงานเวชสถิติที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดใหญ่ อาจเพราะเจ้าพนักงานเวชสถิติในโรงพยาบาลขนาดเล็ก และขนาดกลางผู้นั้นต้องปฏิบัติงานมากกว่า 1 หน่วยงาน ซึ่งจากผลการวิจัย พบว่า เจ้าพนักงานเวชสถิติที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดเล็ก และขนาดกลางต้องปฏิบัติงานมากกว่า 1 หน่วยงาน ร้อยละ 58.31 และ 39.88 ตามลำดับ อาจเป็นผลให้มีการใช้สารสนเทศมากกว่าผู้ที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดใหญ่ซึ่งส่วนมากจะปฏิบัติงานเพียงหน่วยงานเดียว สอดคล้องกับ รัตนา หมั่นเดช (2547) พบว่า ผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชน เขตภาพเหนือ ที่ขนาดของโรงพยาบาลต่างกันมีความสัมพันธ์กับการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน

2.2.4 เจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานต่างกัน มีการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน สอดคล้องกับสมมติฐาน โดยแตกต่างกันด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ ด้านเนื้อหาสารสนเทศ ด้านรูปแบบสารสนเทศ ด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศ และด้านแหล่งสารสนเทศ อาจเนื่องจากลักษณะของงานในแต่ละหน่วยงานต่างกัน จึงทำให้เจ้าพนักงานเวชสถิติที่ปฏิบัติงานใน

หน่วยงานต่างก็มีการใช้สารสนเทศที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ คาเร็น (Karen 2011) ศึกษาพบว่า แพทย์ในสหรัฐอเมริกา แคนาดาและสหราชอาณาจักร มีการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน โดยแพทย์ในแคนาดาและสหราชอาณาจักร ใช้แหล่งข้อมูลจากสื่อสิ่งพิมพ์ ส่วนแพทย์ในสหรัฐอเมริกาใช้แหล่งข้อมูลจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อสืบค้นข้อมูลประกอบการตัดสินใจทางคลินิก

2.3 จากการศึกษาปัญหาการใช้สารสนเทศของเจ้าพนักงานเวชสถิติ ในโรงพยาบาล
สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข พบว่า ปัญหาโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาที่พบมีดังต่อไปนี้

2.3.1 ปัญหาด้านเนื้อหาสารสนเทศ อยู่ในระดับปานกลาง เจ้าพนักงานเวชสถิติมีปัญหาเรื่อง เนื้อหาสารสนเทศไม่ตรงกับความต้องการ ไม่เพียงพอ และขาดความทันสมัย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ รัตนา หมีนเดช (2547) พบว่า ผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชน เขตภาพเหนือ มีปัญหาอุปสรรคในการใช้สารสนเทศ เรื่อง นโยบายเปลี่ยนแปลงบ่อย สารสนเทศไม่ครอบคลุม ครบถ้วน และไม่เป็นปัจจุบัน ส่วนวันวิสาข์ สุทธิบริบาล (2554) พบว่า พยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหมในเขตกรุงเทพมหานคร มีปัญหาการใช้สารสนเทศเรื่อง ไม่มีสารสนเทศเฉพาะด้านการพยาบาลโดยตรง และสุภาพรรณ มีมา (2554) พบว่า บุคลากรสาธารณสุขในโรงพยาบาลสงฆ์ มีปัญหาเรื่อง สารสนเทศไม่ตรงต่อความต้องการ และไม่เพียงพอ จะเห็นได้ว่าปัญหาด้านเนื้อหาสารสนเทศ จากงานวิจัยที่ศึกษา และการทบทวนวรรณกรรม ส่วนใหญ่ประสบปัญหาล้ายกันมาก อาจเพราะมนุษย์มีสมองคิดพัฒนาอยู่เสมอทำให้เกิดความรู้ใหม่อยู่ตลอดเวลา ดังที่ ประภาวดี สืบสนธิ์ (2543) กล่าวถึง ความสำคัญของสารสนเทศไว้ว่า มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนจากทรัพยากรธรรมชาติประเภทอื่น

2.3.2 ปัญหาด้านรูปแบบสารสนเทศ อยู่ในระดับปานกลาง เจ้าพนักงานเวชสถิติมีปัญหาด้านรูปแบบสารสนเทศเรื่อง เว็บไซต์ที่มีเนื้อหาสารสนเทศสนับสนุนงานเวชระเบียนมีน้อย ผู้เชี่ยวชาญด้านรหัสทางการแพทย์มีน้อย และสื่อใช้ภาษาต่างประเทศ อ่านเข้าใจยาก สอดคล้องกับสุภาพรรณ มีมา (2554) ได้ศึกษา การใช้สารสนเทศด้านการพยาบาลของพยาบาลโรงพยาบาลศรีนครินทร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น พบว่า พยาบาลมีปัญหาการใช้สารสนเทศเรื่อง เนื้อหาสารสนเทศด้านการพยาบาลสื่อเป็นภาษาอังกฤษ อาจเพราะตำราทางการแพทย์ส่วนมากต้องอ้างอิงจากตำราต่างประเทศ ส่วนผู้เชี่ยวชาญด้านรหัสทางการแพทย์ก็ต้องเป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องศัพท์แพทย์ เทคนิคทางการแพทย์ เช่น ด้านการทำผ่าตัด หัตถการ และมีความรู้ภาษาอังกฤษดี จึงจะสามารถแปลงการวินิจฉัยโรคของแพทย์ให้เป็นรหัสทางการแพทย์ได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน เมื่อจำนวนผู้เชี่ยวชาญด้านรหัสทางการแพทย์มีน้อย ก็อาจส่งผลให้

การสร้างเว็บไซต์สนับสนุนเนื้อหาสารสนเทศงานเวชระเบียนน้อยตามมาด้วย

2.3.3 ปัญหาด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศ อยู่ในระดับปานกลาง เจ้าหน้าที่งานเวชสถิติมีปัญหาด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศเรื่อง โอกาสในการขอปรึกษา / ขอข้อมูล จากเครือข่ายสหสาขาวิชาชีพ มีน้อย โอกาสในการเข้าร่วมประชุม / อบรม / สัมมนา / อภิปราย / ศึกษาดูงาน มีน้อย อาจเพราะการประชุม / อบรม / สัมมนา / อภิปราย / ศึกษาดูงาน ส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับบุคลากรที่เป็นแพทย์ พยาบาล และบุคลากรสาธารณสุข ตำแหน่งอื่น ๆ มากกว่าที่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่งานเวชสถิติ ซึ่งส่วนใหญ่ปฏิบัติงานประจำในลักษณะกลุ่มสนับสนุน (Back office) มีเพียงบางส่วนที่ปฏิบัติงานด้านวิชาการ เช่น งานวิจัยทางการแพทย์ เป็นต้น

2.3.4 ปัญหาด้านแหล่งสารสนเทศ อยู่ในระดับปานกลาง เจ้าหน้าที่งานเวชสถิติมีปัญหาด้านแหล่งสารสนเทศเรื่อง ห้องสมุดของโรงพยาบาลมีหนังสือ / ตำรา / วารสาร ด้านเวชระเบียนน้อย แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคลที่เป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านมีจำนวนน้อย และห้องสมุดของโรงพยาบาลมีเครื่องมือ / อุปกรณ์ ในการช่วยสืบค้นไม่เพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของพยอม สิงกุล (2541) ศึกษาพฤติกรรมการใช้สารสนเทศของแพทย์ในโรงพยาบาลทั่วไป ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ห้องสมุด โรงพยาบาลทั่วไปมีขนาดเล็ก ทรัพยากรสารสนเทศมีน้อย ลำสมัย และไม่ตรงกับความต้องการ ส่วนจิตจรดา กลางเคื้อม และคณะ (2547) ศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในห้องสมุด โรงพยาบาลศูนย์ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข พบว่า ฐานข้อมูลที่ให้บริการมีเพียงส่วนน้อย เครื่องคอมพิวเตอร์ที่นำมาใช้สืบค้นมีประสิทธิภาพต่ำ โปรแกรมที่ใช้ยังไม่เหมาะสม ทั้งนี้อาจเพราะห้องสมุดของโรงพยาบาลส่วนมากมุ่งเน้นที่ตอบสนองต่อแพทย์ พยาบาล ซึ่งเป็นบุคลากรจำนวนมากในโรงพยาบาล จึงมีแต่ตำรา / วารสาร ทางด้านการแพทย์ และการพยาบาล ส่วนเครื่องมือ / อุปกรณ์ ในการช่วยสืบค้น ซึ่งส่วนใหญ่คือเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง ซึ่งต้องทำตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.2535 อาจเกิดปัญหาขบไม่อนุมัติ และ/หรือความล่าช้าในการอนุมัติ

2.4 เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่งานเวชสถิติ

2.4.1 เจ้าหน้าที่งานเวชสถิติ ที่มีตำแหน่งต่างกัน มีปัญหาการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน พบว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน นั้นหมายความว่า ตำแหน่งเป็นตัวแปรต้นที่มีอิทธิพลที่ทำให้เจ้าหน้าที่งานเวชสถิติมีปัญหาการใช้สารสนเทศต่างกัน ทั้งนี้อาจเพราะลักษณะงานที่ปฏิบัติ (สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข: 2537) เป็นเฉพาะวิชาชีพ ดังนั้น ปัญหาการใช้สารสนเทศด้านเนื้อหา รูปแบบ วิธีการเข้าถึง และด้านแหล่งสารสนเทศ จึงไม่แตกต่างกัน

2.4.2 เจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีปัญหาการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน พบว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน แต่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ วันวิสาข์ สุทธิบริบาล (2554) ที่พบว่า พยาบาลวิชาชีพที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีปัญหาการใช้สารสนเทศไม่แตกต่างกัน จากผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ พบว่า ปัญหาการใช้สารสนเทศของ เจ้าพนักงานเวชสถิติทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาสารสนเทศ ด้านรูปแบบสารสนเทศ ด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศ และด้านแหล่งสารสนเทศ อยู่ในระดับปานกลาง นั้นแสดงให้เห็นว่า ประสบการณ์ทำงานที่ต่างกันไม่ใช่ตัวแปรต้นที่ทำให้ปัญหาการใช้สารสนเทศของเจ้าพนักงานเวชสถิติแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเพราะความไม่เพียงพอ ไม่ทันสมัย ค่าซ้ำและไม่สะดวก ของสารสนเทศทั้ง 4 ด้าน

2.4.3 เจ้าพนักงานเวชสถิติ ในโรงพยาบาลที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน พบว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน นั้นหมายความว่า ถึงแม้จะเป็นโรงพยาบาลขนาดเล็ก ขนาดกลาง หรือขนาดใหญ่ แต่เจ้าพนักงานเวชสถิติก็ยังคงต้องปฏิบัติงานเป็นเฉพาะวิชาชีพ (สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข: 2537) เช่นเดียวกัน

2.4.4 เจ้าพนักงานเวชสถิติ ที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานต่างกัน มีปัญหาการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน พบว่า สอดคล้องกับสมมติฐาน โดยปฏิบัติงานในหน่วยงานต่างกันมี ปัญหาการใช้สารสนเทศแตกต่างกันในด้านเนื้อหาสารสนเทศ ด้านรูปแบบสารสนเทศ และด้านแหล่งสารสนเทศ ซึ่งสอดคล้องกับวันวิสาข์ สุทธิบริบาล (2554) พบว่า พยาบาลวิชาชีพสังกัดแผนกที่ปฏิบัติงานต่างกันมีปัญหาการใช้สารสนเทศแตกต่างกันในเรื่องไม่มีสารสนเทศเฉพาะด้านการพยาบาลโดยตรง จากการศึกษาในครั้งนี้ ได้แบ่งหน่วยงานที่ปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานเวชสถิติไว้ 8 หน่วย คือ งานเวชระเบียนผู้ป่วยนอก งานเวชระเบียนผู้ป่วยใน งานการให้รหัสทางการแพทย์ งานสถิติและรายงาน งานวิจัยทางการแพทย์ งานศูนย์คอมพิวเตอร์ งานตรวจสอบคุณภาพเวชระเบียน และอื่น ๆ (งานศูนย์ประกันสุขภาพ,งานคุณภาพ HA, งานยุทธศาสตร์และสารสนเทศ) อาจเพราะลักษณะงานของแต่ละหน่วยงานแตกต่างกัน แต่มีความเชื่อมโยงกัน จึงเป็นผลให้พบปัญหาการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ผู้วิจัยได้มีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ เพื่อพัฒนาและปรับปรุง ดังนี้

3.1.1 ด้านเนื้อหาสารสนเทศ สถาบันการศึกษาที่เปิดสอนสาขาวิชาชีพ

เวชระเบียน ควรปรับปรุงหลักสูตร เนื้อหาของวิชา และผลิตตำราที่ครอบคลุมสนับสนุนต่อการนำมาใช้ในการปฏิบัติงาน และมีความทันสมัย โดยเฉพาะเนื้อหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และสารสนเทศทางการแพทย์

3.1.2 ด้านรูปแบบสารสนเทศ กระทรวงสาธารณสุข สมาคมเวชสารสนเทศไทย ควรพัฒนาเว็บไซต์ที่มีเนื้อหาสารสนเทศที่สนับสนุนต่อการปฏิบัติงาน มีความครอบคลุมเพียงพอทันสมัย เข้าถึงได้สะดวกและรวดเร็ว เช่น e-Book งานวิจัย ดาวน์โหลดไฟล์, เอกสารประกอบการอบรม/ การประชุม/ การบรรยาย เป็นต้น

3.1.3 ด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศ กลุ่มพัฒนามาตรฐานรหัสด้านสุขภาพ สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข ควรผลิตหนังสือ ตำรา คู่มือมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับลักษณะงานที่ปฏิบัติ มีเนื้อหาครอบคลุม ครบถ้วน ทันสมัย อาทิเช่น หนังสือที่ใช้ประกอบการให้รหัสการทำผ่าตัด/ หัตถการทางการแพทย์ ฉบับแปลไทย ซึ่งปัจจุบันนี้ใช้เล่มที่ชื่อ ICD-9 CM เป็นภาษาต่างประเทศ ซึ่งถ้าแปลไทยจะช่วยสนับสนุนต่อการปฏิบัติงานแก่เจ้าพนักงานเวชสถิติในด้านการให้รหัสทางการแพทย์เป็นอย่างมาก และควรพัฒนาให้เข้าถึงสารสนเทศในรูปแบบ Online

3.1.4 ด้านแหล่งสารสนเทศ กระทรวงสาธารณสุข สมาคมเวชสารสนเทศไทย ควรพัฒนาเว็บไซต์ที่มีเนื้อหาสารสนเทศที่ตรงต่อความต้องการของเจ้าพนักงานเวชสถิติ ได้แก่ ฐานข้อมูลงานวิจัย ฐานข้อมูลเกี่ยวกับตำรา หนังสือด้านเวชระเบียน ฐานข้อมูลด้านสถิติทางการแพทย์และการพยาบาล เป็นต้น ห้องสมุดของโรงพยาบาล ควรเพิ่ม ตำรา/ หนังสือ/ วารสาร และฐานข้อมูลด้านเวชระเบียนในการสืบค้นพร้อมทั้งเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ทั้งด้านฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ ที่ทันสมัย และเพียงพอ

ผู้วิจัยมีความเห็นว่าหากข้อเสนอแนะที่สรุปจากผลการศึกษาในครั้งนี้ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงในเวลาต่อมา จะเป็นผลให้เจ้าพนักงานเวชสถิติมีสารสนเทศที่สนับสนุนการปฏิบัติงานที่ครอบคลุม ครบถ้วน ทันสมัย เกิดศักยภาพในการพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา เป็นผลให้โรงพยาบาลในสังกัด สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขมีบุคลากรที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ ทำให้โรงพยาบาลมีการพัฒนาและเจริญก้าวหน้า เนื่องจากเจ้าพนักงานเวชสถิติเป็นผู้ปฏิบัติงานที่สนับสนุนทั้งเบื้องหลังและเบื้องหน้าเกี่ยวกับสารสนเทศของโรงพยาบาล

3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาคั้งถัดไป

ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพสารสนเทศ การวิเคราะห์และสังเคราะห์สารสนเทศทางการแพทย์ ก่อนการนำไปใช้ เพื่อพัฒนาองค์ความรู้การศึกษา และการวิจัยต้องถูกต้อง ตรวจสอบได้

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- “กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. 2556” (2552, 28 ธันวาคม) *ราชกิจจานุเบกษา* เล่ม 126 ตอนที่ 98 ก หน้า 32
- กรมสามัญศึกษา (2536) *การพัฒนาาระบบสารสนเทศของโรงเรียน* กรุงเทพมหานครกองแผนงาน (อัคราเสนา)
- กฤษณา แสนวา (2542) “การใช้สารสนเทศทางการพยาบาลของพยาบาล โรงพยาบาล มหาสารคาม” *วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*
- กองโรงพยาบาลภูมิภาค (2542) *สาธารณสุขน่าอยู่* ขอนแก่น ขอนแก่นการพิมพ์
- ครรชิต มาลัยวงศ์ (2541) “เทคโนโลยีสารสนเทศ ความหมาย ความสำคัญและแนวโน้ม” ใน *เอกสารการอบรมผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง CID รุ่นที่ 1* หน้า 2-34 กรุงเทพฯ ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์
- จันทร์เพ็ญ สิงหนุต (2544) “พฤติกรรมการใช้สารสนเทศของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง” *วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง*
- จิตรลดา กลางเคี่ยม และคณะ (2542) “การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในห้องสมุดโรงพยาบาลศูนย์สังกัดกระทรวงสาธารณสุข” *บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ มข.* 22, 1 (ม.ค.-เม.ย.): 37-50
- ฉันทนา เวชโอสถศักดิ์ (2538) “การใช้แหล่งสารนิเทศ ปัญหาการใช้แหล่งสารนิเทศและความสามารถในการค้นหาสารนิเทศของนักศึกษาแพทย์หลักสูตรแบบดั้งเดิมและหลักสูตรแบบใช้ปัญหาเป็นหลัก คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น” *วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร*
- นพมาศ ศรีอนุชิต (2549) “ความสามารถในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เวชสถิติในโรงพยาบาลชุมชนในประเทศไทย” *วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร*

- บุหลัน อัยตระกูล (2548) “ปัญหาของการใช้สารสนเทศของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมในจังหวัดขอนแก่น” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- ประภาวดี สืบสนธิ์ (2532) *พฤติกรรมสารสนเทศ* กรุงเทพมหานคร ชมรมนิสิตวิชา บรรณารักษศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- _____. (2543) *สารสนเทศในบริบทสังคม* พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร สมาคมห้องสมุด แห่งประเทศไทย
- เปล่งศรี อิงคินันท์ (2533) “การพัฒนาศักยภาพในการแสวงหาสารนิเทศ” ใน *รายงานการ สัมมนาความร่วมมือระหว่างห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา ครั้งที่ 8 กลยุทธ์การแสวงหา สารนิเทศศาสตร์และศิลป์* กรุงเทพมหานคร คณะอนุกรรมการพัฒนาห้องสมุด สถาบันอุดมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ผ่องพันธ์ แพงบุคดี (2546) “การใช้สารสนเทศจากอินเทอร์เน็ตในการสอนสังคมศึกษาใน โรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น” วิทยานิพนธ์ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาสังคมศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546) กรุงเทพมหานคร นามมีบุ๊คพับลิเคชัน
- พรพรรณ กลิ่นศรีสุข (2547) “การใช้ศูนย์บรรณสารและสื่อการศึกษาของนักศึกษาระดับ ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- พยอม อึ้งกุล (2541) “พฤติกรรมการใช้สารนิเทศของแพทย์ในโรงพยาบาลทั่วไป ในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา บรรณารักษศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- พิมพ์ร่ำไพ เปรมสมิทธิ์ (2533) “การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความต้องการและการแสวงหาสารนิเทศ” *วารสารห้องสมุด* 34, 4 (เมษายน): 72-79
- _____. (2534) “การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความต้องการและการแสวงหาสารนิเทศในประเทศ ไทย” ใน *การสัมมนาความร่วมมือระหว่างห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา ครั้งที่ 8 เรื่อง กลยุทธ์การแสวงหาสารนิเทศศาสตร์และศิลป์* หน้า 7-22
- มาลี ถ้ำสกุล (2547) “ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการจัดเก็บและการค้นคืนสารสนเทศ” ใน *ประมวล สารสนเทศวิชาการจัดเก็บและการค้นคืนสารสนเทศ* หน่วยที่ 1 หน้า 5 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศิลปศาสตร์

- แม่นมาส ขวลิขิต (2532) “สารนิเทศและสารนิเทศศาสตร์” ใน *เอกสารประกอบการสอนชุดวิชา สารนิเทศศาสตร์เบื้องต้น* หน้า 17 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- _____ (2533) “สารนิเทศและสารนิเทศศาสตร์” ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาสารนิเทศศาสตร์เบื้องต้น* หน่วยที่ 1 หน้า 1-25 พิมพ์ครั้งที่ 2 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศิลปศาสตร์
- ยุพา วัฒนศักดิ์ากุล (2549) “การใช้สารสนเทศของเลขานุการ” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สารสนเทศศาสตร์) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- รัตนา หมั่นเดช (2547) “การใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารงานของผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชนเขตภาคเหนือ” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สารสนเทศศาสตร์) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- รัตนา หลุมเพ็ด (2554) “การใช้สารสนเทศของพยาบาลในกลุ่มโรงพยาบาลกรุงเทพภาคใต้” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- วันวิสาข์ สุทธิบริบาล (2554) “การใช้สารสนเทศของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหมในเขตกรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- วิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขกาญจนาภิเษก (2544) *หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาเวชระเบียน หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2554* มหาวิทยาลัยมหิดล
- วิเศษศักดิ์ โคตรอาษาและคณะ (2542) *เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้* หน้า 1 กรุงเทพมหานคร เอิร์ดเวฟเอ็ดดูเคชั่น
- สมพร เอกรัตน์ (2530) “วิชาการเวชระเบียน I” ใน *เอกสารประกอบการบรรยาย* ปีการศึกษา 2530 หน้า 24 แผนกเวชระเบียนและสถิติ โรงพยาบาลศิริราช (อัคราณา)
- สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (2552) *คู่มือการให้บริการของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล* พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก
- สายฝน บุญชา (2545) “ความต้องการและสภาพการใช้สารนิเทศของนักศึกษาและอาจารย์ในสถาบันวิทยบริการ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล” รายงานการวิจัยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี สถาบันวิทยบริการ
- สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (2537) *มาตรฐานกำหนดตำแหน่งที่เกี่ยวกับคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง* กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์สงเคราะห์ทหารผ่านศึก

- สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (2540) “ลักษณะหน้าที่ความรับผิดชอบ ปริมาณและคุณภาพ ของงานที่เปลี่ยนแปลง” ใน *สาระสำคัญตาม ว 23/2540 และ ว 24/2540* นนทบุรี กองการเจ้าหน้าที่ กระทรวงสาธารณสุข
- _____. (2554) “โครงสร้างหน่วยงาน” ค้นคืน วันที่ 22 กันยายน 2556 จาก <http://ops.moph.go.th>
- สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ (2556) *คู่มือมาตรฐานรหัสหน่วยงานบริการสุขภาพ* หน้า 31-32 กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก
- สุภาพรรณ มีมา (2554) “การใช้สารสนเทศของบุคลากรสาธารณสุขในโรงพยาบาลสงฆ์ กรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (บรรณารักษศาสตร์ และสารนิเทศศาสตร์) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- สุภาพรรณ สรรพียากุล (2543) “การใช้สารนิเทศด้านการพยาบาลของพยาบาลศรีนครินทร์ คณะ แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- สุเวช ฌ หนองคาย (2541) “สารสนเทศและการบริการ” ใน *สารนิเทศเพื่อการศึกษาค้นคว้า* หน้า 1-12 นครปฐม ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครปฐม
- แสงเทียน อยู่เถา (2551) *เวชสถิติ* นครปฐม ศาลายา มหาวิทยาลัยมหิดล
- หोजดหมายเหตุและพิพธิภักษ์สุขภาพไทย (2554) “ประวัติเวชระเบียนไทย” ค้นคืนวันที่ 13 สิงหาคม 2554 จาก www.nham.or.th/content/87/1/
- เหลาทอง สุริยะ (2543) “การใช้สารนิเทศของอาจารย์คณะสัตวแพทย์ในประเทศไทย” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- อำไพวรรณ ทัพเป็นไทย (2547) “การใช้สารสนเทศเพื่อการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษา สถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- Cogdill, K.W. (2003). “The information needs and information seeking in primary care: A study of nurse practitioners.” *Journal of Medical Library Association*, 91,2(April): 203-215.
- Dee, C., & Stanley, E. (2005). “Information-seeking behavior of nursing students and clinical Nurses: implications for health sciences librarians.” [Electronic version]. *Journal of the Medical Library Association*, 93,2(April): 213-222.

- Estabeooks, C.A. (2003). "The Internet and access to evidence: How are nurses positioned?" *Journal of Advanced Nursing*, 42,1(April): 73-81.
- Harrod, L.M. (1990). *Harrod's librarians' glossary of terms used in librarianship, documentation and the book crafts, and reference book (7th ed.)*. Aldershot: Gower.
- Karen, S. (2011). "Physicians and their use of information: a survey comparison between the United States, Canada, and the United Kingdom." [Electronic version]. *Journal of Medical of Library Association*, 99,1(January): 88-91.
- Lathery, J.W. (2001). "Information seeking behavior of occupational health nurses: how nurses keep current with health information." *AAOHN Journal*, 49,2(February): 87-95.
- Nwagwu, Williams E. (2009). "Information needs and seeking behavior of nurses at the University Collage Hospital Ibadan, Nigeria." [Electronic version]. *Afr. J.Lib, Arch & Inf.Sc.*, 19,1(April) : 25-38.
- Romano, Gesualdo, Pandolfi, and others. (2012) "Use of the internet by Italian pediatricians: habits, impact on clinical practice and expectations." [Electronic version]. *BMC Medical informations and Decision Making*, : 12-23.
- Wilson, T.D. (2000) "Human information behavior." *Informing Science*, 3,2(June) : 49-55. Retrieved April 5, 2012, from www.informationr.net/tdw/publ/papers/2000HIB.pdf.
- Younger, Paula. (2010). "Internet-based information-seeking behavior amongst doctor and nurses: a short review of the literature." [Electronic version]. *Health Information and Librarian Journal*, 27,1(March): 2-10.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัย

สกลนครราชภัฏ

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เอกสารรับรองโครงการวิจัย

1. อาจารย์ชัยวัฒน์ พันธุ์ศรี

ประวัติการศึกษา

- ประกาศนียบัตรเวชสติ รุ่นที่ 8
- วทบ.เวชระเบียน รุ่นที่ 1 ม.มหิดล
- สศบ.บริหารสาธารณสุข มสธ.
- ศศ.ม.พัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ประวัติการทำงาน

- เจ้าหน้าที่เวชสติ รพ.ยะหา จ.ยะลา
- หัวหน้าบริหารงานทั่วไป รพ.ยะหา จ.ยะลา
- วิทยาจารย์ ชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง รองผู้อำนวยการฝ่ายอำนวยการ วิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก

2. อาจารย์นพมาศ เครือสุวรรณ

ประวัติการศึกษา

- ประกาศนียบัตรเวชสติ รุ่นที่ 10
- วทบ. (เวชระเบียน) รุ่นที่ 2 ม.มหิดล
- ศศม.จิตวิทยาชุมชน ม.ศิลปากร
- Certificate of Humanrich Nursing Education เม้าเซ็นวินเซอร์ นิวยอร์ก

อเมริกา

ประวัติการทำงาน

- หัวหน้างานเวชระเบียน รพ.นครปฐม
- หัวหน้าภาควิชาเวชระเบียน
- รองผู้อำนวยการฝ่ายบริการวิชาการ วิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก
- วิทยาจารย์ ชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก

3. นางสาวพิมพ์ชนก พุฒขาว

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ.2545 วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สถิติประยุกต์ สาขาประชากรและการพัฒนา)
- พ.ศ.2540 วิทยาศาสตรบัณฑิต (คอมพิวเตอร์) คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กรุงเทพมหานคร
- พ.ศ.2539 รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- พ.ศ.2536 ประกาศนียบัตรเวชสถิติวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข จ. นนทบุรี

ประวัติการทำงาน

- พ.ศ.2551 – ปัจจุบัน กรรมการในคณะกรรมการพิจารณาศึกษาวิจัยในมนุษย์ของสถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี
- พ.ศ.2549 – ปัจจุบัน หัวหน้างาน งานวิจัยศูนย์วิจัยสถาบันประสาทวิทยา
- พ.ศ.2547 – 2548 หัวหน้างาน งานวิจัยกลุ่มงานเทคโนโลยีสารสนเทศและสนับสนุนวิชาการ สถาบันประสาทวิทยา
- พ.ศ.2545 – 2546 หัวหน้างาน งานวิจัยกลุ่มวิจัยและพัฒนา สถาบันประสาทวิทยา
- พ.ศ.2543 – 2544 หัวหน้างาน งานสนับสนุนการวิจัย กลุ่มงานวิชาการ สถาบันประสาทวิทยา
- พ.ศ.2536 – 2542 รองหัวหน้างาน งานเวชสถิติ กลุ่มงานวิชาการ สถาบันประสาทวิทยา

ผลงานวิจัยและโครงการวิจัยที่อยู่ในระหว่างดำเนินการ

- พ.ศ.2554 การศึกษาสาเหตุการตายและภาวะการตายในประชากรไทย: โครงการศึกษาระบาดวิทยาโรคหลอดเลือดสมองในประเทศไทย
- พ.ศ.2546 – ปัจจุบัน นักวิจัยผู้ประสานงานโครงการศึกษาระบาดวิทยาโรคหลอดเลือดสมองในประเทศไทย
- พ.ศ.2545 นักวิจัยหลัก ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคหลอดเลือดสมองของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร *จุลสารสมาคมโรคหลอดเลือดสมองไทย (2545) หน้า 6-12*

เลขที่ EC - CA ๐๔๑ / ๒๕๕๕

เอกสารรับรองโครงการวิจัย

โดย

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน โรงพยาบาลพุทธโสธร

ชื่อโครงการ : โครงการวิจัย เรื่อง "การใช้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่งานเวชสถิติในโรงพยาบาล สังกัดสำนักงาน
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข"

ผู้วิจัยหลัก : นางวันเพ็ญ เวชกามา

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน โรงพยาบาลพุทธโสธร พิจารณาแล้ว มีมติเอกฉันท์
ให้การรับรอง โครงร่างการวิจัยตามขอบข่ายที่เสนอขอดำเนินการวิจัย

วันที่รับรอง : ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๕

วันหมดอายุ : ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๖

โดยผู้วิจัยจะดำเนินการวิจัยในโรงพยาบาลพุทธโสธร ดังนี้

๑. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามกระบวนการวิจัยที่ขอรับการรับรองทุกขั้นตอน
๒. รายงานเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ที่เกิดขึ้นกับอาสาสมัครเข้าร่วมการวิจัยต่อคณะกรรมการฯ
๓. รายงานความก้าวหน้า/การยุติโครงการวิจัยต่อคณะกรรมการฯ

ลงนาม

(นายสมชาย หาญไชยพิบูลย์กุล)

ประธานกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน
โรงพยาบาลพุทธโสธร

ลงนาม

(นายประชา ชยาภิม)

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลพุทธโสธร

โรงพยาบาลสุวี
คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
ขอรับรองว่า

โครงการวิจัย : การใช้สารสกัดของเจ้าพนักงานเวชสถิติในโรงพยาบาล สังกัดสำนักงาน
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข
เลขที่โครงการ : HE 09/09/ 2555
หัวหน้าโครงการ : นางวันเพ็ญ เวชกามา
หน่วยงาน : แขนงวิชาสาธารณสุขศาสตร์ สาขาวิชาศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

โครงการได้มาตรฐานทางวิชาการ ไม่ขัดต่อหลักจริยธรรมสากล และเป็นไปตามคำประกาศเฮลซิงกิ
จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยในขอบข่ายของโครงการที่เสนอได้

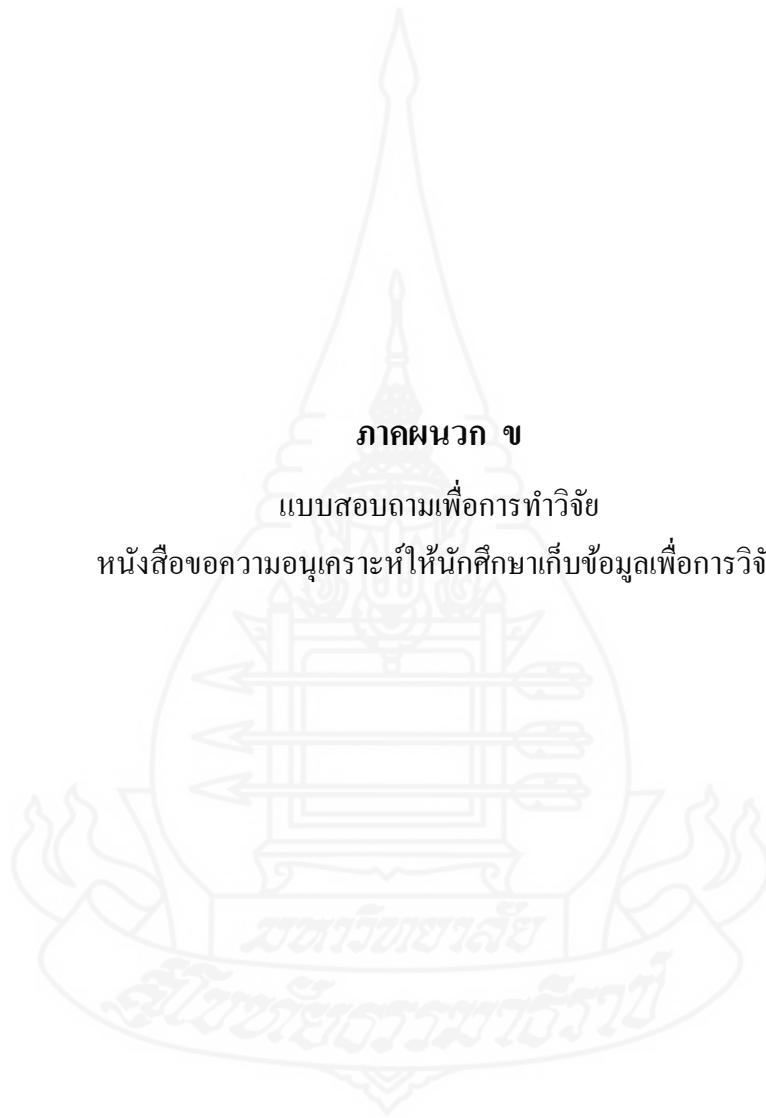
ณ วันที่ 13 กันยายน 2555

(นายแพทย์พงษ์เชียร พันธุ์พิพัฒน์ไพบูลย์)
นายแพทย์เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสุวี
ประธานกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ โรงพยาบาลสุวี

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามเพื่อการทำวิจัย

หนังสือขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง การใช้สารสนเทศของเจ้าพนักงานเวชสถิติในโรงพยาบาล สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง
สาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข

1.คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการใช้สารสนเทศ ปัญหาและข้อเสนอแนะการใช้สารสนเทศของเจ้าพนักงานเวชสถิติในโรงพยาบาล สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดพิจารณาแบบสอบถามและกรุณาตอบแบบสอบถามให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด และทำให้ครบถ้วนทุกข้อ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง สมบูรณ์ ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางในการพัฒนาสารสนเทศเพื่อให้บริการแก่เจ้าพนักงานเวชสถิติในโรงพยาบาล สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุขต่อไป

2.คำอธิบายศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

สารสนเทศ หมายถึง ข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการให้บริการ การรักษาทางการแพทย์ให้กับผู้มารับบริการในโรงพยาบาล โดยผ่านการประมวลผลอย่างมีระบบตามหลักวิชาการ และรวมถึงข้อมูลข่าวสารที่มีสาระอยู่ในตัว สื่อความหมายให้เกิดความเข้าใจกับผู้ที่ต้องการใช้ข้อมูลนั้น โดยมีการนำเสนอ สื่อให้รู้ในรูปแบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น หนังสือ เอกสารพิมพ์จากคอมพิวเตอร์ หรือ เอกสารอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้นโดยเจ้าพนักงานเวชสถิติ สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ ที่รับผิดชอบ และรวมถึงประโยชน์ต่อผู้บริหารโรงพยาบาล สามารถนำไปใช้ในการวางแผน กำหนดนโยบาย

การใช้สารสนเทศ หมายถึง ปริมาณการใช้สารสนเทศที่ต้องการเพื่อตอบสนองการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานเวชสถิติ ตามวัตถุประสงค์ เนื้อหาสารสนเทศ รูปแบบสารสนเทศ วิธีการเข้าถึงสารสนเทศ และแหล่งสารสนเทศ

เนื้อหาสารสนเทศ หมายถึง เนื้อหา สาระความรู้ทางวิชาการ กฎหมาย ระเบียบ แบบแผน นโยบาย ด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานเวชสถิติ

รูปแบบสารสนเทศ หมายถึง สื่อที่ใช้เพื่อเข้าถึงเนื้อหาสารสนเทศ ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และสื่อบุคคล

วิธีการเข้าถึงสารสนเทศ หมายถึง วิธีการเพื่อให้เข้าถึงเนื้อหาสารสนเทศที่ตอบสนองความต้องการ

แหล่งสารสนเทศ หมายถึง แหล่งที่สามารถเข้าถึงเนื้อหาสารสนเทศที่ต้องการ ได้แก่ แหล่งที่เป็นสถานที่ บุคคล และฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ มีทั้งแหล่งภายในองค์กรและภายนอกองค์กร

ปัญหาการใช้สารสนเทศ หมายถึง อุปสรรคการใช้สารสนเทศด้านเนื้อหา รูปแบบวิธีการเข้าถึงสารสนเทศ และแหล่งสารสนเทศ ซึ่งทำให้ไม่สามารถปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์และขาดประสิทธิภาพ

เจ้าพนักงานเวชสถิติ หมายถึง ข้าราชการหรือลูกจ้างสายงานเจ้าพนักงานเวชสถิติ ซึ่งปฏิบัติงานในโรงพยาบาล สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข

3.แบบสอบถามชุดนี้มีทั้งหมด 4 ตอนประกอบด้วย

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 การใช้สารสนเทศของเจ้าพนักงานเวชสถิติ จำนวน 5 ด้าน

ตอนที่ 3 ปัญหาการใช้สารสนเทศ จำนวน 4 ด้าน

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา จำนวน 4 ด้าน

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความร่วมมือจากผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านเป็นอย่างดี ขอขอบคุณมา ณ ที่นี้ด้วย

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ใน () หรือเติมข้อความในช่องว่าง ที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1.1 เพศ

() 1. ชาย

() 2. หญิง

1.2 การศึกษาขั้นสูงสุด

() 1. ปวท.

() 2. ปวส.

() 3.ปริญญาตรี

() 4.ปริญญาโท

() 5. อื่น ๆ ระบุ.....

1.3 ตำแหน่ง

- () 1. เจ้าพนักงานเวชสถิติ
 () 2. เจ้าพนักงานเวชสถิติ ระดับปฏิบัติงาน
 () 3. เจ้าพนักงานเวชสถิติ ระดับชำนาญงาน

1.4 ประสบการณ์ทำงาน

- () 1. ไม่เกิน 10 ปี () 2. 11 – 20 ปี () 3. มากกว่า 20 ปี

1.5 ขนาดของโรงพยาบาลที่ปฏิบัติงาน

- () 1. ขนาดเล็ก (ไม่เกิน 150 เตียง)
 () 2. ขนาดกลาง (151 – 500 เตียง)
 () 3. ขนาดใหญ่ (มากกว่า 500 เตียง)

1.6 หน่วยงานที่ปฏิบัติงาน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () 1. งานเวชระเบียนผู้ป่วยนอก
 () 2. งานเวชระเบียนผู้ป่วยใน
 () 3. งานการให้รหัสทางการแพทย์
 () 4. งานสถิติและรายงาน
 () 5. งานวิจัยทางการแพทย์
 () 6. งานศูนย์คอมพิวเตอร์
 () 7. งานตรวจสอบคุณภาพเวชระเบียน
 () 8. อื่น ๆ ระบุ.....

ตอนที่ 2 การใช้สารสนเทศของเจ้าพนักงานเวชสถิติ

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ใน ตามปริมาณการใช้ ที่ตรงกับความเป็นจริง
 5=มากที่สุด 4=มาก 3=ปานกลาง 2=น้อย 1=น้อยที่สุด

2.1 วัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ	ปริมาณการใช้				
	5	4	3	2	1
ใช้ประกอบการทำงานด้านเวชระเบียน					
1. เพื่อสร้างแบบบันทึกข้อมูลผู้ป่วยนอก (OPD CARD)					
2. เพื่อสร้างแบบบันทึกข้อมูลผู้ป่วยใน (IPD CHART)					
3. เพื่อการบริหารจัดการระบบการยืม คืนเวชระเบียน					

2.1 วัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ (ต่อ)	ปริมาณการใช้				
	5	4	3	2	1
4. เพื่อการบริหารจัดการระบบการจดทะเบียนเวชระเบียน					
5. เพื่อการวิเคราะห์ระบบบริการเวชระเบียน					
6. เพื่อพัฒนาแบบบันทึกข้อมูลด้านเวชระเบียนของผู้มารับบริการในโรงพยาบาล					
7. เพื่อตรวจสอบการให้รหัสโรค/ผ่าตัดและหัตถการ					
8. เพื่อตรวจสอบและควบคุมคุณภาพการบันทึกเวชระเบียน					
9. เพื่อพิทักษ์สิทธิในการเข้าถึงเวชระเบียนของผู้ป่วย					
ใช้ประกอบการทำงานด้านเวชสถิติและรายงาน					
1. เพื่อออกแบบรายงานสถิติจำนวนผู้รับบริการผู้ป่วยนอก					
2. เพื่อออกแบบรายงานสถิติจำนวนผู้รับบริการผู้ป่วยใน					
3. เพื่อออกแบบรายงานสถิติจำนวนผู้รับบริการด้านส่งเสริมสุขภาพ					
4. เพื่อสร้างรายงานผู้ป่วยนอกแยกตามสาเหตุ 21 กลุ่มโรค (รง.504)					
5. เพื่อสร้างรายงานผู้ป่วยในแยกตามสาเหตุ 75 กลุ่มโรค (รง. 505)					
6. เพื่อสร้างรายงานบัตรรายงานผู้ป่วย (รง.506)					
7. เพื่อสร้างรายงานบัตรเปลี่ยนแปลงรายงานผู้ป่วย (รง.507)					
8. เพื่อสร้างรายงานบัตรรายงานผู้ป่วยเอกตส์ (รง.506/1)					
9. เพื่อสร้างรายงานบัตรเปลี่ยนแปลงรายงานผู้ป่วยเอกตส์ (รง. 507/1)					
10. เพื่อสร้างรายงานแบบรายงานผู้บาดเจ็บจากอุบัติเหตุจราจรทางบก					
11. เพื่อสร้างรายงานแบบรายงานสาเหตุการบาดเจ็บ 19 สาเหตุ					
12. เพื่อสร้างรายงานการเฝ้าระวังการบาดเจ็บจากสาเหตุภายนอก (IS)					

2.1 วัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ (ต่อ)	ปริมาณการใช้				
	5	4	3	2	1
13. เพื่อพัฒนาระบบจัดเก็บรายงานจำนวนและสาเหตุการตาย (ทร. 4/1)					
14. เพื่อพัฒนาระบบจัดเก็บรายงานสรุปกิจกรรมสำคัญของสถานบริการด้านสุขภาพ (แบบ 0110 รง. 5)					
15. เพื่อวิเคราะห์ผลตามเกณฑ์การจัดกลุ่มการวินิจฉัยโรคร่วม (DRGs)					
16. เพื่อการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติทางการแพทย์แก่ผู้บริหาร					
17. เพื่อการจัดทำดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงานของหน่วยงาน					
18. เพื่อพัฒนาการวิจัยทางการแพทย์					
19. เพื่อจัดทำเอกสารสรุปผลการดำเนินงาน เช่น รายงานประจำปี					
20. เพื่อให้บริการข้อมูลด้านสถิติทางการแพทย์แก่ผู้ใช้ ได้แก่ บุคคลภายในองค์กรและภายนอกองค์กร					
ใช้ประกอบการทำงานเทคโนโลยีสารสนเทศ					
1. เพื่อออกแบบและวิเคราะห์ระบบการจัดเก็บฐานข้อมูลผู้ป่วย					
2. เพื่อสรรหาระบบสำหรับการจัดทำฐานข้อมูลของโรงพยาบาล					
3. เพื่อสรรหาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง					
4. เพื่อออกแบบระบบป้องกันและรักษาความปลอดภัยของระบบฐานข้อมูลโรงพยาบาล					
5. เพื่อความร่วมมือการใช้ฐานข้อมูลและเชื่อมโยงข้อมูลภายในเครือข่ายของสถานพยาบาลที่รับผิดชอบร่วมกัน					
ใช้สืบค้นข้อมูลทั่วไป					
1. เพื่อศึกษากฎหมายทางการแพทย์และสาธารณสุข					
2. เพื่อศึกษากฎหมายด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการ เช่น พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค , พระราชบัญญัติคุ้มครองสิทธิผู้ป่วย เป็นต้น					

2.1 วัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ (ต่อ)	ปริมาณการใช้				
	5	4	3	2	1
3. เพื่อประกอบการศึกษา / การวิจัย					
4. เพื่อเพิ่มพูนความรู้					
5. เพื่อความทันสมัย					
2.2 เนื้อหาสารสนเทศ	ปริมาณการใช้				
	5	4	3	2	1
1. แนวทางมาตรฐานการให้รหัสทางการแพทย์					
2. การให้รหัสทางการแพทย์					
3. ศัพท์แพทย์					
4. กายวิภาคศาสตร์					
5. สรีรวิทยา					
6. จุลชีววิทยา					
7. ประสาทวิทยา					
8. พยาธิวิทยา					
9. ความรู้เรื่องยา					
10. ชีวสถิติ					
11. สถิติเพื่อการวิจัย					
12. เทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์เพื่องานเวชระเบียน					
13. การวิเคราะห์และออกแบบระบบสารสนเทศทางเวชระเบียน					
14. การใช้งานไมโครซอฟท์ออฟฟิศ (word ,excel,powerpoint and access)					
15. การใช้โปรแกรมคำนวณค่าน้ำหนักสัมพัทธ์ตามเกณฑ์การวินิจฉัยโรคร่วม (Drg Grouper)					
16. แผนพัฒนาสุขภาพแห่งชาติ					
17. นโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข					
18. นโยบายของปลัดกระทรวงสาธารณสุข					
19. นโยบายการจัดสรรงบประมาณประจำปีของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ					

2.2 เนื้อหาสารสนเทศ (ต่อ)	ปริมาณการใช้				
	5	4	3	2	1
20. พระราชบัญญัติสิทธิข้าราชการพลเรือน / รัฐวิสาหกิจ					
21. พระราชบัญญัติประกันสังคม					
22. พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ					
23. พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารและคอมพิวเตอร์					
24. พระราชบัญญัติคุ้มครองสิทธิผู้ป่วย					
25. กฎหมายทางการแพทย์และสาธารณสุข					
26. ระเบียบงานการพัสดุ วิธีการจัดซื้อ จัดจ้าง					
27. ดัชนีชี้วัดคุณภาพโรงพยาบาลตามเกณฑ์ของสถาบันพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล (สรพ.)					
28. จรรยาบรรณวิชาชีพเจ้าพนักงานเวชสถิติ					
2.3 รูปแบบสารสนเทศ	ปริมาณการใช้				
	5	4	3	2	1
สื่อสิ่งพิมพ์					
1. หนังสือ หรือคู่มือการปฏิบัติงานด้านเวชระเบียน / เวชสถิติ					
2. หนังสือ / ตำราวิชาการ สาขาที่เกี่ยวข้อง					
3. วารสารกรมการแพทย์					
4. วารสารด้านกฎหมายทางการแพทย์และสาธารณสุข					
5. จดหมายข่าว ICD – 10 (สมาคมเวชสารสนเทศไทย)					
6. วิทยานิพนธ์					
7. บทความวิชาการนักสถิติ / นักเวชสถิติ / นักเวชระเบียน					
8. รายงานประจำปีกระทรวงสาธารณสุข / โรงพยาบาล					
9. รายงาน / เอกสารจากการบรรยาย / อบรม / ประชุม / สัมมนาทางวิชาการ					

2.3 รูปแบบสารสนเทศ (ต่อ)	ปริมาณการใช้				
	5	4	3	2	1
สื่ออิเล็กทรอนิกส์					
1. ฐานข้อมูล Online					
2. ฐานข้อมูล CD-ROM					
3. เว็บไซต์กระทรวงสาธารณสุข					
4. เว็บไซต์สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ					
5. เว็บไซต์สำนักงานประกันสังคม					
6. เว็บไซต์สมาคมเวชสารสนเทศไทย					
7. เว็บไซต์สมาคมวิชาชีพเวชสถิติแห่งประเทศไทย					
สื่อบุคคล					
1. การประชุม / การสัมมนา / การฝึกอบรม					
2. การสนทนา / การให้สัมภาษณ์					
3. การอภิปราย / การบรรยาย					
2.4 วิธีการเข้าถึงสารสนเทศ	ปริมาณการใช้				
	5	4	3	2	1
1. การสืบค้นจากฐานข้อมูลห้องสมุด (OPAC)					
2. การสืบค้นจากฐานข้อมูล Online					
3. เข้าร่วมสัมมนา / ฝึกอบรม					
4. เข้าร่วมรับฟังการอภิปราย / การประชุม / การบรรยาย					
5. ศึกษาฐานเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้					
6. อ่านตำรา / หนังสือ / วารสาร					
7. เป็นสมาชิกเครือข่ายสหสาขาวิชาชีพ					
8. เป็นสมาชิกเครือข่ายวิชาชีพเวชสถิติ					

2.5 แหล่งสารสนเทศ	ปริมาณการใช้				
	5	4	3	2	1
แหล่งสารสนเทศภายในองค์กร					
1. ระบบฐานข้อมูลของโรงพยาบาล					
2. ห้องสมุดโรงพยาบาล					
3. แพทย์					
4. พยาบาล					
5. นักสถิติ / นักเวชสถิติ					
6. หัวหน้าหน่วยงานต่าง ๆ					
แหล่งสารสนเทศภายนอกองค์กร					
1. ฐานข้อมูล Online จากผู้ให้บริการเว็บไซต์ เช่น Google , Yahoo , Wiki pedia เป็นต้น					
2. ฐานข้อมูล Online ของกระทรวงสาธารณสุข					
3. ฐานข้อมูล Online ของเครือข่ายบริการ เช่น สปสช.เขต , เครือข่ายบริการด้านสาธารณสุข เป็นต้น					
4. ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น ด้านการให้รหัสทางการแพทย์ เป็นต้น					

ตอนที่ 3 ปัญหาการใช้สารสนเทศ

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ใน ที่ตรงกับความคิดเห็นมากที่สุด

5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

ปัญหาการใช้สารสนเทศ	ระดับปัญหา				
	5	4	3	2	1
1. ด้านเนื้อหาสารสนเทศ					
1.1 เนื้อหาสารสนเทศไม่ตรงกับความต้องการ					
1.2 เนื้อหาสารสนเทศไม่เพียงพอ					
1.3 เนื้อหาสารสนเทศขาดความทันสมัย					
1.4 เนื้อหาสารสนเทศไม่สมบูรณ์ ขาดความถูกต้อง ไม่น่าเชื่อถือ					

ปัญหาการใช้สารสนเทศ (ต่อ)	ระดับปัญหา				
	5	4	3	2	1
1.5 เนื้อหาสารสนเทศที่ค้นหาได้ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้น้อย					
1.6 เนื้อหาสารสนเทศบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอทำให้ไม่สามารถกลับไปค้นหาสารสนเทศที่เคยสืบค้นได้อีก					
2. ด้านรูปแบบสารสนเทศ					
2.1 สื่อใช้ภาษาต่างประเทศ อ่านเข้าใจยาก					
2.2 สื่อเป็นศัพท์เฉพาะด้านการแพทย์					
2.3 ผู้เชี่ยวชาญด้านรหัสทางการแพทย์มีน้อย					
2.4 สื่อเน้นวิชาการ ทำให้ไม่สนใจให้อ่าน					
2.5 เว็บไซต์ที่มีเนื้อหาสารสนเทศสนับสนุนงานเวชระเบียนมีน้อย					
3 ด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศ					
3.1 ขาดทักษะในการสืบค้นฐานข้อมูลห้องสมุด (OPAC)					
3.2 ขาดทักษะการกำหนดคำค้นบนฐานข้อมูล Online					
3.3 ขาดทักษะในการอ่านตำรา / หนังสือ / วารสาร เนื่องจากเป็นภาษาต่างประเทศ และเป็นศัพท์เฉพาะทาง					
3.4 โอกาสในการขอปรึกษา / ขอข้อมูล จากเครือข่ายสหสาขาวิชาชีพ มีน้อย					
3.5 โอกาสในการเข้าร่วมประชุม / อบรม / สัมมนา / อภิปราย / ศึกษาดูงาน มีน้อย					
4. ด้านแหล่งสารสนเทศ					
4.1 แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคลที่เป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านมีจำนวนน้อย					
4.2 ห้องสมุดของโรงพยาบาลมีหนังสือ / ตำรา / วารสาร ด้านเวชระเบียนน้อย					

ปัญหาการใช้สารสนเทศ (ต่อ)	ระดับปัญหา				
	5	4	3	2	1
4.3 ห้องสมุดของโรงพยาบาลมีเครื่องมือ / อุปกรณ์ ในการช่วยสืบค้นไม่เพียงพอ					
4.4 ห้องสมุดของโรงพยาบาลมีเครื่องมือ / อุปกรณ์ ที่ไม่สะดวกในการเข้าใช้เพื่อสืบค้นข้อมูล					
4.5 ห้องสมุดของโรงพยาบาลมีเครื่องมือ / อุปกรณ์ ที่ไม่ทันสมัย					
4.6 แหล่งสารสนเทศอยู่ไกล ไม่สะดวกในการเดินทาง					
4.7 เว็บไซต์เข้าถึงได้ยาก / ช้า					
4.8 เว็บไซต์มีการเปลี่ยนแปลงข้อมูลบ่อย					
4.9 ผู้ให้บริการจากแหล่งสารสนเทศ ไม่อำนวยความสะดวกในการสืบค้น					

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา

1. ด้านเนื้อหาสารสนเทศ

.....

.....

2. ด้านรูปแบบสารสนเทศ

.....

.....

3. ด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศ

.....

.....

4. ด้านแหล่งสารสนเทศ

.....

.....

ที่ ศธ 0522.15(1)/ 57

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

14 สิงหาคม 2555

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาล

สิ่งที่ส่งมาด้วย	- โครงการวิทยานิพนธ์	จำนวน 1 ชุด
	- แบบสอบถาม	จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นางวันเพ็ญ เวชกามา นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาสารสนเทศศาสตร์ สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การใช้สารสนเทศของเจ้าพนักงานเวชสถิติ ในโรงพยาบาลสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร. น้ำทิพย์ วิภาวิน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก รองศาสตราจารย์ธาดาศักดิ์ วชิรปรีชาพงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องใช้แบบสอบถาม เพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการใช้สารสนเทศของเจ้าพนักงานเวชสถิติ ของโรงพยาบาลท่านซึ่งสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ระหว่างวันที่ 20 สิงหาคม - 28 กันยายน 2555 หวังเป็นอย่างยิ่งที่จะได้รับความกรุณาจากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อริสา วานิชติ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศิลปศาสตร์บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศิลปศาสตร์
โทร 0 2504 8515-7
โทรสาร 0 2503 3564

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางวันเพ็ญ เวชกามา
วัน เดือน ปีเกิด	11 พฤศจิกายน 2512
สถานที่เกิด	อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา
ประวัติการศึกษา	ศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ พ.ศ.2535 ศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช พ.ศ. 2551
สถานที่ทำงาน	โรงพยาบาลพุทธโสธร 174 ถนนมรุพงษ์ ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา 24000
ตำแหน่ง	เจ้าพนักงานเวชสถิติชำนาญงาน

